XXIX. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1973. MÁRCIUS 1.

Ludas Matyi

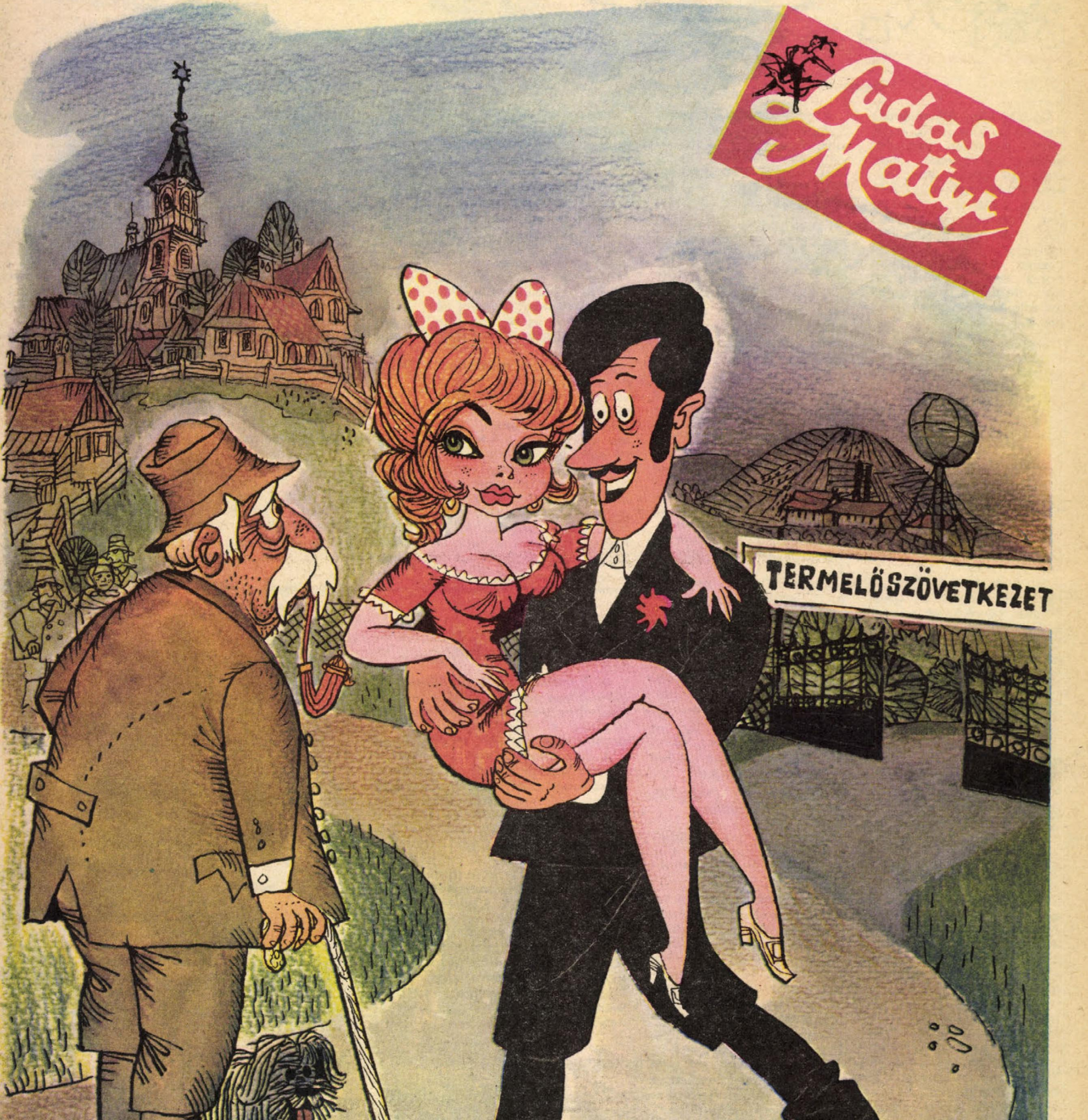
TERMELŐSZÖVETKEZET
En

ZÁRSZÁMADÁS UTÁN — Az idén természetbeni juttatást is kaptunk!...

Endrődi István rajza

KEDVES LUDAS!

UTAK

Új lakótelep. (Bármelyik.) Ház kész, lakó beköltözött. Lakó, másnéven gyalogos, ki-bejár a házból. Nem csak úgy össze-vissza, hanem elhatározott céllal. Közértbe, buszhoz, villamoshoz, metróhoz, zöldségeshez, szemközti házba, játszótérre, telefonhoz. Járás közben lábával a földet érinti. Ezzel az eléggé el nem ítélhető tevékenységgel a talajon ösvényeket tapos ki.

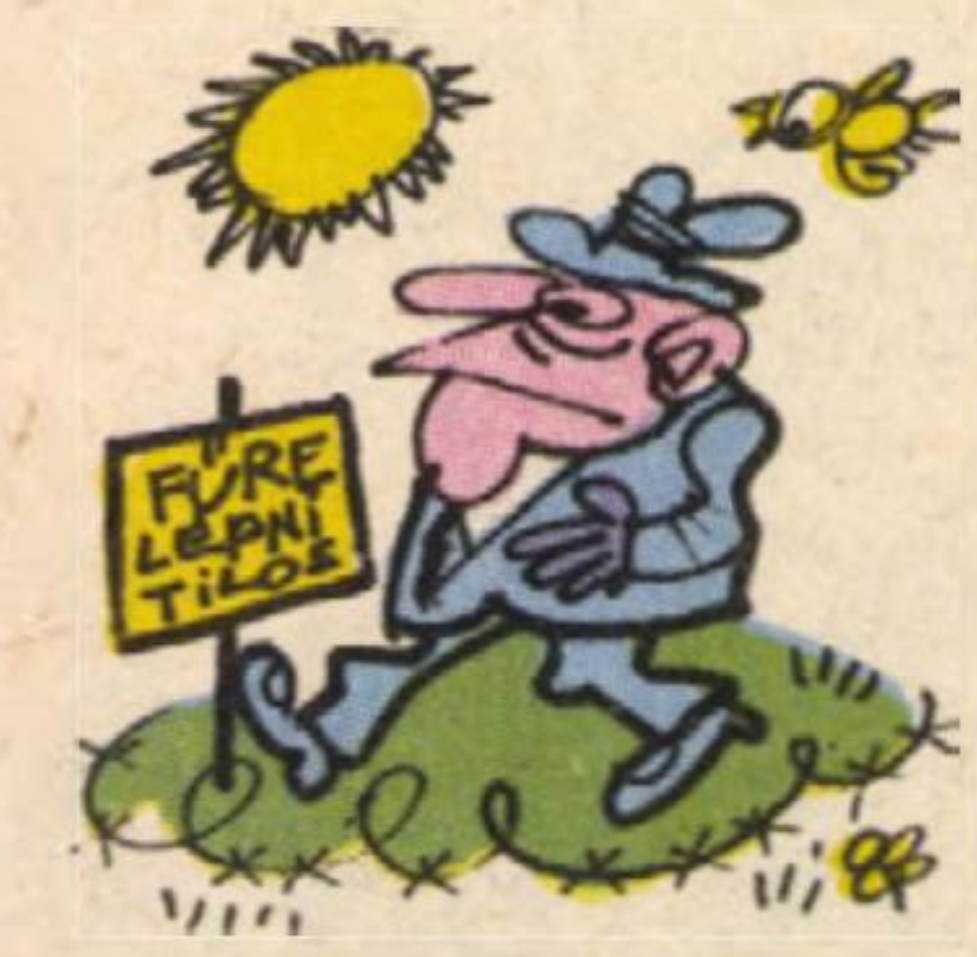

Ez nem is baj. Egy-két hét után minden új lakótelepen kialakulnak a megszokott ösvények. Nem sok, nem kevés: pontosan annyi, amennyi a lakógyalogosnak szükséges. Ahol többen járnak, az ösvény szélesebb, ahol kevesebben, keskenyebb. Gondoltam, milyen praktikus. Ha majd jönnek a parkosítók, csak meg kell nézniük, hol merre jár a nép, s a betonutakat oda kell helyezni. A többi területen jöhet a fű, a fa, a bokor.

De.

A parkosító megérkezik. Gyönyörűszép, szabályos ágyásokat alakít ki. Négyzetalakú füveseket alakít ki. Ösvények eltűnnek, betonutak feltűnnek — derékszögekben.

Lakógyalogos kétféle van: szent és gyakorlatias. A szent a beton-úton jár, derékszögben, hatot kerülve, míg egyszer hazaér, s a közértet — délről jőve — kelet—északkeleti irányból közelíti meg. Gyakorlatias lakógyalogos az egyenest választja. Átvág. Siet.

Eredmény: parkosító dühöng. (Kár ezekbe ez a gyönyörű füves itten!) Lakóbizottság táblákat tesz ki. (Fűre lépni tilos!) Semmi. Újabb tábla. (Átjárás tilos!) Semmi. Az ösvények győznek. A következő lépésben rozsdás drótokat kerítenek a park köré, rozoga karókkal. Többen hasraesnek benne, az erősebbek letapossák. Az ösvény diadalt ül. Mert egyenes, mert praktikus, mert célszerű, mert természetes. Az igények hozták létre.

Esedezem alássan. Az igények. Nem az emberi gonoszság. Nem a fűtipró szadizmus. Nem a parkrongáló agresszorok. Az igények.

Mi lenne — tényleg, mi lenne? — ha a parkosító hatóság a szívére ölelné ezeket az ösvényeket?

Óóóóóó... Élhetnénk tábla és drót nélkül.

(flórián)

TAPINTATBÓL JELES

„Hétfőtől két hétig ellenőrzik a vendéglátóipari egységeket!” — közli a rádió. Ez egyenes beszéd, humánus kinyilatkozás. Nem előbb, nem tovább, két hétig.

Emlékezetem határán még élnek azok a csúnya szokások, amikor az ellenőrző szervek váratlan időben, meglepetésszerűen és különböző területeken végezték munkájukat. Menynyi kellemetlenség adódott ebből: súlycsonkítás, árukeverés, többszámolás, minőségrontás... nem is sorolom tovább! Rossz rágondolni.

Ha rajtam múlna, én tovább lépnék. Naptárszerűen ismertetném az állami és társadalmi szervek éves ellenőrzési tervét, de nem felületesen, hanem az érintett kereskedelmi ágazatok, sőt üzletek pontos megjelölésével.

Lássa meg ország-világ, hogy igenis jólelkű, tapintatos nép a magyar, rend van a kereskedelemben, a vendéglátóiparban, sőt mindenütt, ahol csak jeleztük ellenőreink dátumszerinti érkezését.

T. Kiss Károly
Budapest

PINGVIN BUDA SARKVIDÉKÉN

Pingvin nemcsak a sarkvidéken él. Az, amelyikről itt szó lesz, jól megél Budán is, a Körtér sarkán.

A falatozónak becézett csúnya talponálló Karinthy Frigyes úti homlokzatán a Pingvin név díszeleg. A Móricz Zsigmond körtéri oldalán ezt a nevet adták neki: Körtéri Büfé.

A vendégek se így nem hívják, se úgy, hanem Donkanyarnak nevezik, mert itt kanyarodik be a 6-os villamos a Körtérről a Petőfi híd felé.

Ebben a „falatozó”-ban a vendégek zöme zsemle helyett folyékony kenyeret nyel és szendvics helyett jobbára bort harap, mert így szokta meg a borharapó csárdákban. De arra aztán annyira harap, hogy sokszor már a fogak csikorgatása kíséri a harapásokat. Különösen akkor, ha már nem szolgálja ki a kedves vendéget a kegyetlen csapos.

A pénztár előtt hosszú sor, a pultnál sör és bor minden mennyiségben. Fogy a tömény ital is, de főleg a töméntelen. Enni általában csak annyit eszik a vendég, mint egy veréb,

de annyit iszik, mint a gödény.

Így zajlik az élet a Körtéri Büfének álcázott Pingvinben. Így telnek napjai most is, amikor a kulturált vendéglátóiparról több szó folyik, mint amennyi víz a Dunán.

Kevés a kisvendéglő a XI. kerületben. A körtéri Pingvin helyén is lehetne egy. Hogy miért nincs, ez egyike annak a sok problémának, amit nem tud vagy nem iparkodik megoldani a vendéglátóipar. A kisvendéglő nyilván kisebb üzlet, mint a talponálló.

Ha nem így lenne és a Dél-budai Vendéglátóipari Vállalat a fent elmondottak miatt mosná kezeit, ezt a műveletet ne a körtéri Pingvin mosdójában végezze.

Ezt saját érdekében mondom. Láttam ezt a mosdót, úgy néz ki, hogy a KÖJÁL összerázkódna.

Pedig a KÖJÁL már sok „rázós” mosdót láthatott szeretett fővárosunk vendéglátóipari üzemegységeiben.

No és, hogy sok ilyen „egység” van, ahhoz nem fér kétség.

Hídvéghy Ferenc

A KÖZTISZTASAGI HIVATAL FIGYELMÉBE!

A Kőérberki dűlő Budapest XI. kerületében nagyon szép erdei környezetben van. Igen kellemes hely, egyetlen hátránya, hogy járművel nagyon nehezen lehet megközelíteni.

A dűlő állandó lakói, valamint az ottani hétvégi házak tulajdonosai összefogtak és társadalmi munkában olyan utat készítettek, amelyen az autó is fel tud kaptatni. Így most már a mentő- és a tűzoltókocsi is meg tudja közelíteni az ottani házakat, ha szükséges.

És meg tudná közelíteni a Köztisztasági Hivatal szemétgyűjtő kocsija is, ha nagyon akarná. Volna miért oda menni: sok-sok darabos szemét, hulladék felhalmozódott már ott, ideje volna elszállítani. Üres üvegek, festékes dobozok, kiszolgált lábasok tarkállanak mindenfelé. Bármennyire is hangulatos ez a festői rendetlenség, a környék lakói szívesen lemondanának róla!

(—i —e)

GEMKAPOCS

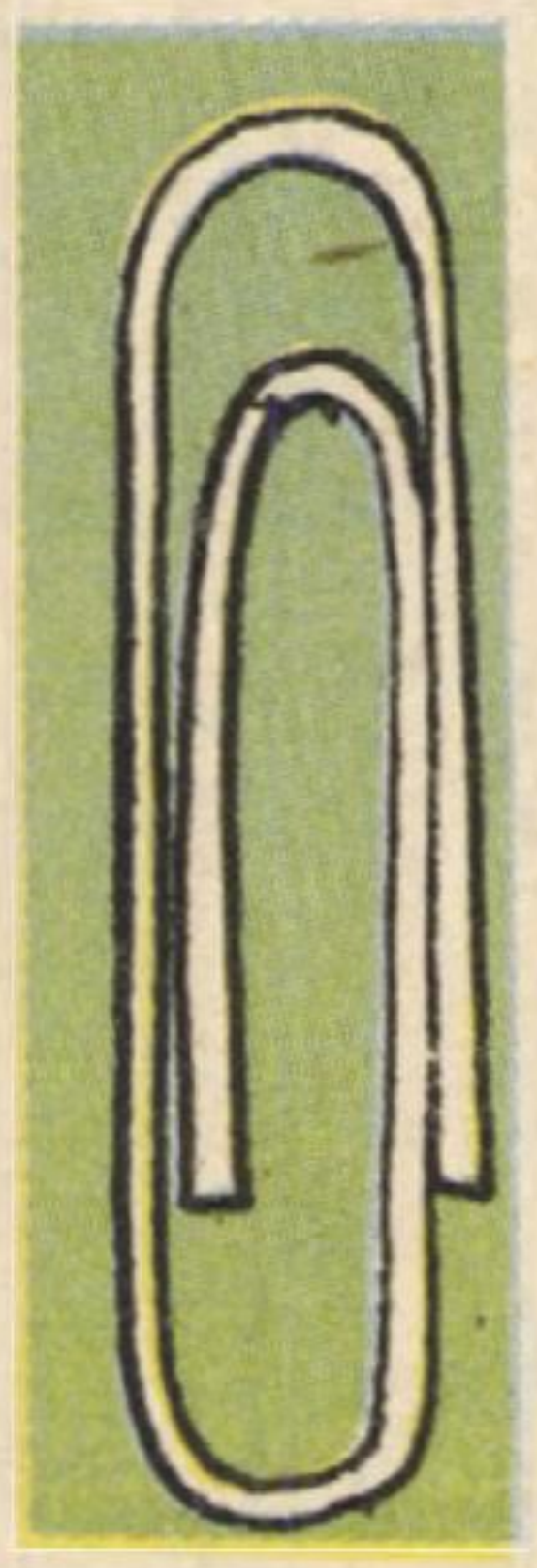

Ügyiratokban gazdag, fejlett adminisztrációval rendelkező ország vagyunk. Ebből eredően az egy főre eső gemkapocs-fogyasztásban már számos tőkés országot is sikerült magunk mögé utasítanunk. Ám a gemkapocsnak csak a fogyasztásában vagyunk nagyok, termelésében, fájdalom, még igen hátul kullogunk.

A gemkapocsnak, e háromszor hajlított drótdarabkának a gyártása igen bonyolult feladat lehet, amit iparunk jelenlegi fejlettségi szintjén csak nagyon nehezen tudunk megoldani, nyilván ezért van az, hogy ez a nagyfontosságú irodai kellék állandó jelleggel hiánycikk. Az Elzett Fémlemezipari Művek, a hazai gemkapocsgyártás letéteményese, az igényeknek csak a felét elégíti ki. A Papír és Irodaszer Nagykereskedelmi Vállalat éppen ezért kénytelen volt ez ügyben szétnézni a világpiacon.

Hosszas keresgélés után sikerült is behozniuk külföldről bakarasznyi óriás-gemkapcsokat, amelyek szép nagyok, mutatósak és drágák is, ennyi előnyük mellett a hátrányuk csupán az, hogy a gyakorlati használatra sokkal alkalmatlanabbak, mint a hazai kis- és középméretű társaik. Nyilván azért adták el nekünk, mert otthon ők sem tudták használni.

Itthon is akadt egy vállalkozó szellemű szövetkezet, amely elkezdett gemkapcsot gyártani, műanyagból. Ám a gépük csakhamar elromlott, szerencsénkre, ugyanis ezek a műanyag-kapcsok meg sem közelítették a fémből készült kapcsok tartósságát, használhatóságát.

Pillanatnyilag tehát nagyon válságos a gemkapocs-front helyzete. Ha így marad, még a végén kénytelenek leszünk — világ csúfjára! — zsákvarrótűvel vagy ruhacsipesszel összefogni széthullásra kész iratainkat.

Családunk reménysége, a négyéves Gábor, már egészen ügyesen tud drótból gemkapcsot hajlítani. Talán, ha felnő, ő majd megoldja a honi gemkapocs-szükséglet kielégítését. De addig, addig, mi lesz velünk, emberek?

(r)

MÉG EGYSZER A NÉPKÖZTÁRSASÁG ÚTJA VIRÁGAIRÓL

A február 8-i számukban közölt, „Eltűnt a növényzet” című levelet szeretném a következőkkel kiegészíteni:

1972 kora tavaszán észrevettük, hogy a Kodály körönd és a Hősök tere közötti szakaszon, a volt virágágyak — később csak fűsávok — helyén, egymástól szabályos távolságban, mély lyukak jelentek meg. Nagyszerű — gondoltuk —, ide fogják kiültetni a szép virágokat, amiket évek óta hiányoltunk. Múltak a napok, a hetek, de virágokat nem hoztak, s az eső és a sár betömte a lyukakat. Aztán egy reggel újra megjelentek a kis gödrök, hogy napok múlva ismét eltűnjenek. Végül, úgy július táján, egyik reggel, amikor a földalattihoz mentünk, megláttuk a Fővárosi Kertészeti Vállalat kocsiját és a vállalat dolgozóit, amint pontosan mérték a távolságot és ásták a kis gödröket. Ez már komoly! Most már biztosan hozzák a virágokat. De örömünk ismét korai volt. Elmúlt a nyár virágok és természetesen, gödröcskék nélkül is, mert azokat végleg belepte a por és a piszok. Elmúlt az ősz és lassan a tél is elmúlik. Közeledik az új tavasz. Valóban Pest legszebb sugárútjáról van szó. Kedves VI. kerületi tanács és kedves Fővárosi Kertészeti Vállalat! Gondoljanak erre!

Balogh Ágnes
Budapest VI., Benczúr u. 35/c.

ÍRÁS AZ ÜVEGEN

Ablak alatt a por vastag ujjnyi,
meg se mozdul, ha próbálod fújni,
sőt a por az üvegen is sok van.
Mi ez? Úszol a városi szmogban?
Ugyan, dehogy! Kint az idő tiszta,
s a járműben van a környék piszka.
Az ablakon nem lehet átlátni,
nem tudod, hogy hol kell majd leszállni!
Amíg fejlődünk mi egyre szebben,
takarítás nincsen a keretben?
Ám, hogy nézel mélán az üvegre,
betűket látsz, kissé széjjelkenve.
Gyerek rajzolt némi pajkosságot?
Nem. Betűzöd, bár nehezen látod.
Végre megvan! Mit mindenki megért,
nos: „Küzdünk a tiszta Budapestért!"

(lovászy)

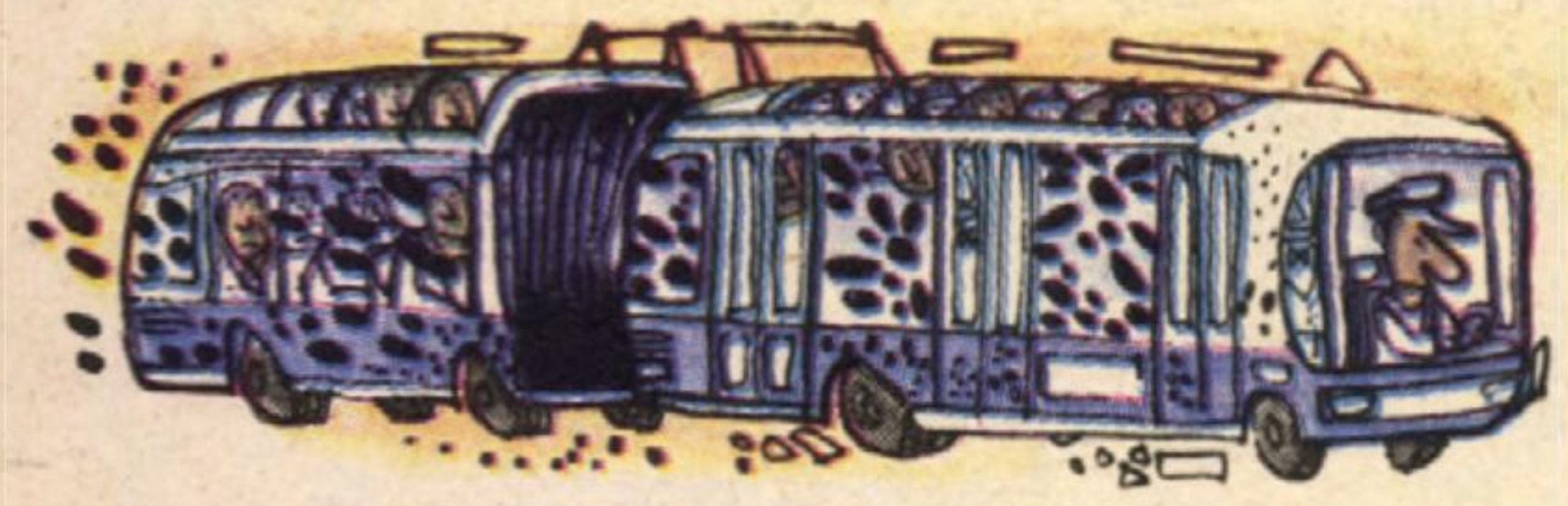

A NYUGATI VALUTA SZILÁRDSÁGA

Tót Gyula rajza

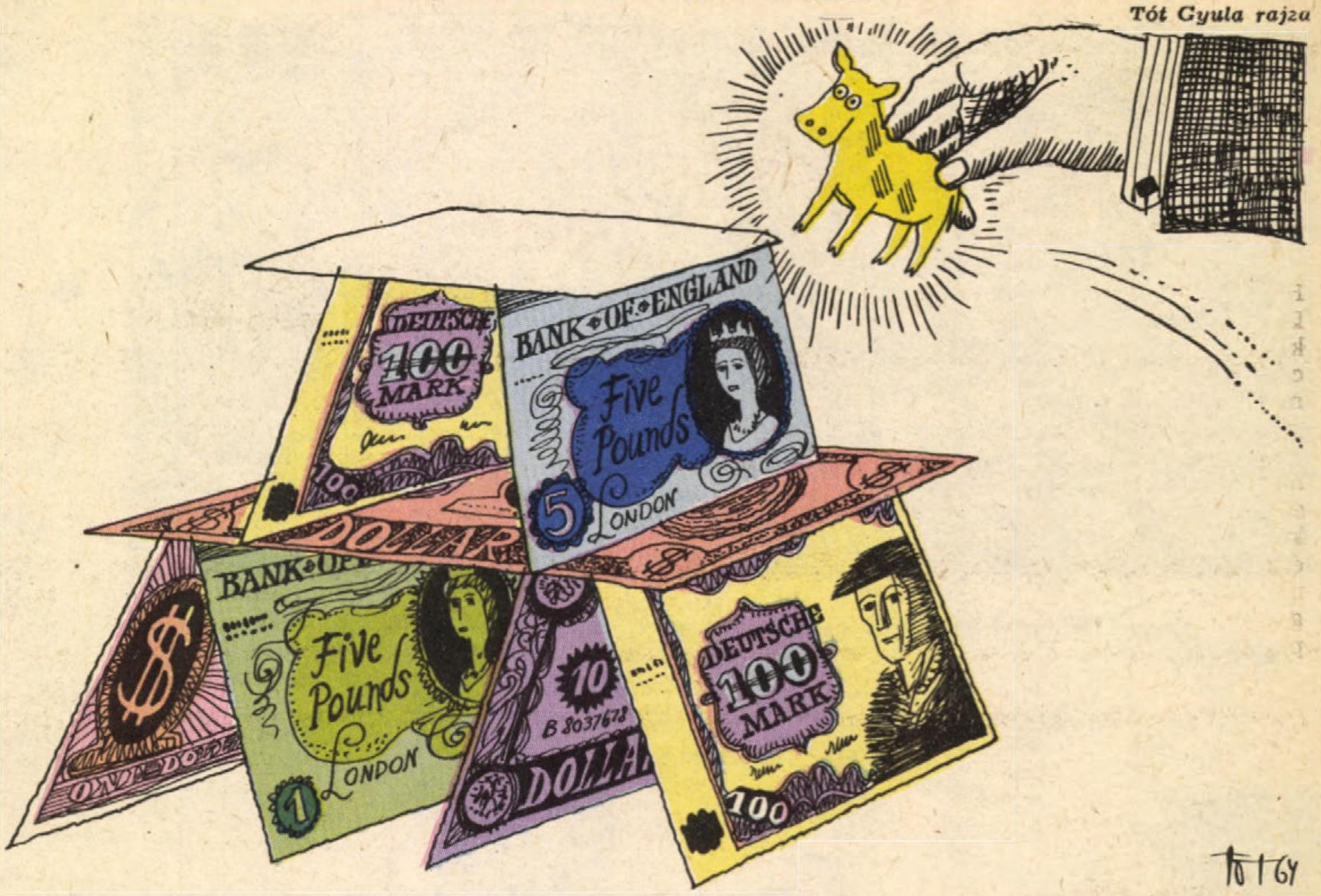

ALKALMI VÁSÁR

Másfél éve sincsen, hogy a legelegánsabb férfi-divatáru üzletekben megjelent egy feltűnően szép holmi: Elő-Indiából behozott férfi-divat-álom volt, rágombolt zsebekkel, dohány- és teaszínekben. A legújabb, gyúrható műanyagból, polytriciklinből készült, eredeti védjeggyel, ezerhétszáz forintos áron. Gyorsan elfogyott, mert keveset importáltunk belőle, s az ínyencek lecsaptak rá.

Magam nem vettem belőle, csak sóváran néztem a kirakatban. Annál nagyobb volt az örömöm, midőn — két hónappal később — valamivel olcsóbban jelent meg a boltokban, változatlan minőséggel, csak a védjegye mutatta, hogy ez az olcsóbb széria Hong-Kongból jött. Én azonban ismét megtartóztattam magamat tőle, mert egy szakember megsúgta, hogy nincsen messze az idő, amikor az Almásfüzitői ALU-KÖT is rátér a keresett divatcikk gyártására, egyelőre import-polytriciklin alapanyagból. Nem csodálkoztam egy cseppet sem, hogy alig három hónappal ezután, egy rövid újsághírből megtudtam, hogy az alapanyagot is itthon állítjuk már elő, s a nemrég még borsos áron árusított indiai divatcsoda: „JÓZSIKA" néven, kétszázhúsz forintért kapható a vegyesboltokban.

Most aztán, januárban, látom, hogy az időszakos vásár két hetében száztízért árusítják. Nem vettem, gondoltam várok vele, míg olcsóbb lesz, csak jártam a kirakathoz és figyeltem.

Legutóbb negyvenöt forintért láttam párját: „Csak nálunk, még tíz napig!" felirattal. Ekkor azonban a boltos, aki látásból már ismert, kijött hozzám, és így szólt:

— Úgy vettem észre, önt érdekli a „JÓZSIKA". Miért nem lép beljebb?

— Megvárom, míg olcsóbb lesz — feleltem könnyedén. Úgy döntöttem, hogy csak egy hatost adok érte.

— Jöjjön be a jövő héten! — súgta a boltos, fülemhez hajolva, mint aki egy nagy titkot ismer. — Hétfőtől öt forint húszért mérjük, kilójával.

Kedden észrevette, hogy ott állok a kirakat előtt, behúzott a boltba, az irodába. Néhány elegáns úr tartózkodott még a helyiségben, érkezésünkre tisztelettel felálltak.

— Ismerkedjenek meg — mondta a boltos —, az urak a nagykereskedelemtől vannak. Ez az úr pedig érdeklődik a „JÓZSIKA" elnevezésű divatcikk iránt. Megígérte, hogy vesz néhány kilóval.

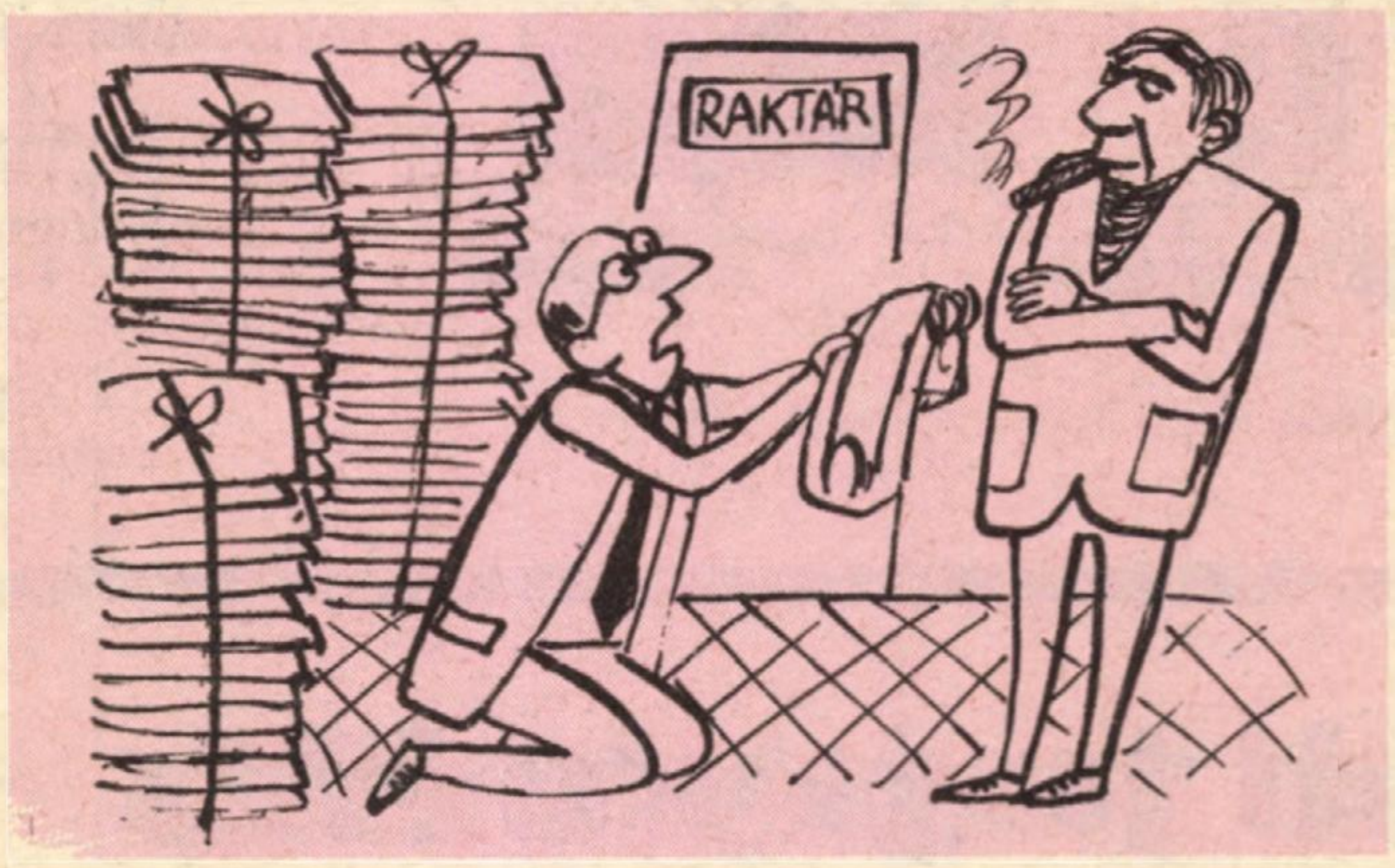

— Még nem határoztam — szóltam közbe. — Mennyi az utolsó ára?

— Egy mázsán felül engedményt adhatunk — mondta némi habozás után a legjobb modorú nagykereskedő. — Forinthúszért megfelel?

— Negyedkilót adjon — mondtam a boltosnak. — Egyelőre. Először kipróbálom.

— Uram — mondta ekkor a legnagykereskedőbb, és megragadta a karomat. — Vigye el a „JÓZSIKÁT"! Ingyen! Ingyen a magáé, csak vigye el!

— Ha megmondja, hogy mi ebben a maguk üzlete! — feleltem határozottan.

— A raktározás, uram! — szólt csendesen a boltos. — A „JÓZSIKA" hónapok óta kiment a divatból. Mire mi hazai anyagból legyártottuk az első negyven milliót, senki se veszi már. A raktárbér! Öt forintba van nekünk havonta minden egyes „JÓZSIKA".

Némi tűnődés után így szóltam:

— Fizessenek két forintot darabjáért. Különben a szomszéd bolt ajánlatát fogadom el. Három forintot kínáltak a „VIHORLÁT" hullám-cipőkért. Ha elviszem. Amíg a készletükből tart.

Somogyi Pál

CSÚCSFORGALOMBAN

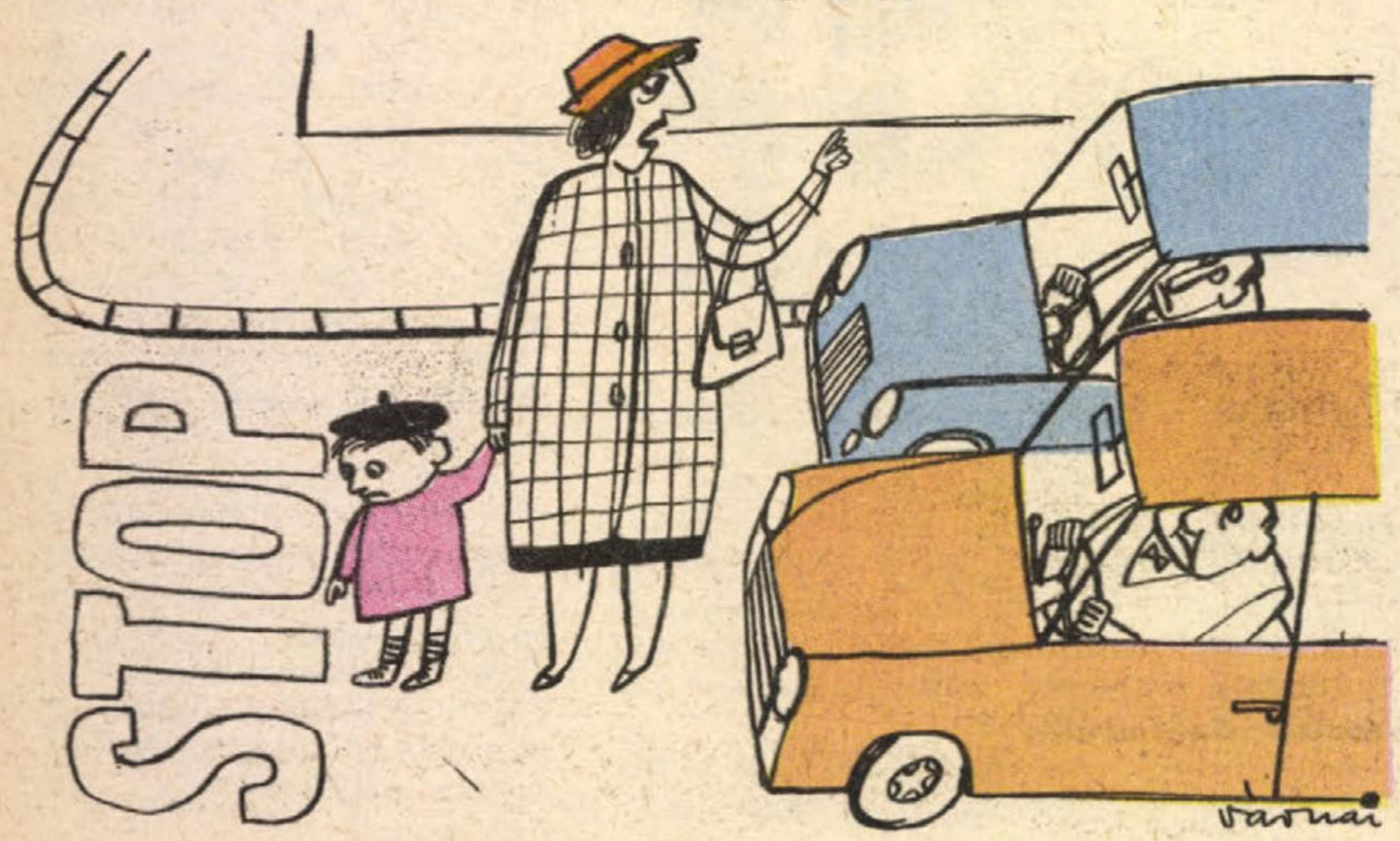

– Várjanak egy kicsit! Kíváncsi vagyok, felismeri-e a gyerek a betűket!

KÉPZETT ELADÓ

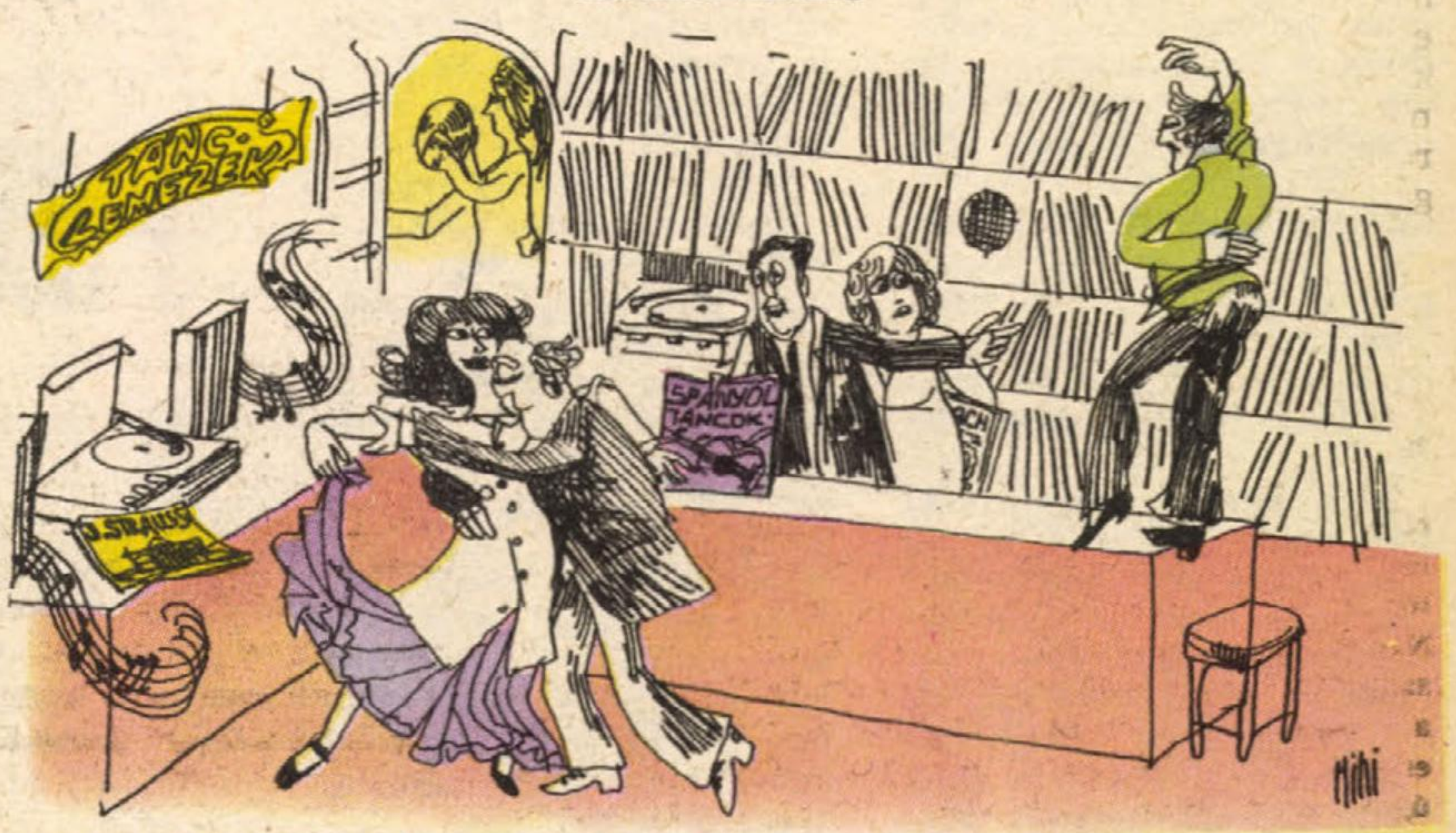

– Júlia, ha befejezte a keringőt, ez az úr egy fandangót szeretne meghallgatni.

ELŐRELÁTÓ VÁLLALATVEZETÉS

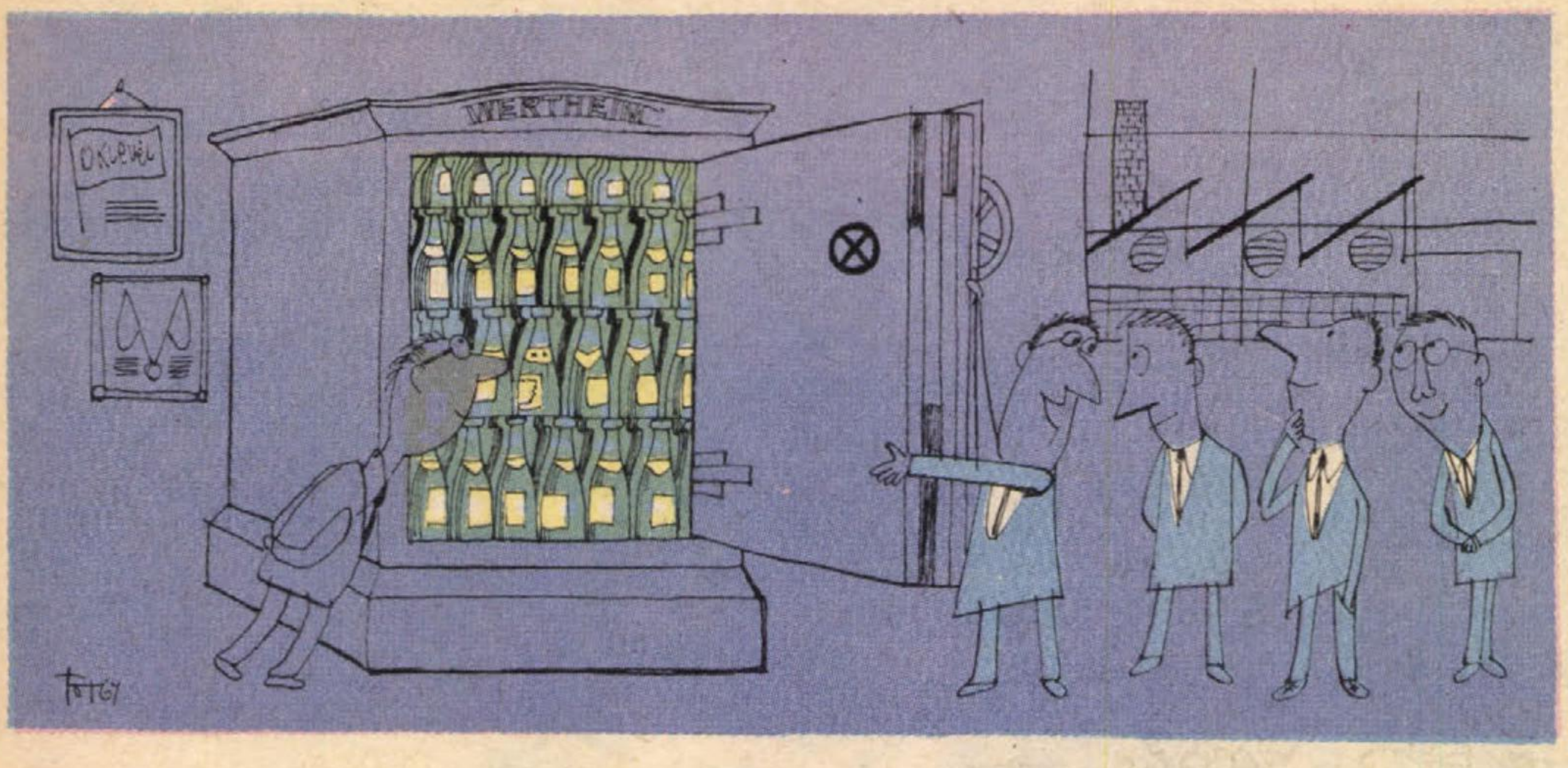

– Kartársam, ha visszaváltjuk az üres üvegeket, akkor már tudunk valami nyereséget fizetni!

TÉVÉSZÍNHÁZ

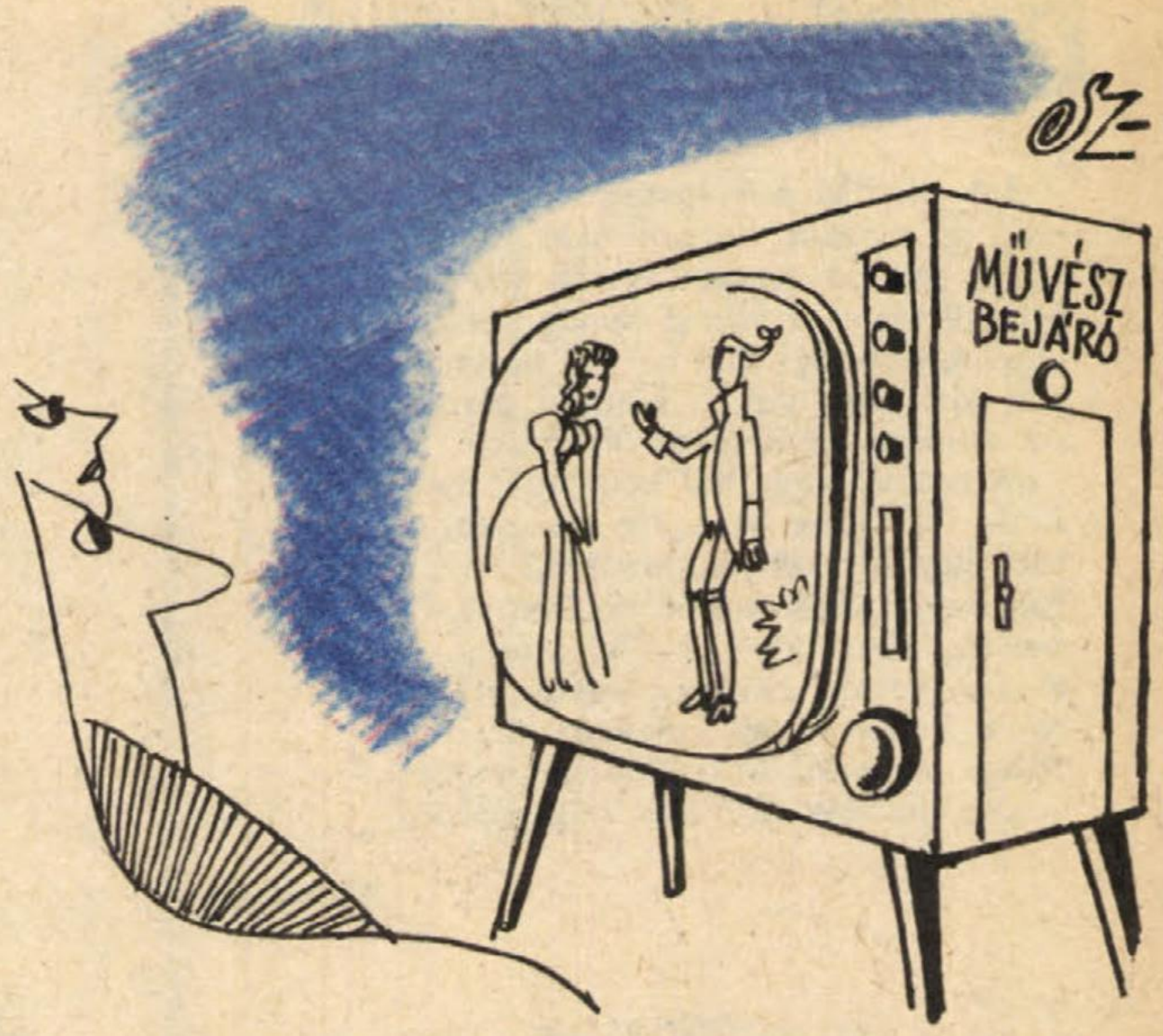

ELŐTANULMÁNYOK

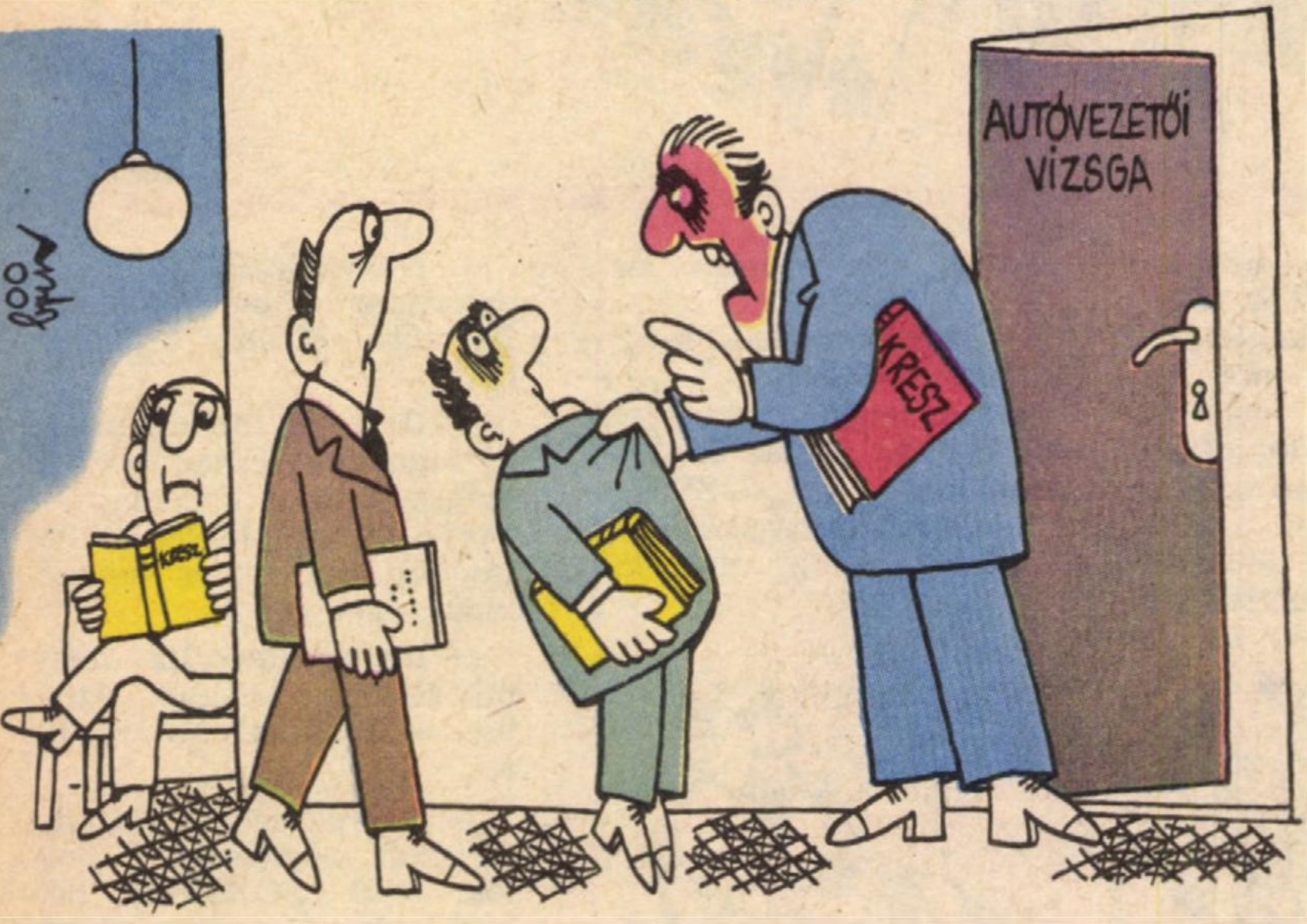

– Mit tolakszik, maga idióta? Nem látja, hogy én jöttem előbb?!

HOBBY

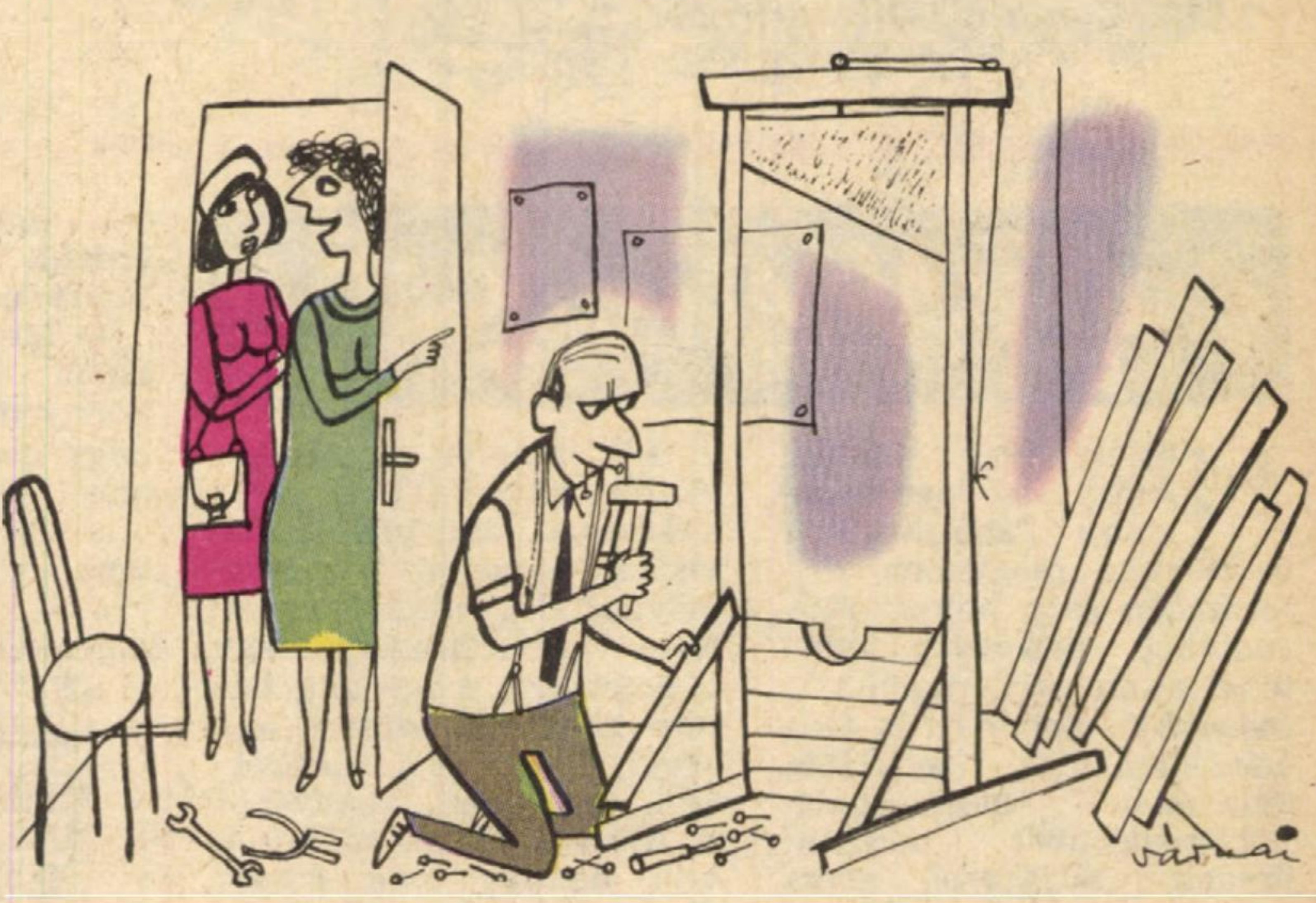

– A férjem a világ legszelídebb embere. Egyetlen szenvedélye van: a barkácsolás.

Szemléleti tengelyferdülés

A Népszabadságban olvastam a lap *Oknyomozás árügyekben* című cikksorozatának első részét. Indításként, a *szabadáras fogyasztási cikkek árának* indokolatlan növekedését vizsgálva, két nem létfontosságú szabadáras cikket választott példaként. Egyik a műanyag bevásárló szatyor, a másik a tinta. Az egyik szövetkezet áthárította az önköltség emelkedését a fogyasztóra, a másik nem: a szatyor ára megdrágult, a kis üveg tinta ára maradt. Annyi, amennyi azelőtt volt, 3 forint 10 fillér. A tintát gyártó szövetkezet a ráfizetést igyekezett megkeresni más árucikken. Ez egyszerűnek látszik: szemlélet kérdése az egész.

Más kérdés, hogy miért lett volna indokolt a kis üveg tinta árát felemelni? „A tintás üveget korábban — mondja a szövetkezet elnöke — 40 fillérért kaptuk az üveggyártól. Felemelte 1 forintra ... Ha nem fizetünk a tintás üvegért ennyit, mindjárt jön a válasz: »Kapacitáshiány miatt nem tudunk tintásüvegre rendelést felvenni.« Évente 600 ezer kis üveg tintát gyártunk." A szövetkezet tehát az üveg áremelkedése miatt 360 ezer forintot vállalt magára, hogy ne kelljen a tinta fogyasztási árát emelnie.

Az üveggyár szemlélete különösen azért nyugtalanító, mert ez a verseny nélküli termelőüzem káros szemlélete: vagy megveszik az üveget két és félszeresére emelt áron vagy nincs kapacitás.

Nem egyedülálló példa.

Egyszer azon bosszankodtam, hogy miért árulják a puhára gyártott, szinte kenhető, háromszögletű sajtot az üzletekben kemény kivitelben? Kérdésemre a vidéki gyártóüzem azt felelte, hogy két hét múltán a régit friss árura cserélik ki. A pesti főelosztó ezt megerősítette. És mit tetszenek gondolni, mit mondott az üzlet vezetője az időn túl nála elfekvő, megkeményedett sajt becseréléséről? Ezt: „Majd bolond leszek, uram! Ha csak egyszer is megpróbálkoznék a cserével, legközelebb messzire elkerülnének a friss áruval. Egyetlen szállító cég sem hagyja magát a vevőtől macerálni." Valamikor csendes fojtogatásnak nevezték az ilyen finom és fondorlatos megtorlást.

Hadd idézzek most egy olvasónk leveléből: „Frissen érkezett, nagy mennyiségben felhalmozott virsli feküdt előttem a pulton. Négy párat kértem. A pénztártól távozóban, amikor a kezembe vettem a csomagot, gyanúsan lazának éreztem. Kibontottam. A négy pár virslit nem nyolc darabban, hanem mindegyiket kettőbe törten, tizenhat darabban találtam. Reklamációmra az üzletvezető elnézést kért és azonnal kicseréltette négy pár ép virslire. Kérdem: nem lett volna elég, ha egy vevőnek a négy párból csak egy pár töröttet próbálnak eladni?"

Valóban szerény óhaj, de ennek az aprócska, úgynevezett „üzleti fogásnak" is az a bizonyos szemlélet a mozgató rugója, amit, úgy érzem, nem ok nélkül feszegetek.

Azt pedig, amit a bútor vásárlásánál a vevő gyakran tapasztal — az orvosi szakkifejezés némi torzításával — szemléleti tengelyferdülésnek nevezhetném. Az úgynevezett *„foglaló"* szokására utalok. Azaz, ha „foglaló" van, akkor van olyan bútor is, amilyent a vevő keres. A foglalót előre kell lefizetni, (legalábbis megígérni!) és az a különös tulajdonsága, hogy *nem számít a vételárba.* Játékos és ügyes taktikázással kezdi az eladó (némelyik, nem mind!) és ezzel félre nem érthetően utal a foglalóra. Az a vevő, aki adja, panaszkodik, de nem áll ki nyíltan a panaszával, mert megkapta azt, amit vásárolni akart. Aki pedig nem kapta meg azt a bútort, amit kért, az azért nem tesz panaszt, mert nem tudja, hogy valóban megkapta volna-e, ha megadja azt a „foglalót", amire az eladó (némelyik, nem mind!) rejtjelesen célzásokat tett.

Ennél többet nem is mondok a szemlélet problémáiról. Azt javasolom, hogy az ilyenféle szemléleti tengelyferdülések megjavítására is vezessék be az OFOTÉRT-nál a kombinált cilindrikus üveget. Na és, persze, fel lehessen írni SZTK-ra is.

Földes György

SAJDIK: AUTÓS ÖTLETEK

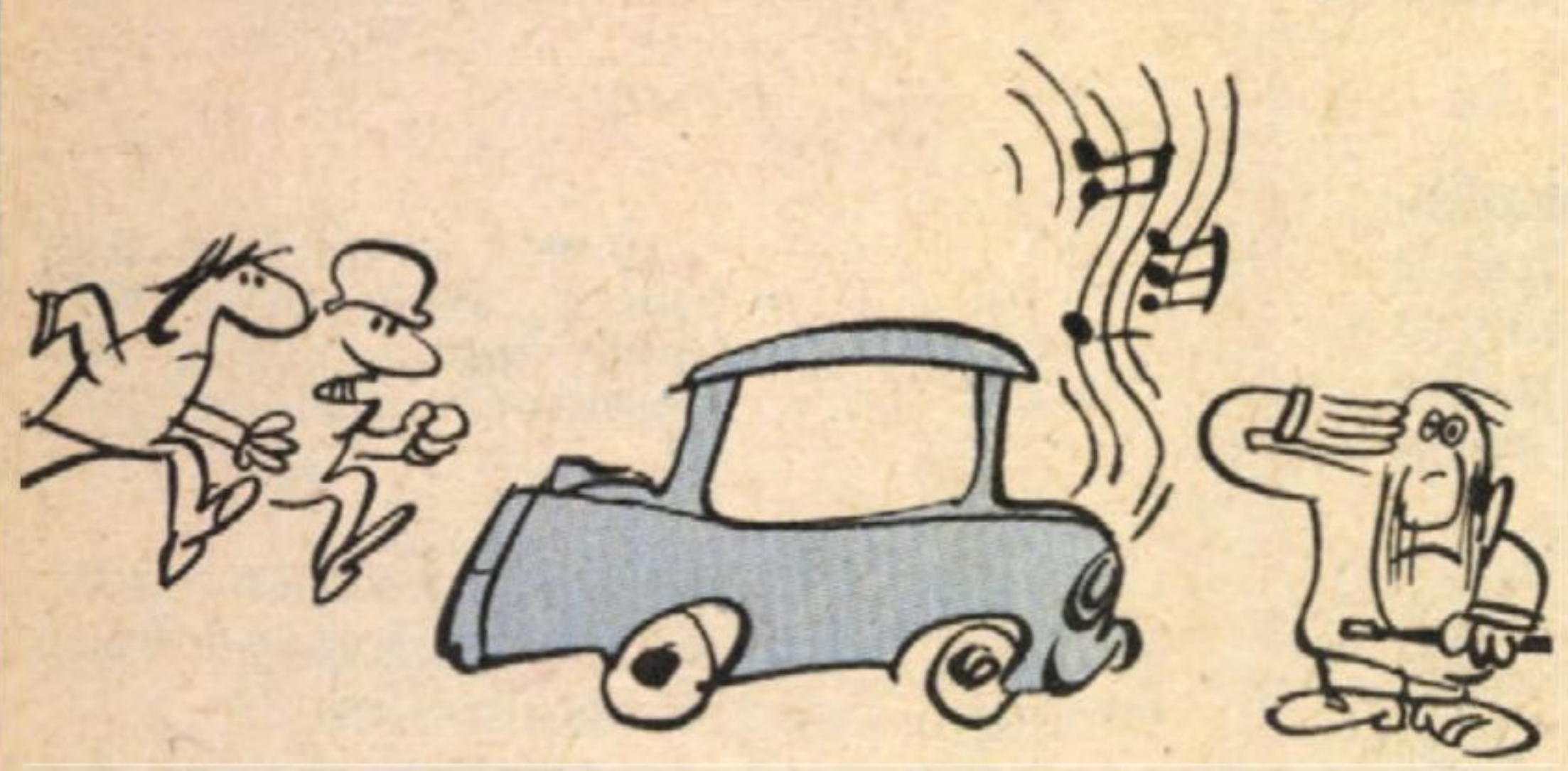

Riasztócsengő, amely a Himnuszt játssza, így az autótolvaj nem tud elmenekülni.

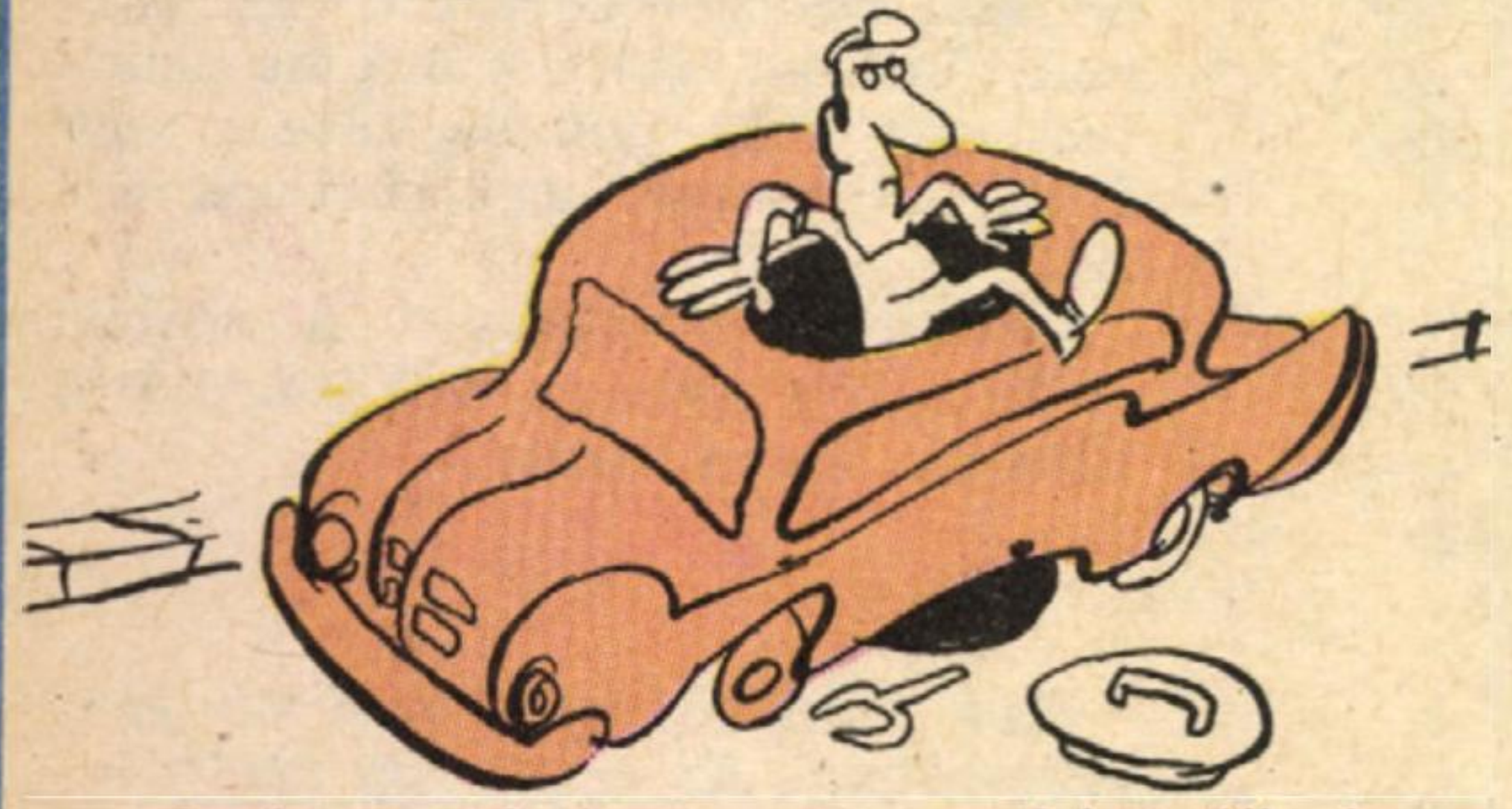

Lyukas autó: ha a csatorna felett állunk meg a kocsival és alul dolgoznak, nem akadályozzuk a munkát.

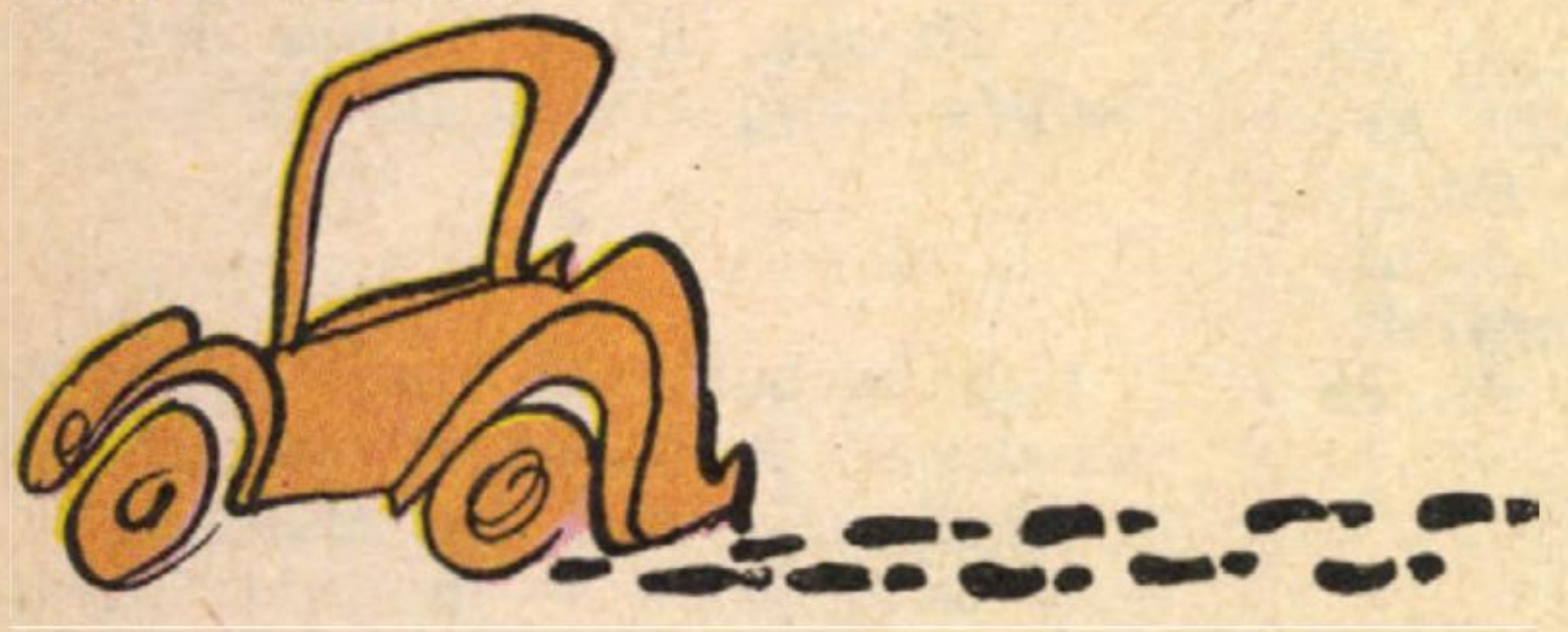

Emberi talpat utánzó kerék, az üldözők megtévesztésére.

NAGY IDŐK TANÚI

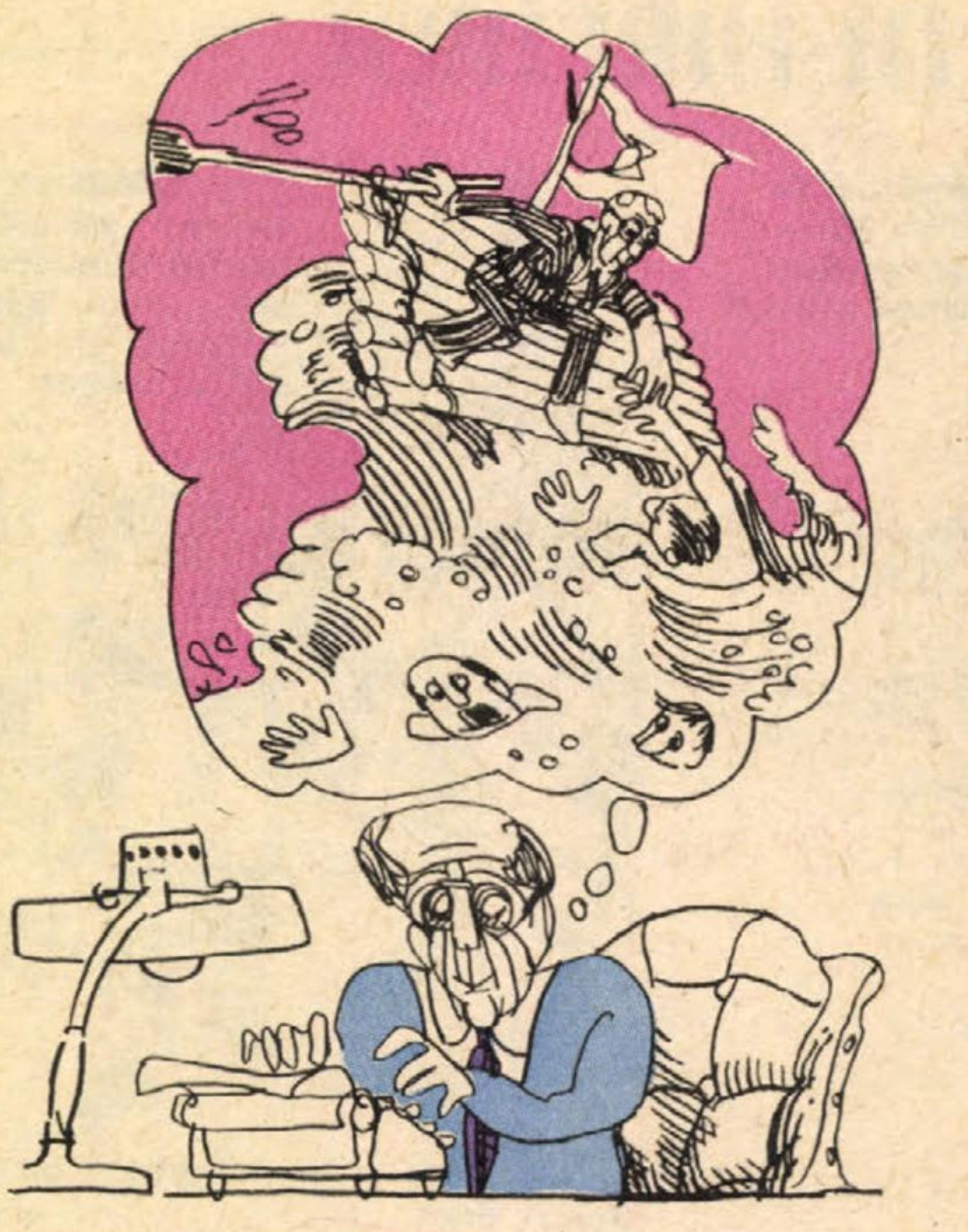

Ahogy a memoár-író visszaemlékezik ...

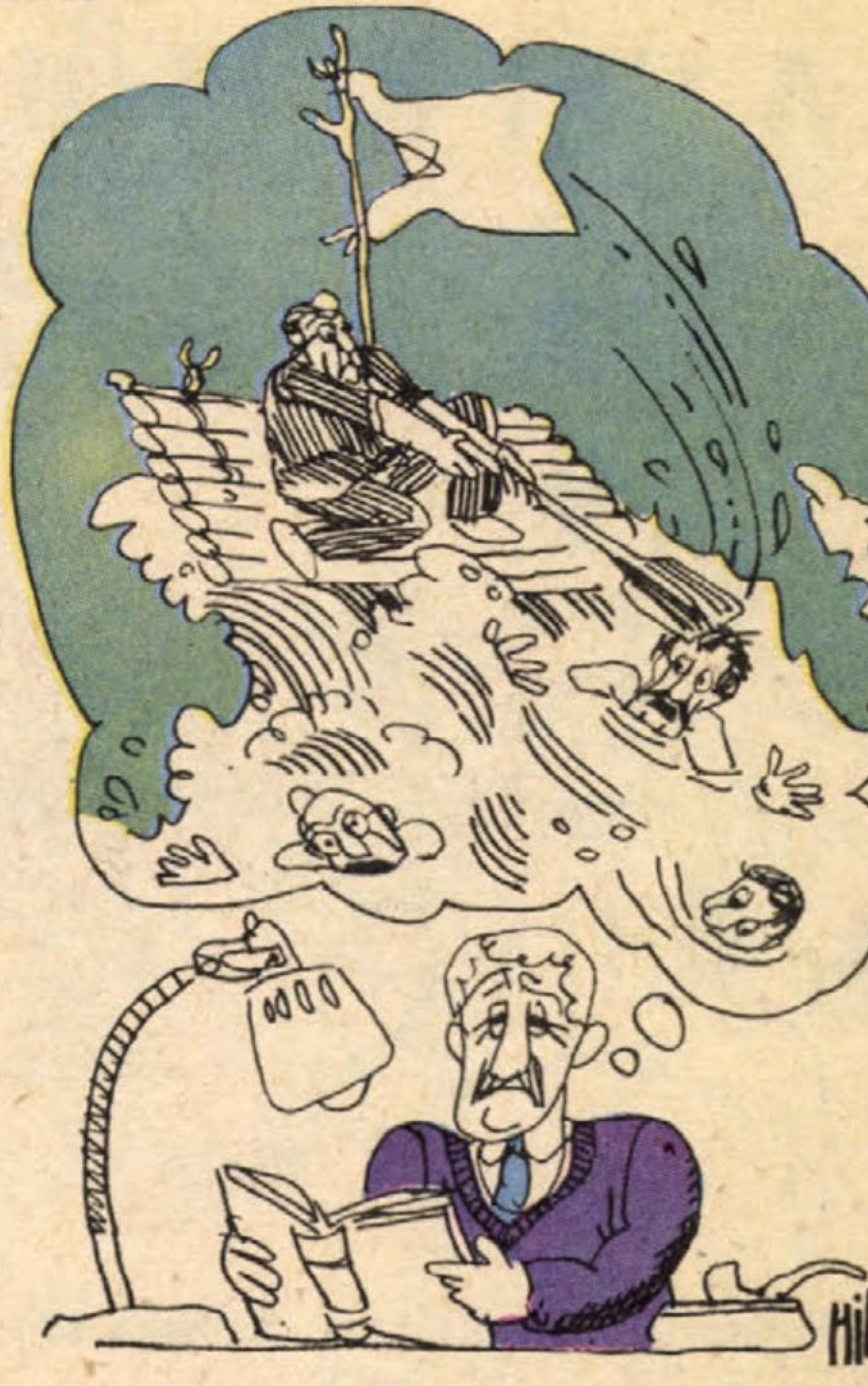

... és ahogy a kortárs tapasztalta

KÉTSÉGBEESETT MAMA

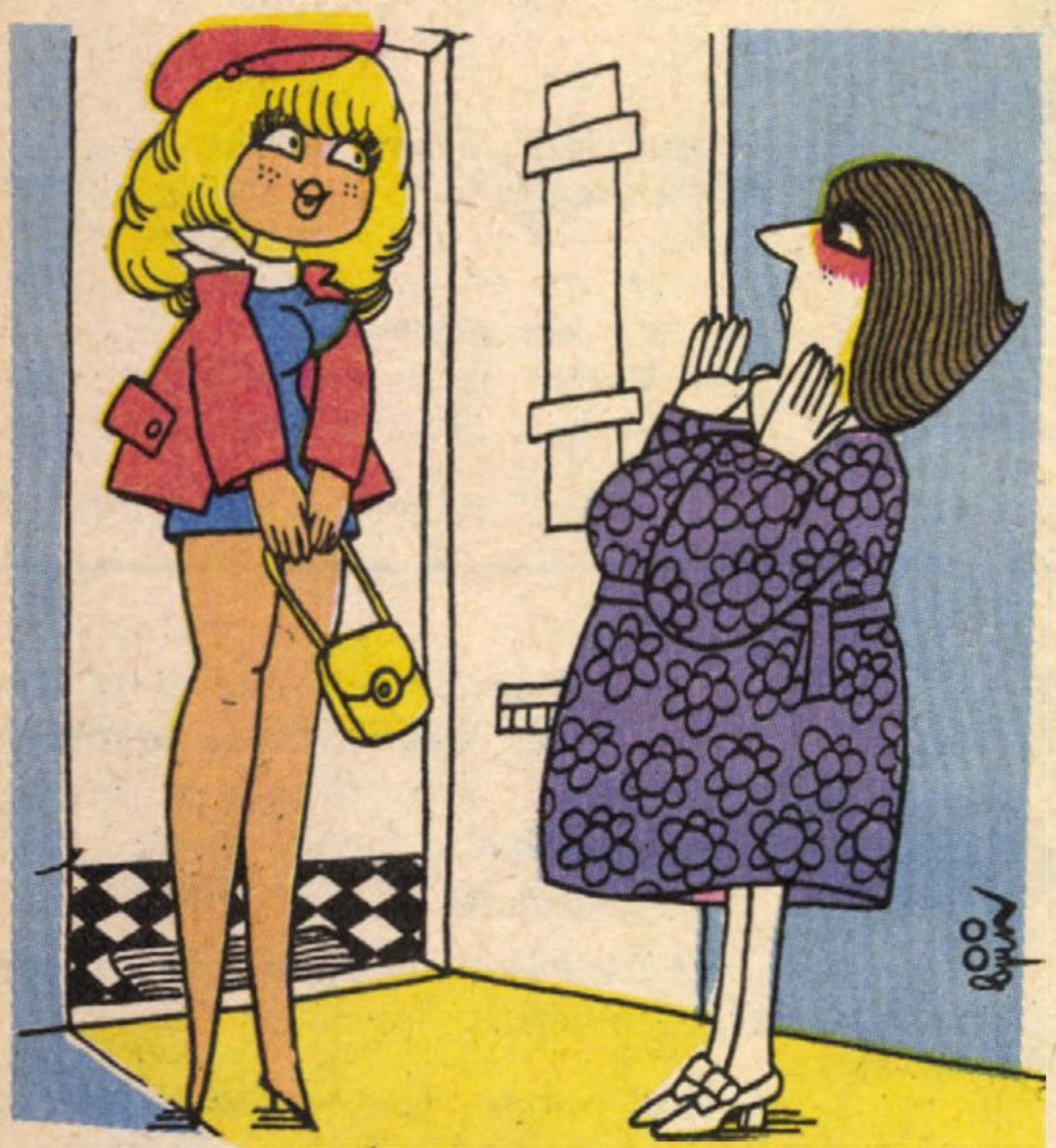

– Kislányom, én megértem a modern pszichológia módszereit, de miért épp neked kellett azt a tiút sikerélményben részesítened? ...

IGÉNYES FÉRFI

Miért szerettem bele Bözsikébe? Nem a szépsége miatt, pedig nagyon szép. Mondhatnám azt is, hogy gyönyörű. De nem mondom. Engem elsősorban az intelligenciája ragadott meg.

— Miért, mit mondott?

— Tudod, én igényes férfi vagyok. Ez az én legnagyobb bajom. A buta nők idegesítenek. Én azt szeretem, ha a nő szellemi partner.

— Bözsi ilyen?

— Ha nem lenne ilyen, akkor nem kértem volna meg a kezét. Amikor először találkoztam Bözsikével, akár hiszed, akár nem, filozófiai kérdésekről beszélt. A jóról, továbbá Descartes filozófiájáról, végül pedig kristálytiszta logikával belehelyezett a világképébe, de mondhatnám azt is, hogy helyet keresett nekem a mikrovilágában, mert az is van neki.

— Csodálatos nő lehet!

— Valóban az. El is veszem feleségül. Eddig azért nem gondoltam nősülésre, mert sohasem találkoztam olyan nővel, aki Kantról, Descartes-ról beszél és mégsem unalmas.

— Bözsike filozófusnő?

— Dehogy. Adminisztrátor.

— És Kantról beszélt?

— Nem pontosan róla, de beszélt egy etikai kategóriáról, a jóról, amely Kantot is foglalkoztatta. Tudod, mit mondott a jóról? Szerinte jó az, amely megfelel a minden észlényben rejlő és az ember életkörülményeitől független erkölcsi törvény parancsának.

— Ezt Bözsike mondta?

— Nem. Kant. Bözsike viszont összekapcsolta ezt az etikai kategóriát, hogy „jó”, Descartes alaptételével.

— Mindjárt az első randevún?

— Igen. Az első találkozásunkon, az Ökörszem eszpresszóban. Bizonyára ismered Descartes alaptételét: gondolkodom, tehát vagyok. Bözsike a „vagyok” szóból indult ki, tehát a létezésből!

— Húazanyád!

— Tessék?

— Elnézést. Kicsúszott a számon. Azt akartam mondani, hogy el vagyok bűvölve Bözsikétől.

— Várj, még nincs vége! Miután beszélt a jóról, a létezésről, amelyet úgy fogalmazott meg, hogy „vagyok”, elhelyezett a mikrovilágban, az ő mikrovilágában.

— Még erre is volt ideje.

— Bözsike logikusan gondolkodik és a gondolatait meg is tudja fogalmazni.

— Irigyellek. Őszintén irigyellek, de mondd, nem volt unalmas ez a kiselőadás ?

— Először is nem volt unalmas, másodszor is nem volt előadás. Bözsike mindazt, amit most elmondtam neked, egy rövid mondatba sűrítette bele.

— Zseniális nő lehet. Mi volt az a mondat?

— Na idefigyelj! Bözsike csak annyit mondott: *jó vagyok nála* ...

(mikes)

EGYRE SZENNYEZETTEBB A DUNA

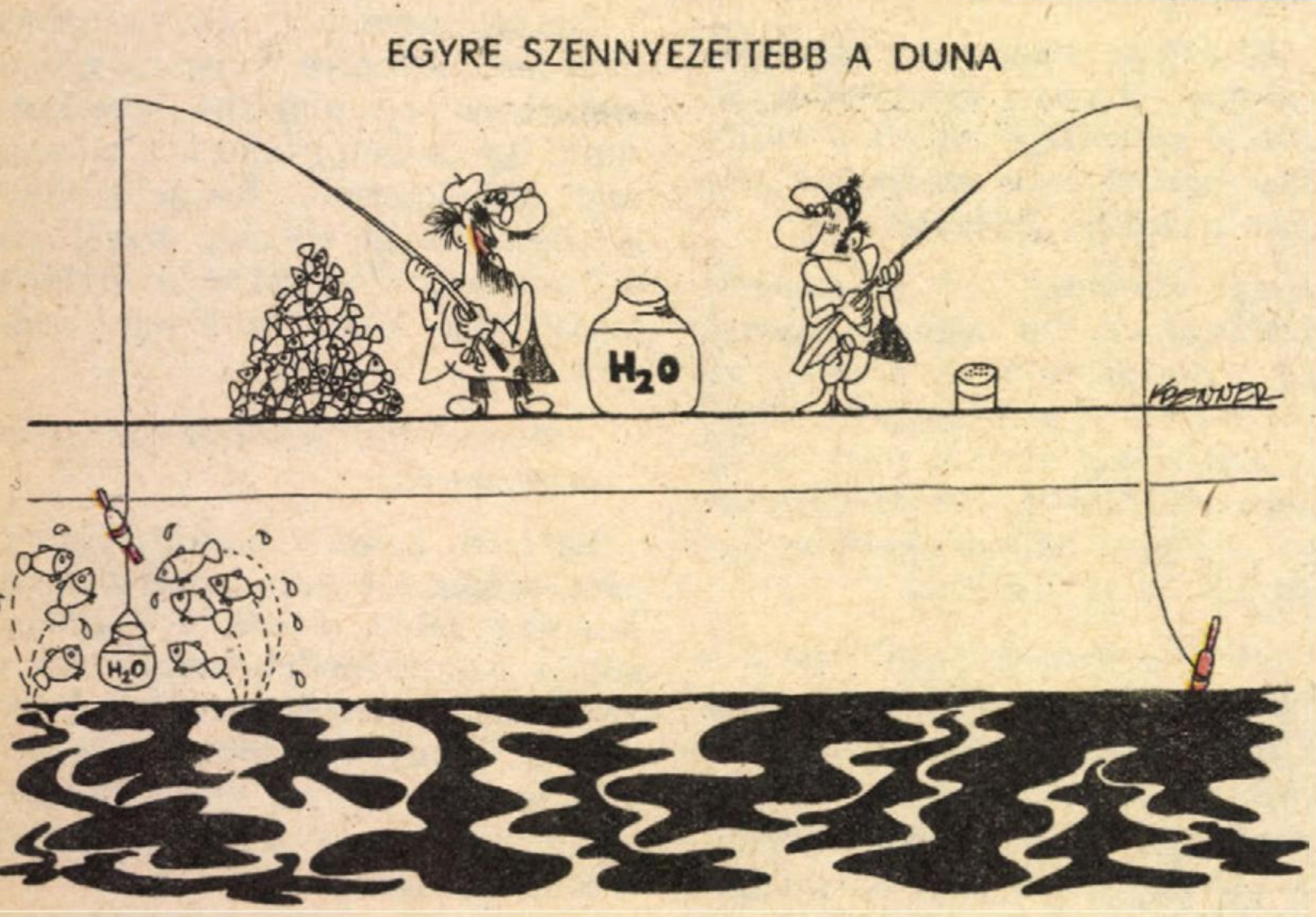

– Én mondom, legjobb csali a tiszta víz.

CSŐTÖRÉSEK IDEJÉN

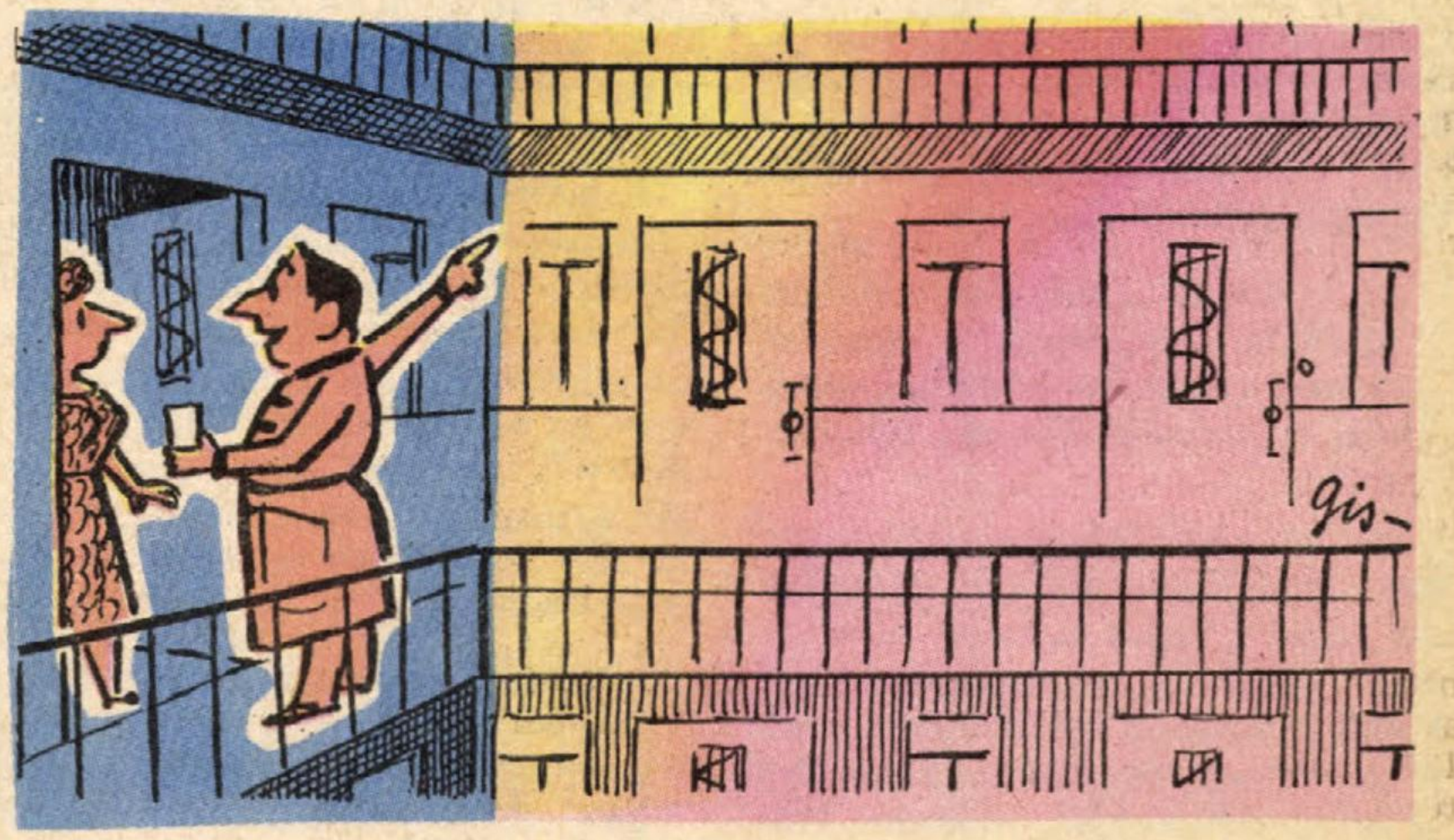

– Kölcsön tudna adni egy pohár vizet elsejéig?

A HÉT KÜLFÖLDI HÍREIBŐL

Endrődi István rajzai

— Meztelenül megfürdött egy nyitott autómosóban Miami legforgalmasabb útvonalán, fényes nappal egy csinos szőke hölgy.

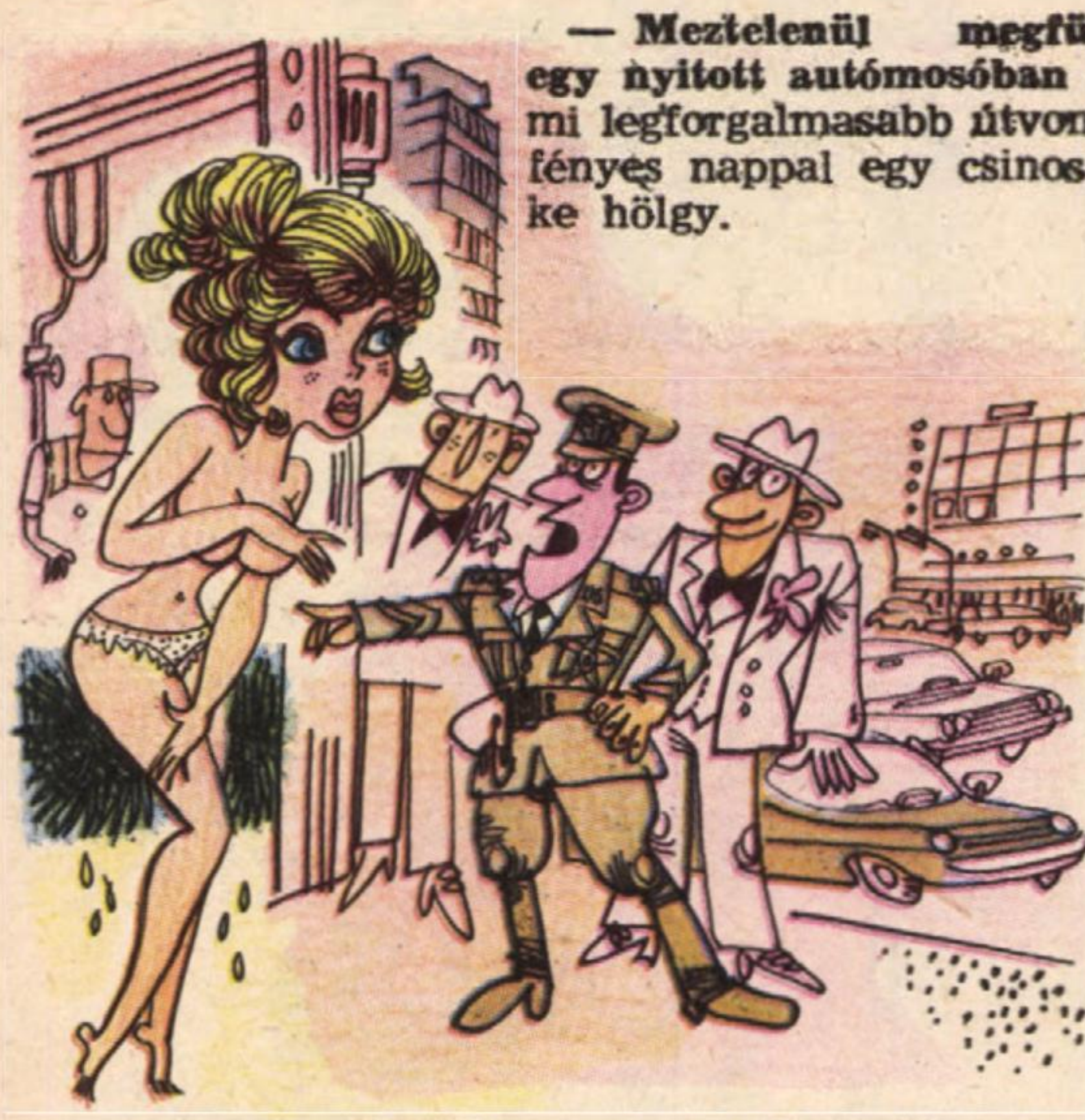

– Sajnos, a főbérlőm csak szombatonként engedi használni a fürdőszobát!

— Eltűnt szombatra virradóra egy 450 000 francia frank értékű Renoir-tájkép, amelyet egy parkoló gépkocsival együtt elloptak Párizs Neuilly nevű külvárosában.

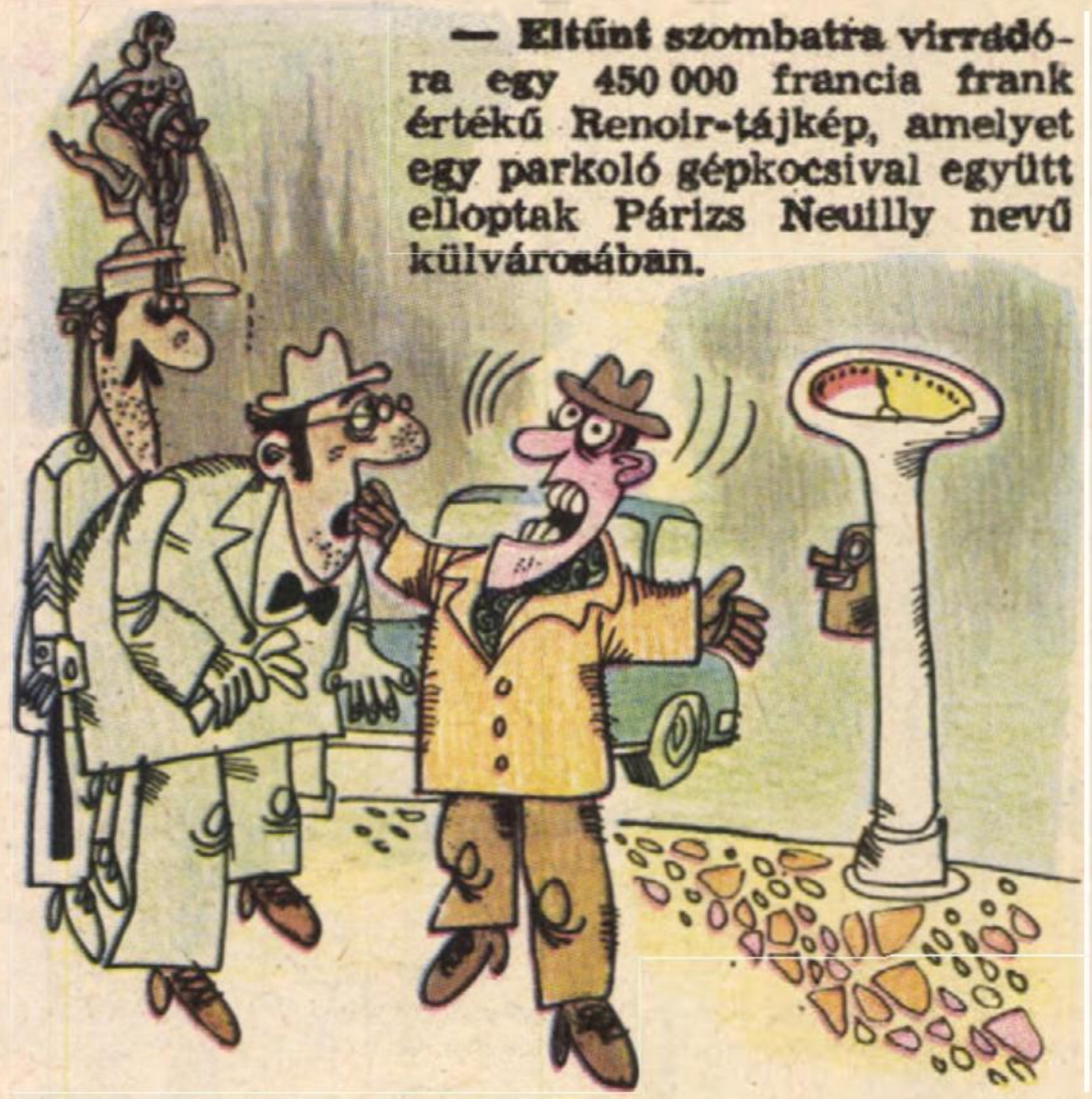

– Rémes, és én kifizettem az egész napi parkolási díjat.

— Ötven tonna pornokiadványt foglalt le a rendőrség különböző londoni könyvkereskedésekben. A rendőrség jelentése szerint az ellenőrzést folytatni fogja az ilyen kiadványok ellen.

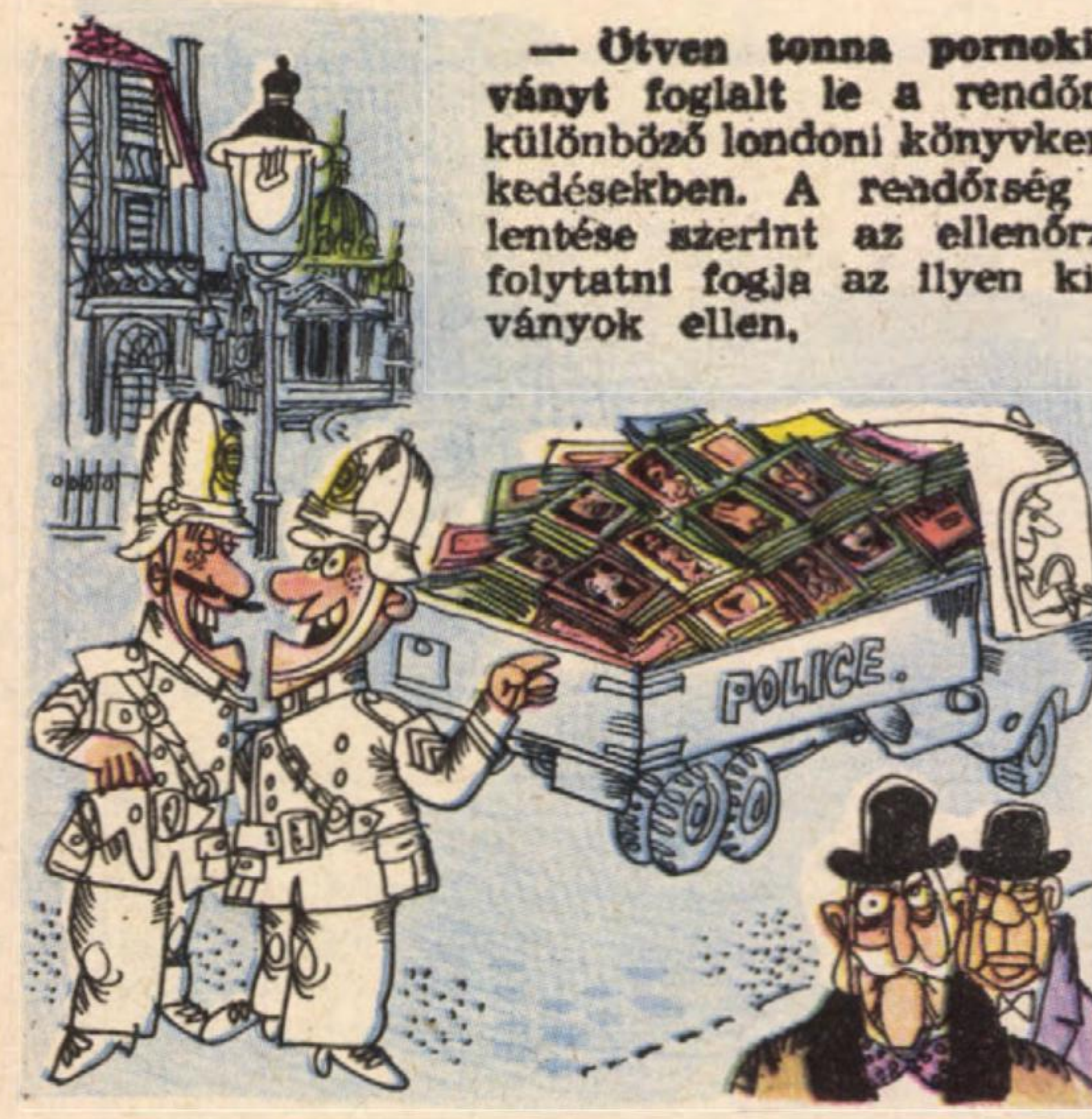

– Lesz mit olvasnunk éjszakánként az őrszobán!...

— Világrekordot állított fel a fagylaltevésben a skót Archie Leggat. A 22 éves fiatalember 16 perc alatt 50 darab, egyenként 7 dekás fagylaltgombócot fogyasztott el, és utána orvoshoz rohant.

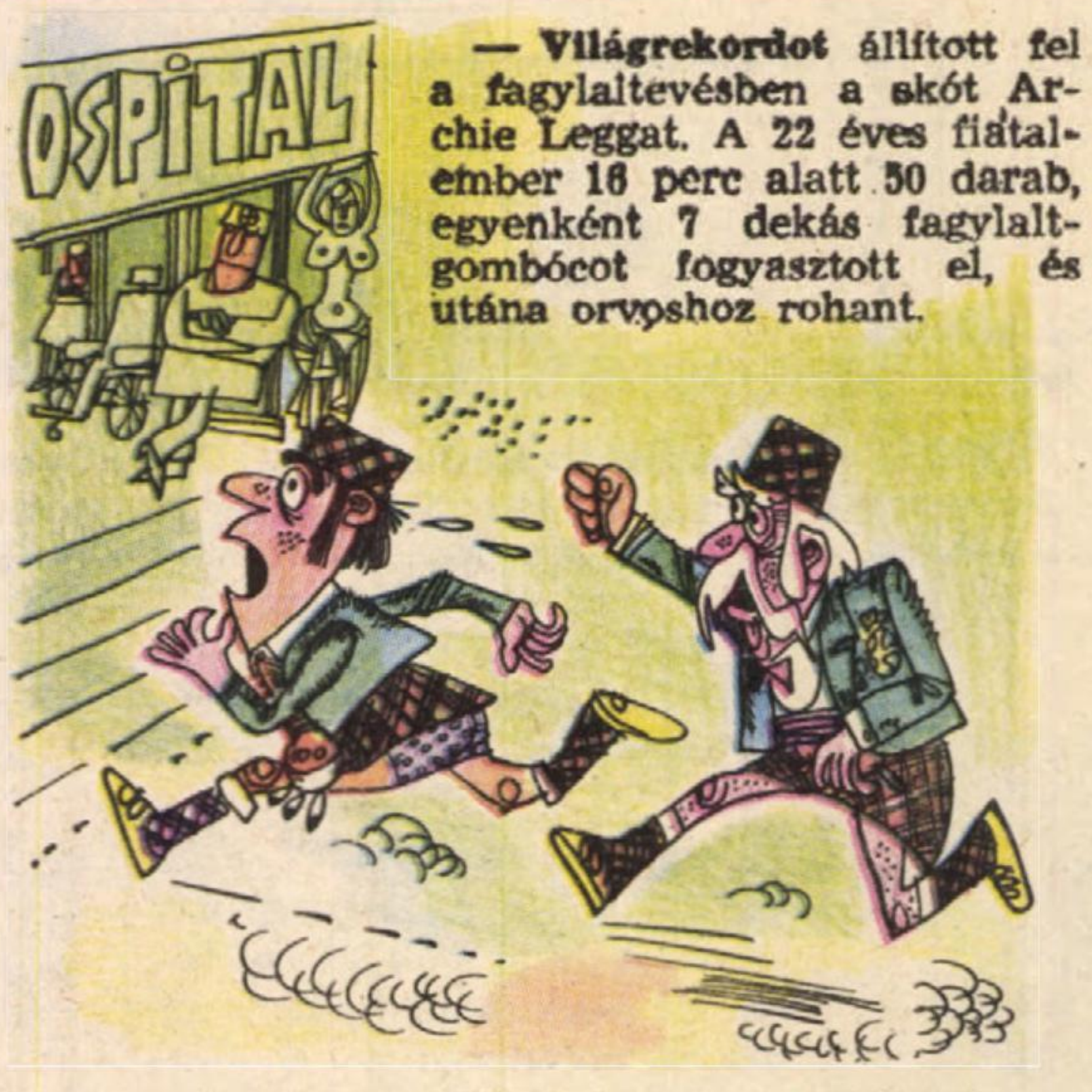

– Ismerem ezt a trükköt, így akarja elbliccelni a fagylalt árát!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Cvihorek megkérdi Klepcsányit:
— Meg tudnád nekem magyarázni Einstein relativitáselméletét?

— Mi sem könnyebb ennél — válaszol Klepcsányi. — Ha a borbélynál egy percig vársz, egy órának tűnik az eltöltött idő, ha azonban egy szép nőnél töltesz egy órát, azt csupán egy percnek érzed.

Cvihorek elbiggyeszti a száját:
— Emiatt a gyenge vicc miatt lett Einstein olyan híres?...

*

Két barátnő találkozik az eszpresszóban. Az egyik így szól:

— Drágám, fogadd részvétemet, hallom, szegény férjed gázmérgezés áldozata lett.

— Bizony, ilyen csapás ért. És milyen nagy volt a gázszámla!...

*

Laboda boldogan meséli ismerősének: — A feleségemnek tíz évi házasságunk után fia született!

— Gratulálok — mondja Glazurek —, és ki a kisfiú apja?

Laboda felháborodik: — Tíz évi házasságom után azt merészeled kérdezni, hogy ki a kisfiú apja?

— Pardon — igyekszik a másik lecsillapítani —, azt hittem, tudod.

*

Egy fiatalember szobát vesz ki. Mikor beköltözik, így szól a főbérlőhöz: — Kedves asszonyom, higgye el, az én régi háziasszonyom sírt, amikor eljöttem.

— Velem ez nem történhet meg, fiatalember, mert nálam előre kell fizetni.

A Ludas Matyi közönségszolgálata

HŰHA, MI LESZ A DOLLÁRRAL?

A tőkés valutaválság híre felkeltette olvasóink érdeklődését. Se szeri, se száma a dollár leértékelésére, a jen lebegtetésére vonatkozó kérdéseknek. Közgazdasági szakértőnk az alábbiakban igyekszik a legfontosabb problémákra mindenkit kimerítő tájékoztatást nyújtani.

Semmit sem értek! Hiszen két nappal az intézkedés előtt Nixon telefonon közölte Brandttal, hogy a dollár leértékeléséről szó sem lehet.

No igen, igen, hiszen mondta, hogyne mondta volna. De a rendelkezésünkre álló magnófelvétel szerint bizonyos huncut dévajság csengett a hangjában.

Mit jelent az, hogy az Egyesült Államok kormánya „egyetlen csomag részeként kezeli a gazdasági, politikai és katonai kérdéseket"?

Ez könnyű. Amikor Rebercsák Ottó nőül vette Follbárt Gézánét, azt hitte, csupán a bájos hölgyet viszi magával az egyszoba-összkomfortba. Csak később derült ki, hogy özvegy Stamgaszt Henrikné (a hölgy édesanyja), valamint Csicsó Yvonne, Rükspigel Lajos és Uccu Giza kiskorú (a hölgy második, harmadik és ötödik házasságából származó gyermeke) is része a csomagnak.

Jóllehet a dollárt tíz százalékkal leértékelték, Dezső bácsi, a Cica-presszó főpincére továbbra is a régi áron, 34 forintért árulja az amerikai eredetű, multifilteres Philip Morris szivarkát. Mit tegyek?

A leértékelés legfőbb célja, hogy egyensúlyba hozza az Egyesült Államok külkereskedelmi mérlegét. Tiszteletre méltó tény, hogy Dezső bácsi nem áll be a sorba, hanem a maga kis területén, saját dolgos kezével igyekszik gátat emelni a tőkés törekvés elé. Csókolja homlokon Dezső bácsit és szívjon néha Szimfóniát is.

Világos, hogy a dollár leértékelése azokat érinti a legsúlyosabban, akiknek a legtöbb dollárjuk van. Nem lenne-e emberbaráti kötelességünk gyűjtést indítani Nelson Rockefeller, Paul Getty és Henry Ford számára?

Ezzel még ráérünk. Egyelőre néhány viseltes ruhadarab is megteszi.

Egyetlen mozzanat homályos előttem. Hogyan veszíthetett az NSZK szövetségi bankja 6 milliárd márkát ezen az ügyön? Hiszen a dollárt értékelték le.

Igen, csakhogy az események összefüggenek. Ön negyven-százzal akár 3 forint 20-at is nyerhet az ultin. De, ha az adu-király és -felső összpontértékét hirtelen negyvenről húszra szállítják le, akkor ön ugyanazzal a lappal 3,20-as nyereség helyett 1,60-at is veszíthet.

Az amerikai intézkedés éle Japán ellen irányul. Igaz-e, hogy Tanaka vikendre hívta Schultznak, az Egyesült Államok pénzügyminiszterének hölgyrokonait?

A hír ebben a formában túlzott. Csak emlegeti őket.

A dollár leértékelése sérti Kemendollár, zalai község lakóinak önérzetét. Forduljon-e a község küldöttsége a hágai bírósághoz? Menjen-e az UNESCO-hoz?

Ne menjen. Legyen a nevük Kemen-jen.

Bizonyos ismerősöm gyakran jár külföldön. Ez az ember most olcsó dollárt kínál. Tanácsukat kérem: vásároljak-e?

Szerkesztőségünk alapokmánya nem teszi lehetővé, hogy független személyek pénzügyeibe avatkozzunk. Így csupán gyakorlati tanácscsal szolgálhatunk. Rengeteg idegességtől kímélheti meg magát, ha a beszerzett dollárokat a lexikon lapjai közé rejti. Ott keresik először.

Előfordulhat-e Magyarországon is lebegtetés?

Egyetlen konkrét esetről tudunk. 1946. augusztus 1-én, a forint megjelenése felett érzett örömükben sokan kosárszám lebegtették alá a B-pengőt a negyedik emeletről az utcára. Nyugalmasabb időszakokban viszont magyar ember általában nem a valutát lebegteti, hanem a rongyot rázza.

Peterdi Pál

CSALÁDLÁTOGATÁSON

Családot látogattam,
– lévén gyakorló tanár –
praxisunkban e módszer
remekül bevált ma már.

Jenőke gyakran „fát" kap,
hát ezügyben mentem el,
megtudni, mért nem tanul,
van-e vagy nincs mentelem.

Az anyuka fogadott,
volt reprezentáció,
húsos szendvics, borocska,
s likőr: vérnarancs, dió.

Beszéltünk erről-arról,
szóba végül Jenőke jött,
„Hogy lusta – szólt anyuka –,
maradjon kettőnk között!"

S nyomatékul zsebembe
néhány üveg szeszt rakott,
nálam magatartásból
anyuka is „fát" kapott . . .

Donkó László

JÓ BARÁTNŐK

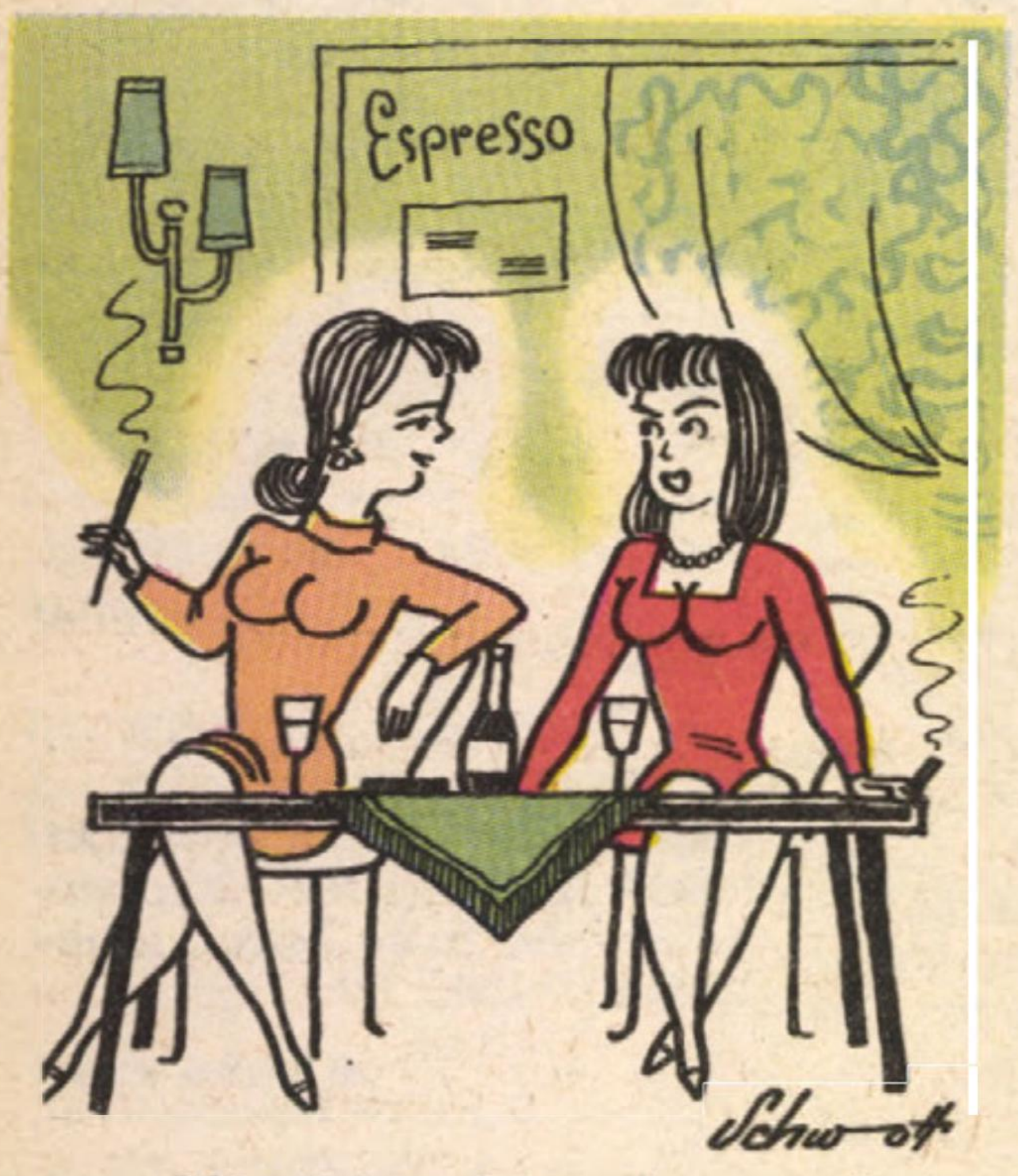

– Már tízéves házasok vagyunk, és a férjem még mindig szerelmes.
– Ne mondd. És kibe?

A HÉT HAZAI HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

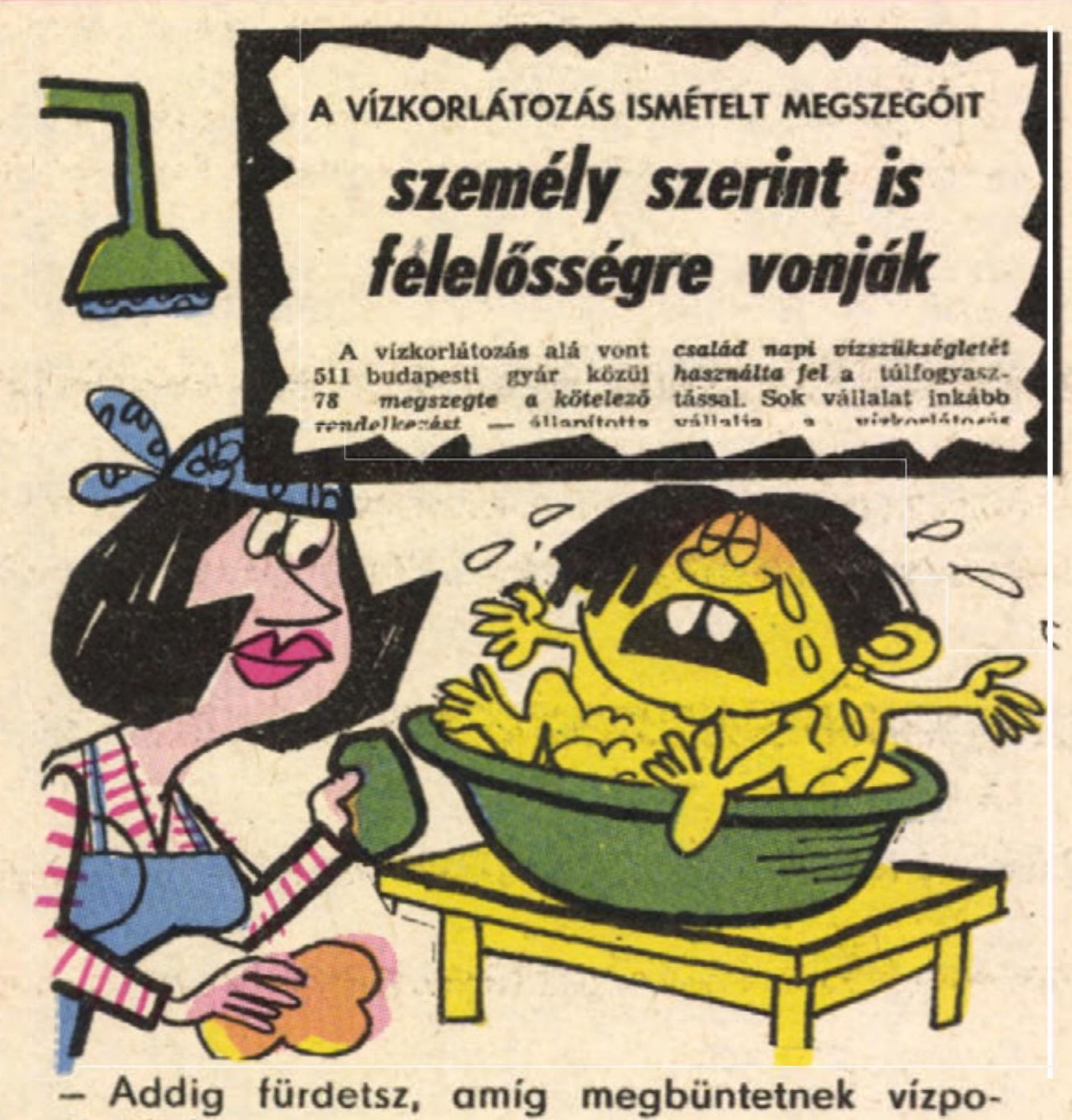
A VÍZKORLÁTOZÁS ISMÉTELT MEGSZEGŐIT
személy szerint is felelősségre vonják
A vízkorlátozás alá vont 511 budapesti gyár közül 78 megszegte a kötelező
család napi vízszükségletét használta fel a túlfogyasztással. Sok vállalat inkább

– Addig fürdetsz, amíg megbüntetnek vízpocsékolásért.

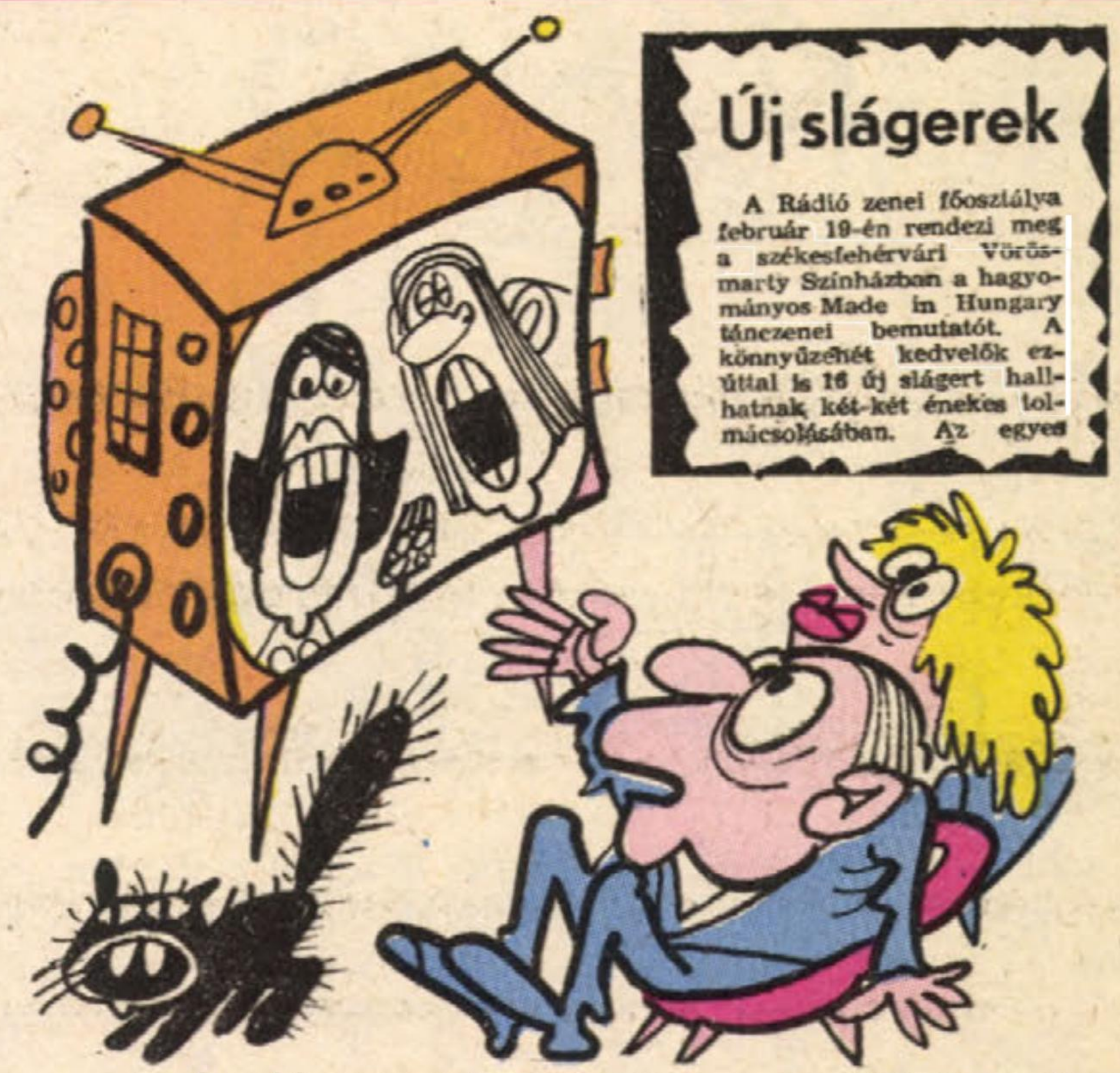
Új slágerek
A Rádió zenei főosztálya február 19-én rendezi meg a székesfehérvári Vörösmarty Színházban a hagyományos Made in Hungary táncezenei bemutatót. A könnyűzenét kedvelők ezúttal is 16 új slágert hallhatnak két-két énekes tolmácsolásában. Az egyes

– A slágertermés napról napra bőségesebb. Látszik, hogy nincs kitéve az időjárás szeszélyeinek.

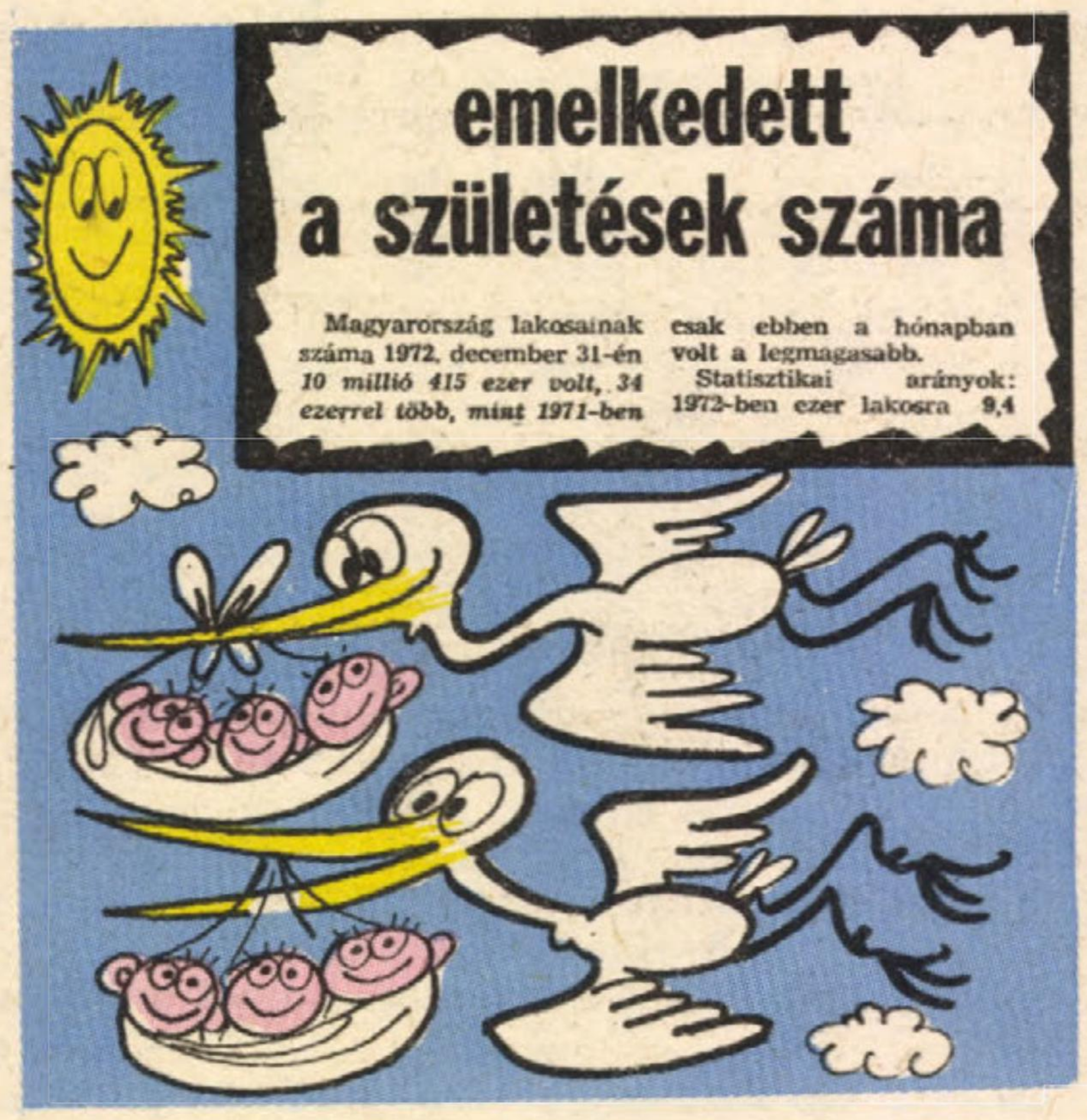
emelkedett a születések száma
Magyarország lakosainak száma 1972. december 31-én 10 millió 415 ezer volt, 34 ezerrel több, mint 1971-ben
csak ebben a hónapban volt a legmagasabb.
Statisztikai arányok: 1972-ben ezer lakosra 9,4

– Na látja, kolléga, mégis lehet együtt dolgozni a mai fiatalokkal.

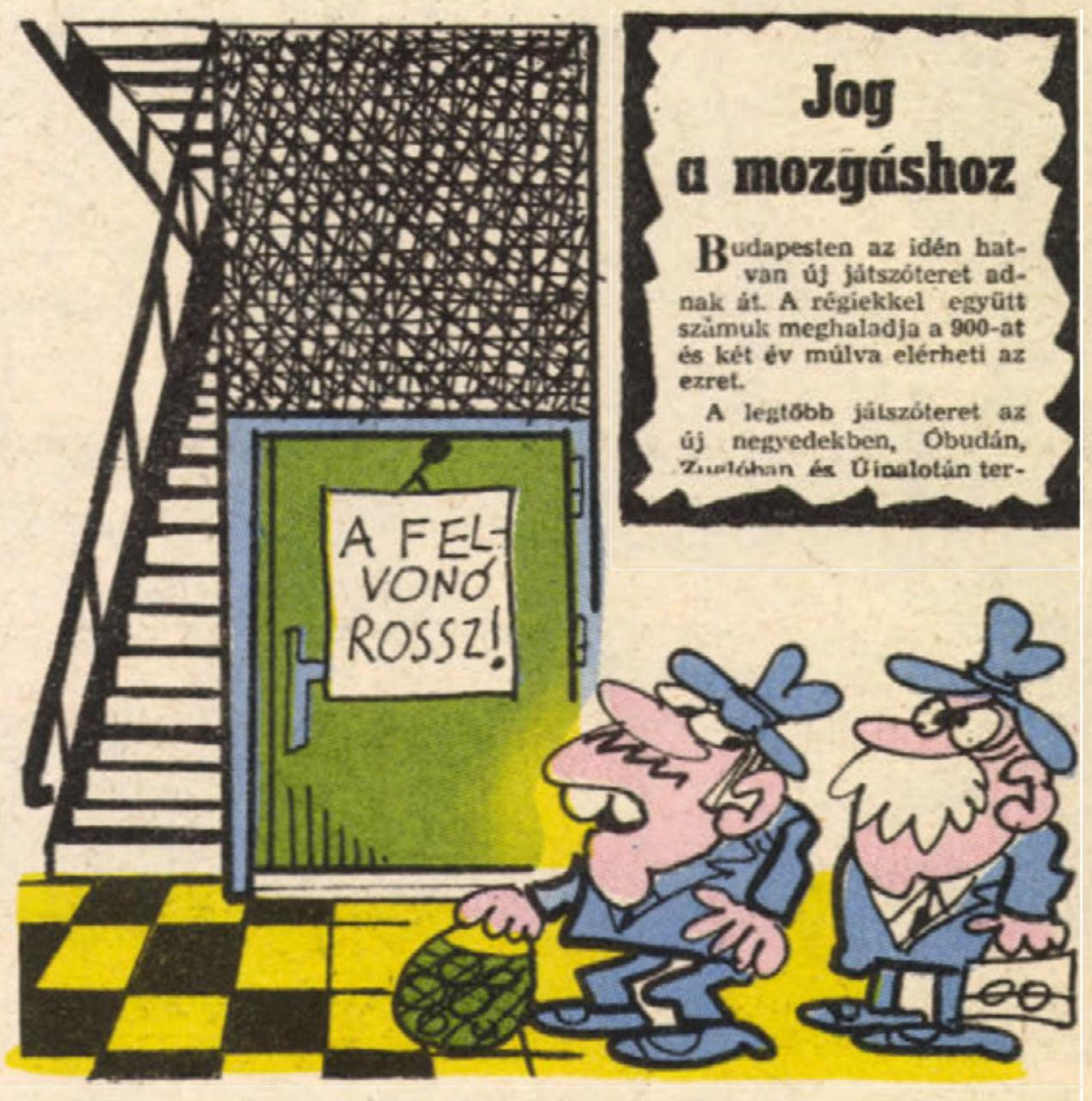
Jog a mozgáshoz
Budapesten az idén hatvan új játszóteret adnak át. A régiekkel együtt számuk meghaladja a 900-at és két év múlva elérheti az ezret.
A legtöbb játszóteret az új negyedekben, Óbudán,
A FELVONÓ ROSSZ!

– Jöjjön, lakótárs, gyakoroljuk a mozgáshoz való jogunkat!

a világ anekdotakincséből

Jó néhány éve, az olasz neorealista filmek virágzása idején, egy csoport amerikai filmgyártó, rendező érkezett Itáliába, hogy kapcsolatokat létesítsenek az olasz producerekkel és véleményt cseréljenek a sikeres és divatos rendezőkkel.

Róma egyik előkelő szállodájának különtermében rendezték az ilyen szokásos „szümpoziont", s az amerikaiak számos kérdést tettek fel az olasz rendezőknek, főleg arról, hogy milyen módszerrel valósítják meg annyi életszerűséggel telített filmjeiket.

*

— *Én* — nyilatkoztatta ki az „új hullám" egyik jeles képviselője — *minden reggel korán kelek. Elmélyülten figyelem az ébredő város első hangjait, szemem beissza a virradat fényeit, elmerülök a piacra siető tömegek zajlásába és ezek a benyomások hozzásegítenek, hogy hangulataimat, élményeimet tollammal és felvevőgépemmel művészetté alakítsam.*

Ezek után Pietro *Germi*, a kitűnő színész-rendező emelkedett szólásra.

— *Én ugyanabban az utcában lakom* — közölte —, *mint előttem szóló kedves kollégám. Csakhogy én lusta vagyok, későn kelek, mire leérek az utcára, bánatosan tapasztalom, hogy ő már mindent megfigyelt, mindent beivott, mindenben elmerült, s nekem már semmi sem maradt. Így hát visszafordulok, hazamegyek és törni kezdem a fejemet valami jó filmen*

*

Ludwig van *Beethoven* és Johann Wolfgang *Goethe* találkoztak Karlsbadban (ma: Karlovy Vary). A lángelméjű zeneköltő és költő-zseni összebarátkoztak és gyakran indultak együtt hosszú kocsikirándulásokra.

Kocsizás közben sokan felismerték a két hírességet és a járókelők sűrűn lengették feléjük kalapjukat.

— *Kínos dolog ez a nagy népszerűség* — panaszkodott Goethe —, *mindenki köszön nekem . . .*

— *Kár ezen bosszankodni* — nyugtatta meg Beethoven. — *Lehet, hogy nekem köszönnek.*

Békés István feldolgozása

FALUN

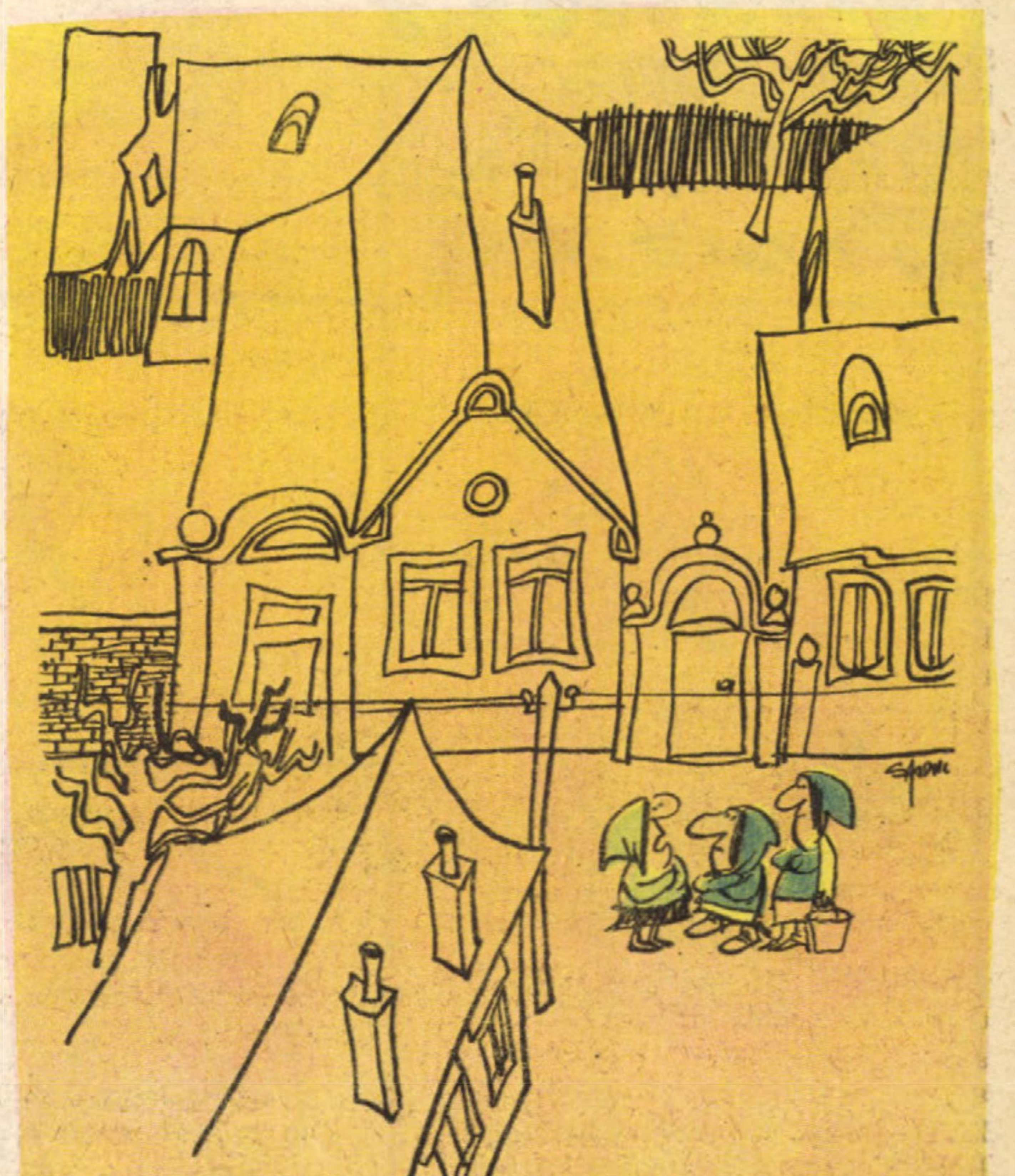

– Az a gyanús, hogy a zárszámadás utáni vacsorára a vezetőség csak 200 darab sósperecet rendelt . . .

KÖLCSÖNKENYÉR

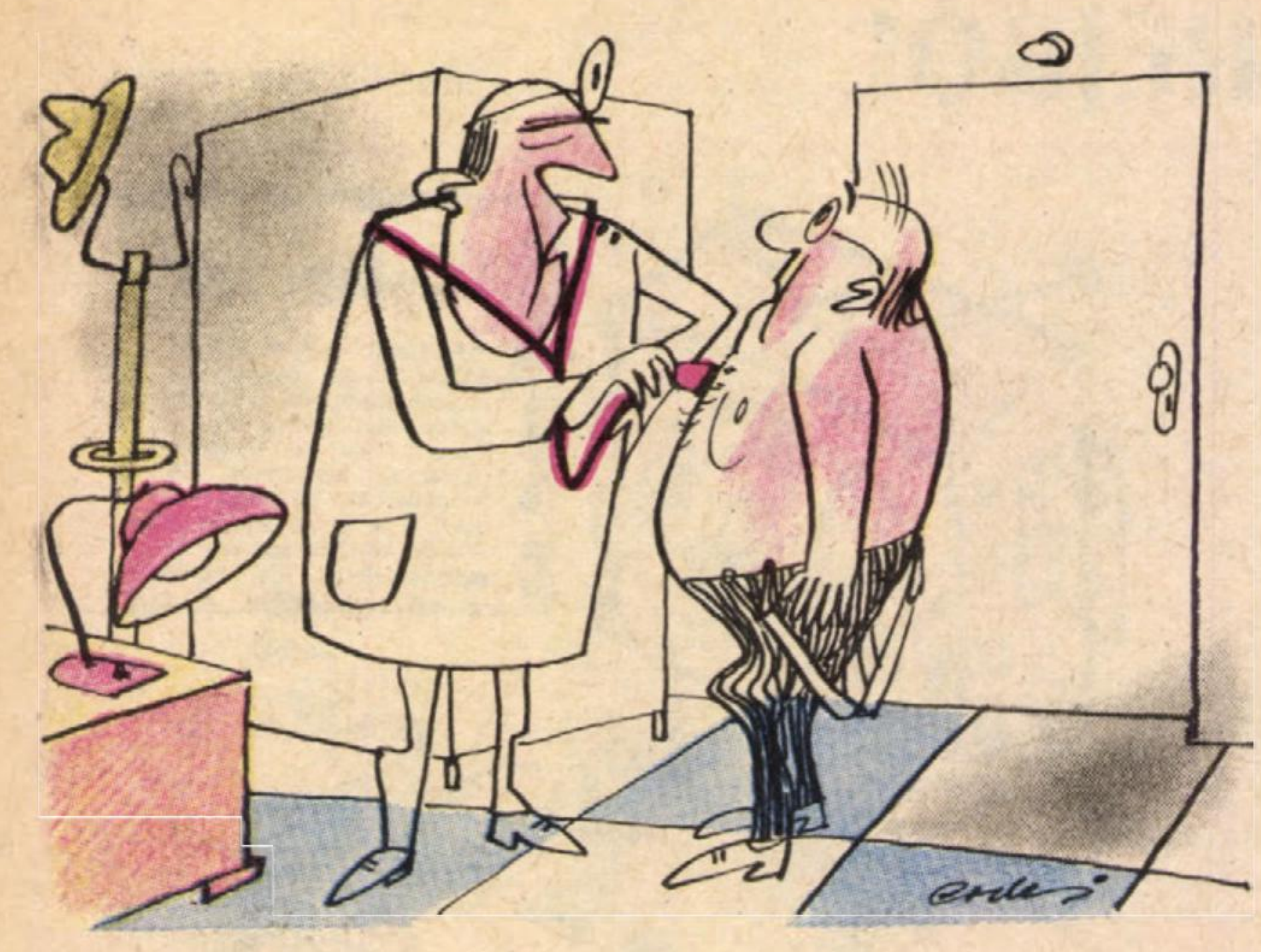

– Irásban adja be a panaszát, elutasítás esetén joga van harminc napon belül fellebbezni, osztályvezető kartárs!

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

LÁZADÁS

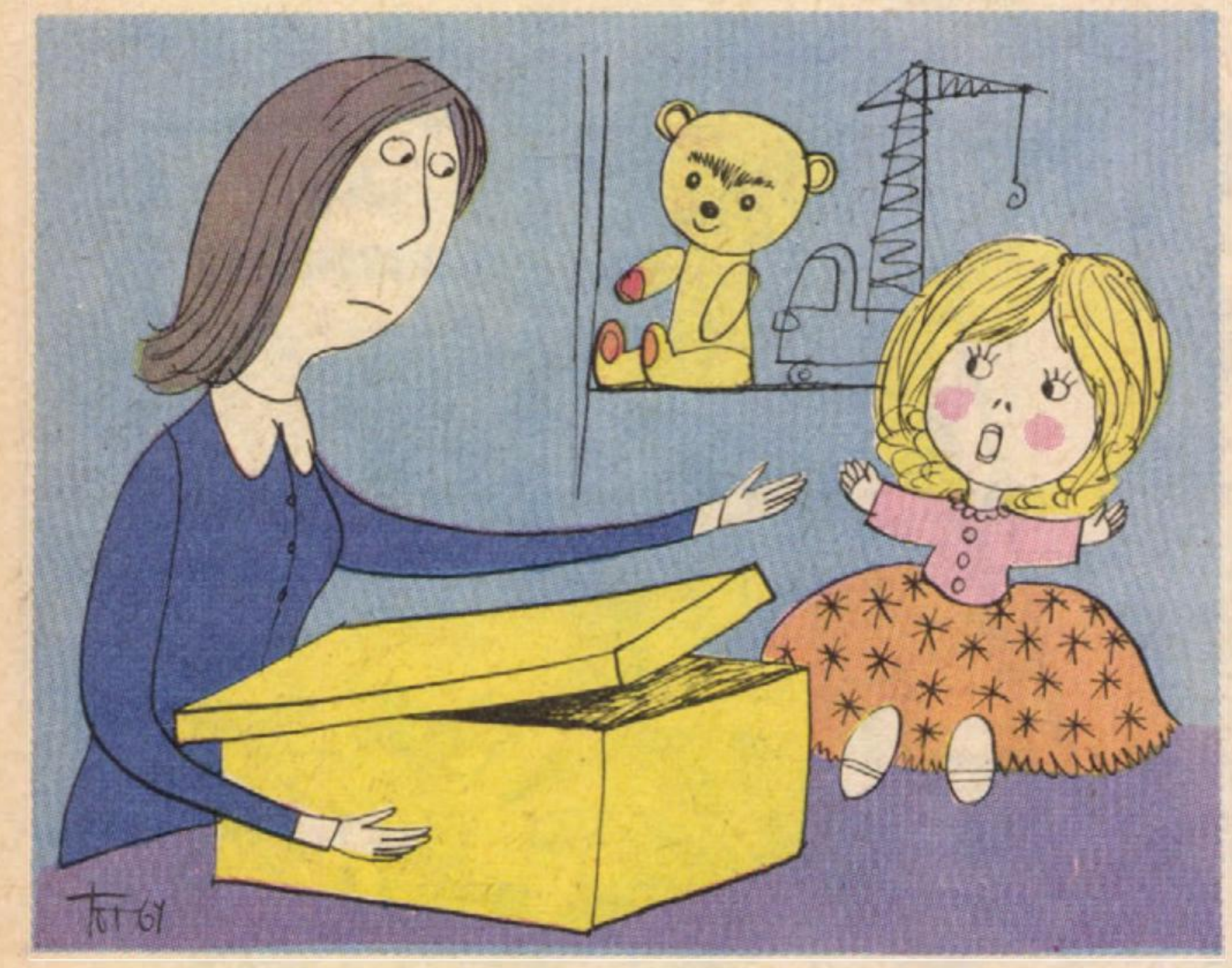

– Azért sem hagyom beskatulyázni magam!

GYORS NYOMOZÁS

Az Iparikém-Elhárító-Szolgálat központjában nyugalom honolt, csak a főnök szobáját ülte meg a jeges gyanú, mely a meghökkentő, ám kétségkívül hiteles jelentést követte. A jelentés, mely PX 1226-tól érkezett (s melyet fényképek támasztottak alá) arról szólt, hogy egy irántunk ellenséges érzületeket tápláló külföldi monopólium csúf fondorlatra készül: az Elhárító-Szolgálat egyik ügyosztályvezetőjének, a derék Szepkó Szilárdnak egy tökéletes hasonmását képezte ki és indította hazánkba, hogy az Szepkót eltéve láb alól, helyette bekerüljön a Szolgálat apparátusába.

— De hátha már meg is történt a gaztett? — tűnődött a főnök —, hátha már nem is a mi Szepkó Szilárdunk ül a szobájában, hanem a becsempészett ügynök?

— Erre már én is gondoltam — jegyezte meg a helyettese. — A probléma nagyon súlyos. A valódi Szepkó és az ál-Szepkó között csak egy különbség van: a mi Szepkónk tősgyökeres pesti, ám az ál-Szepkó a jelentések szerint valahonnan vidékről származott külföldre. Ha a mi Szepkónkról beigazolódik, hogy pesti, akkor nyugodtak lehetünk.

— Aha! — mondotta a főnök és felragyogott a szeme. A helyettesének is, mert rögtön megértette, hogy pszichológiai tudományában, nevezetesen a Szolgálat egyik oszlopában, Bölcs Elekben reménykedik. Tényleg, ha valaki, hát ő tehet valamit.

— Menni fog! — szólt a sürgősen előkerített Bölcs Elek. — Csak egy kiscsirkére lesz szükségem.

Amíg hozták a csirkét, amelyet végül is a hangtompítós íróasztal fiókjába rejtett, elmagyarázta, hogy a módszer egyszerű: a pesti embert nagyfokú cinizmusa és kiváltképp fejlett jó szíve jellemzi. Ezekre az ismérvekre épít majd.

A főnök és helyettese elvonultak az egyirányban átlátszó és hangáteresztő üvegfal mögé, a szobába pedig belépett Szepkó.

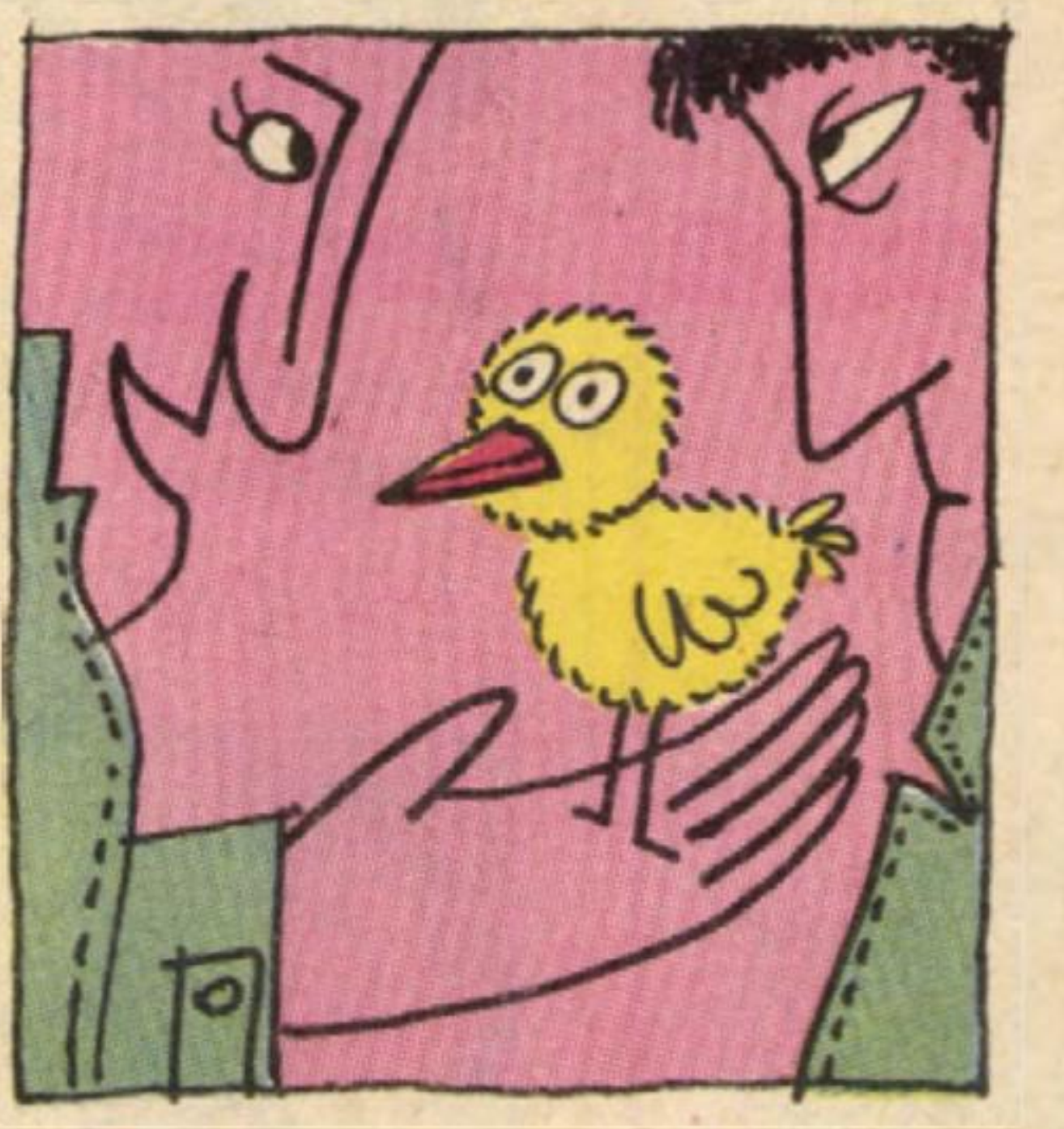

— Egy kis szabad gondolattársítási kísérletről van szó — közölte vele Bölcs Elek. — Én mondok egy szót és ön szabadon válaszol, gondolkodás nélkül. Ez parancs!

— Értettem, nem fogok gondolkodni — válaszolt vigyázzállásban Szepkó, majd a „pihenj!” parancsra lefeküdt a pamlagra.

— „Szezonvégi kiárusítás” — mondotta pattogó hangon Bölcs.

— Maszekok pult alól vásárolnak — vágta rá a gyanúsított.

— „Autóbusz!”

— Elsejétől újabb negyven darab, kivonnak hatvan elavultat.

— Nem jó! — szakította meg Bölcs a vizsgálatot. — Ne feleljen ilyen hosszan. Egyetlen szóval válaszoljon.

Amikor a páciens bólintott, hogy értette, pattogó hangra váltott:

— „Érthetetlen!”
— M... m... mod... művészet.
— „Metró!”
— Szélvihar.
— „Zebra!”
— Mentők.
— „Koccanás!”
— Casco.
— „Alacsony vízállás!”
— Fenol.
— „Fenol!”
— Bélhurut.
— Deficit.
— „Lesz!”
— Újság.
— „Van!”
— Még.
— „Nemzetközi Vásár!”
— Lágymányos.

Bölcs Elek elégedetten mosolygott, aztán kinyitotta a hangtompító fiókot és kiengedte a kiscsibét. Az persze kétségbeesett csipogással szaladt körbe.

— Jé, egy élő grillcsirke! Pi-pi-pi ... ! — kiáltott föl Szepkó Szilárd és megfeledkezve mindenről hívta, hogy megsimogassa.

— Barátom, ön nemcsak cinikus, de melegszívű is. Tősgyökeres pesti! — lépett hozzá Bölcs Elek és nemsokára hárman szorongatták Szepkó kezét.

Gombó Pál

TAVASZ AZ ÁLLATKERTBEN

BaRát

Barát József rajzai

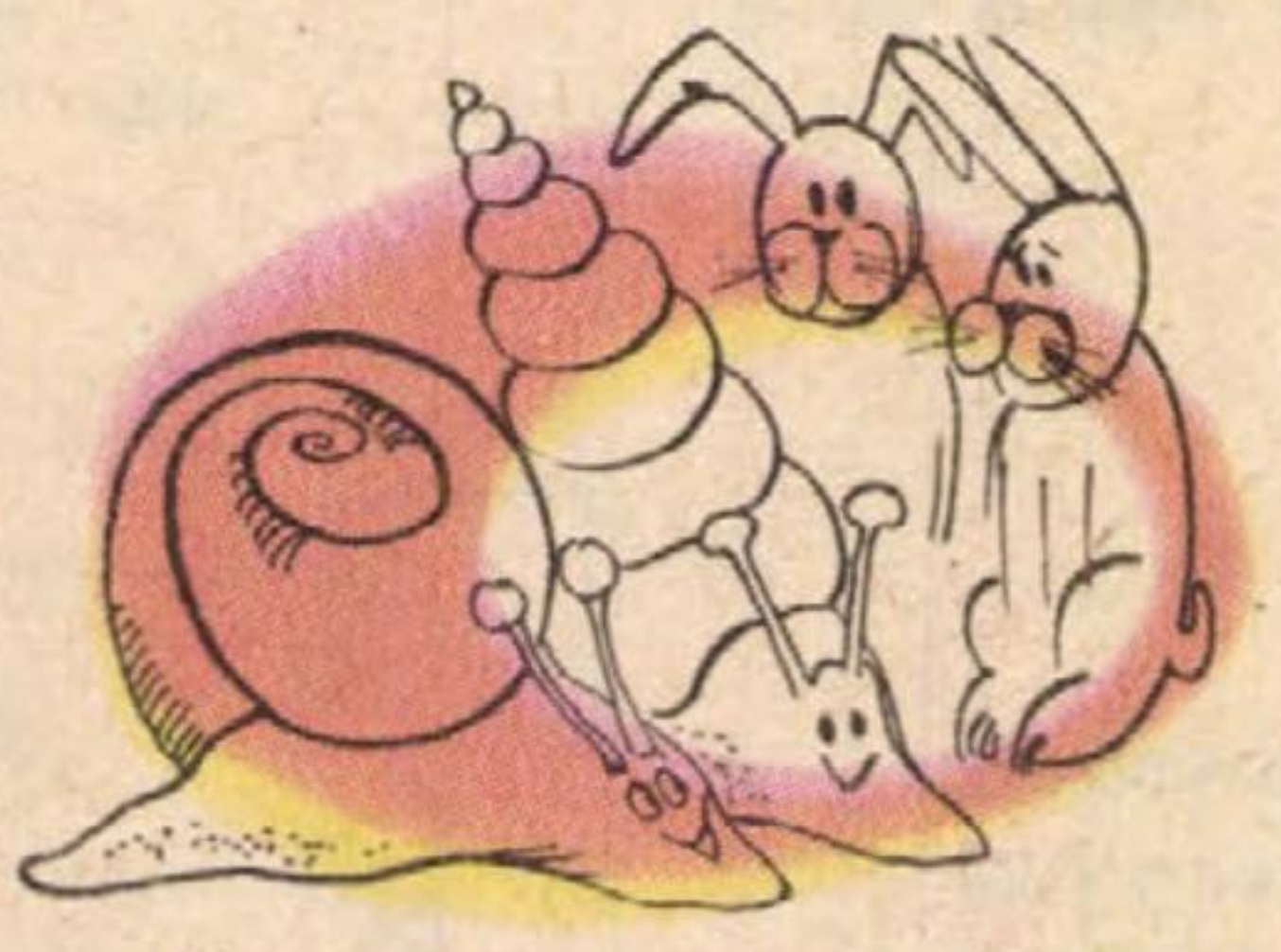

– Fogalmuk sincs, milyen jót tesz egy kis kocogás ...

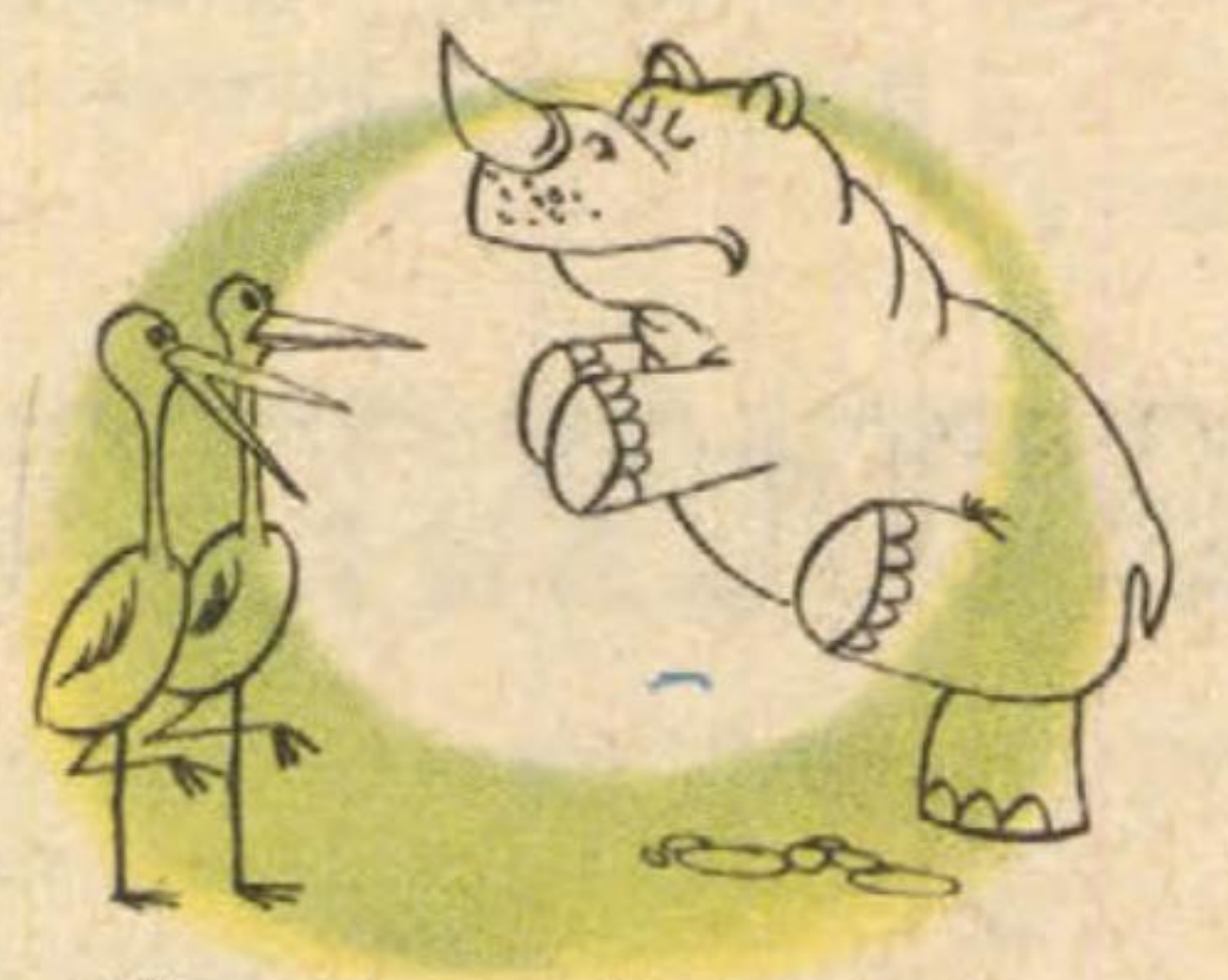

– Allandóan gólyának képzeli magát ...

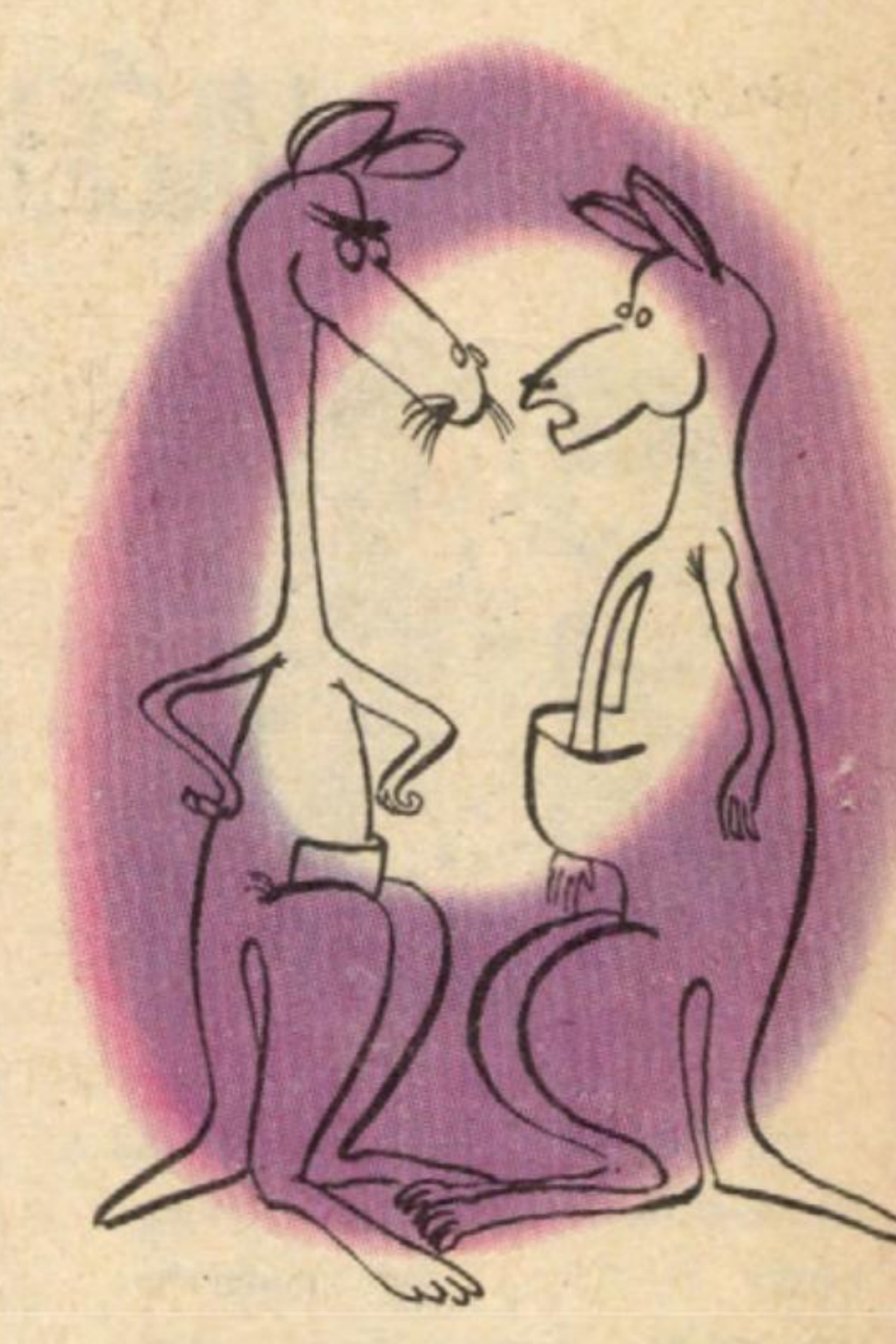

– Tavaszra kell egy új pénztárca, ez már lyukas.

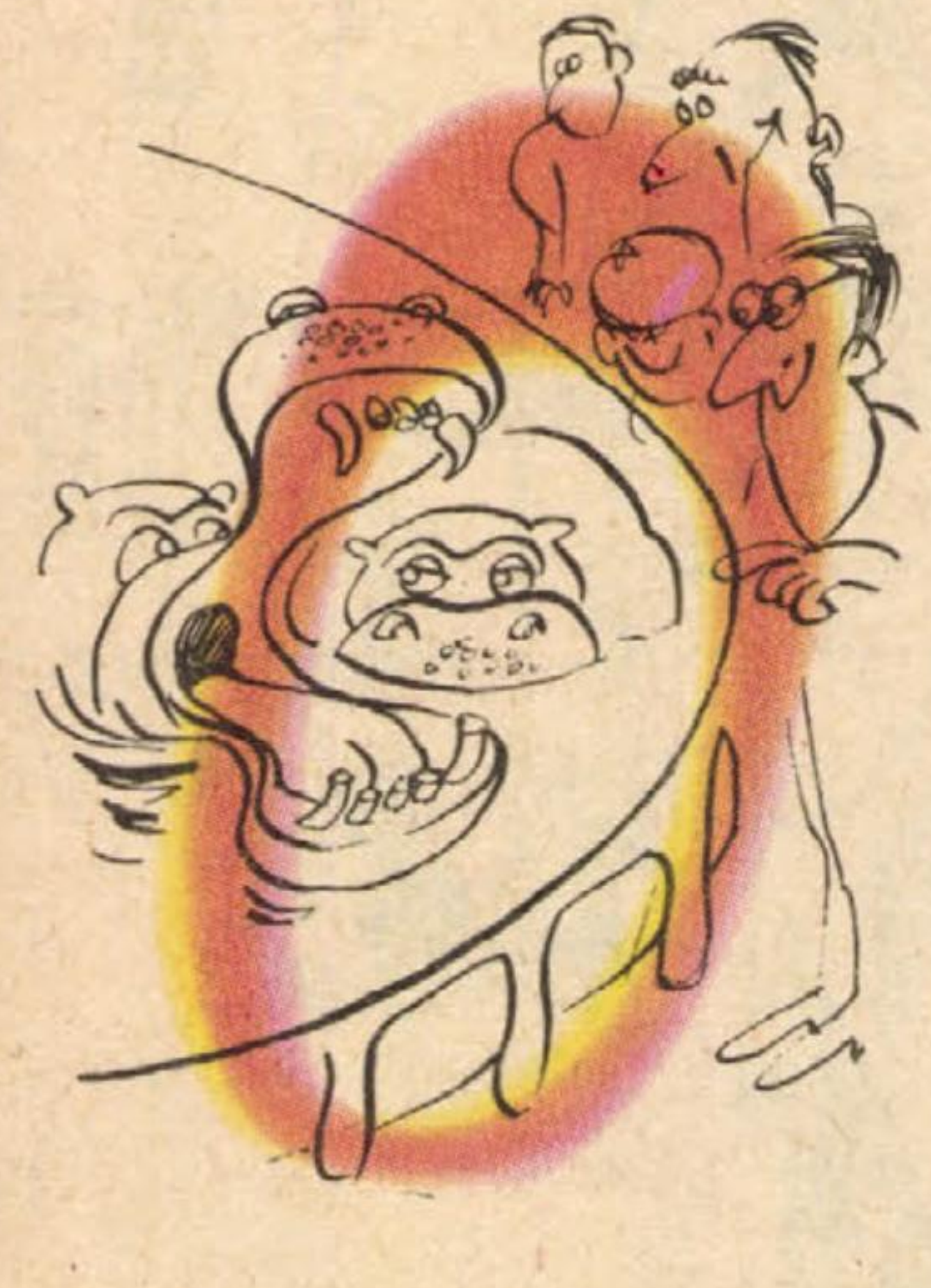

– Csak azt utálom az egészben, hogy állandóan a szánkba bámulnak.

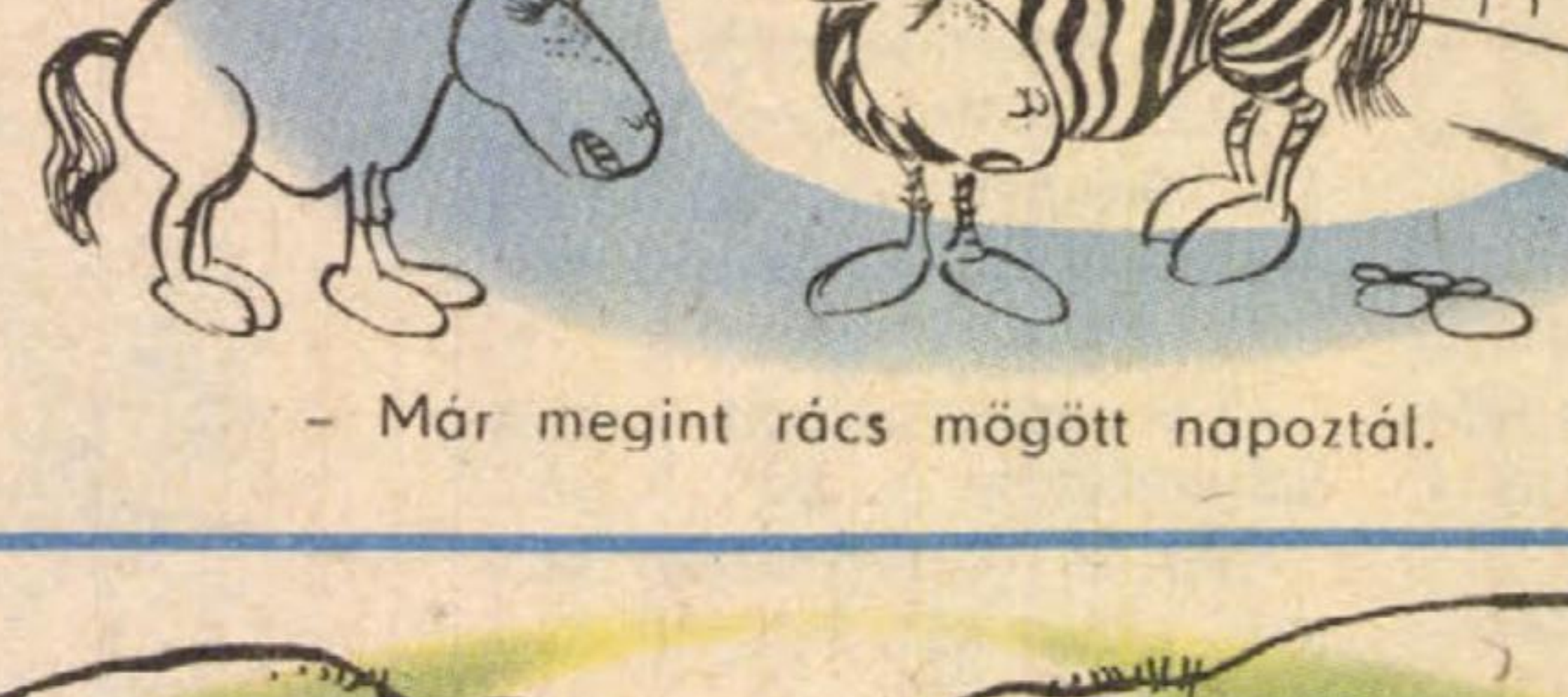

– Már megint rács mögött napoztál.

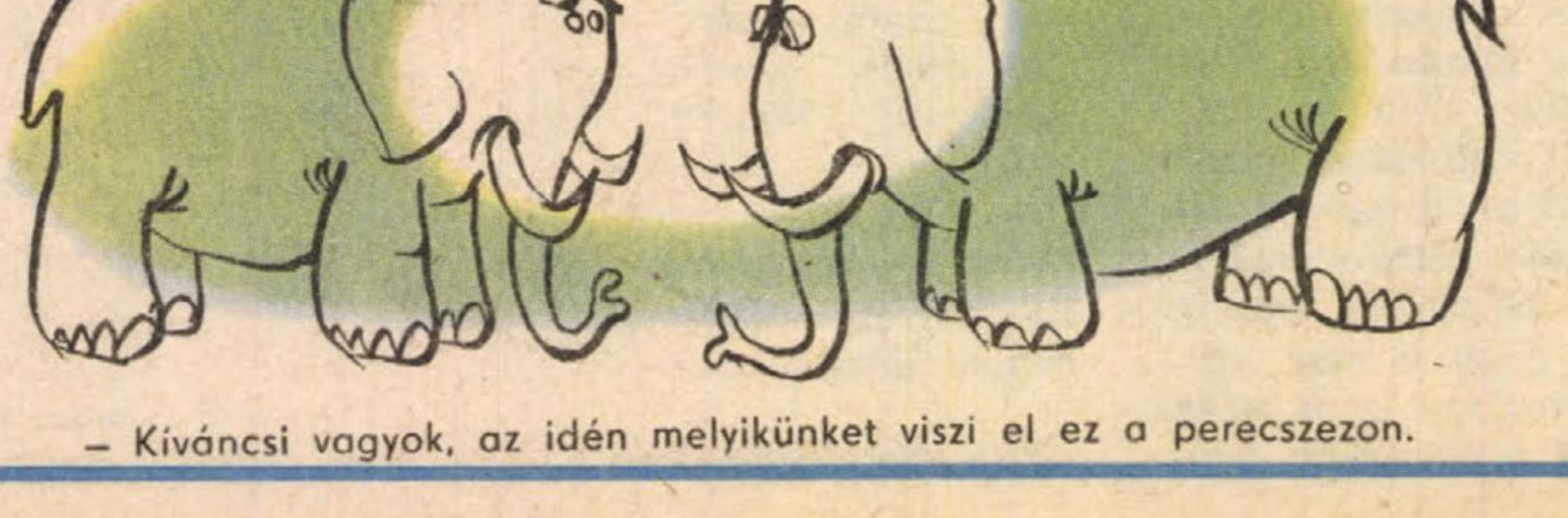

– Kíváncsi vagyok, az idén melyikünket viszi el ez a perecszezon.

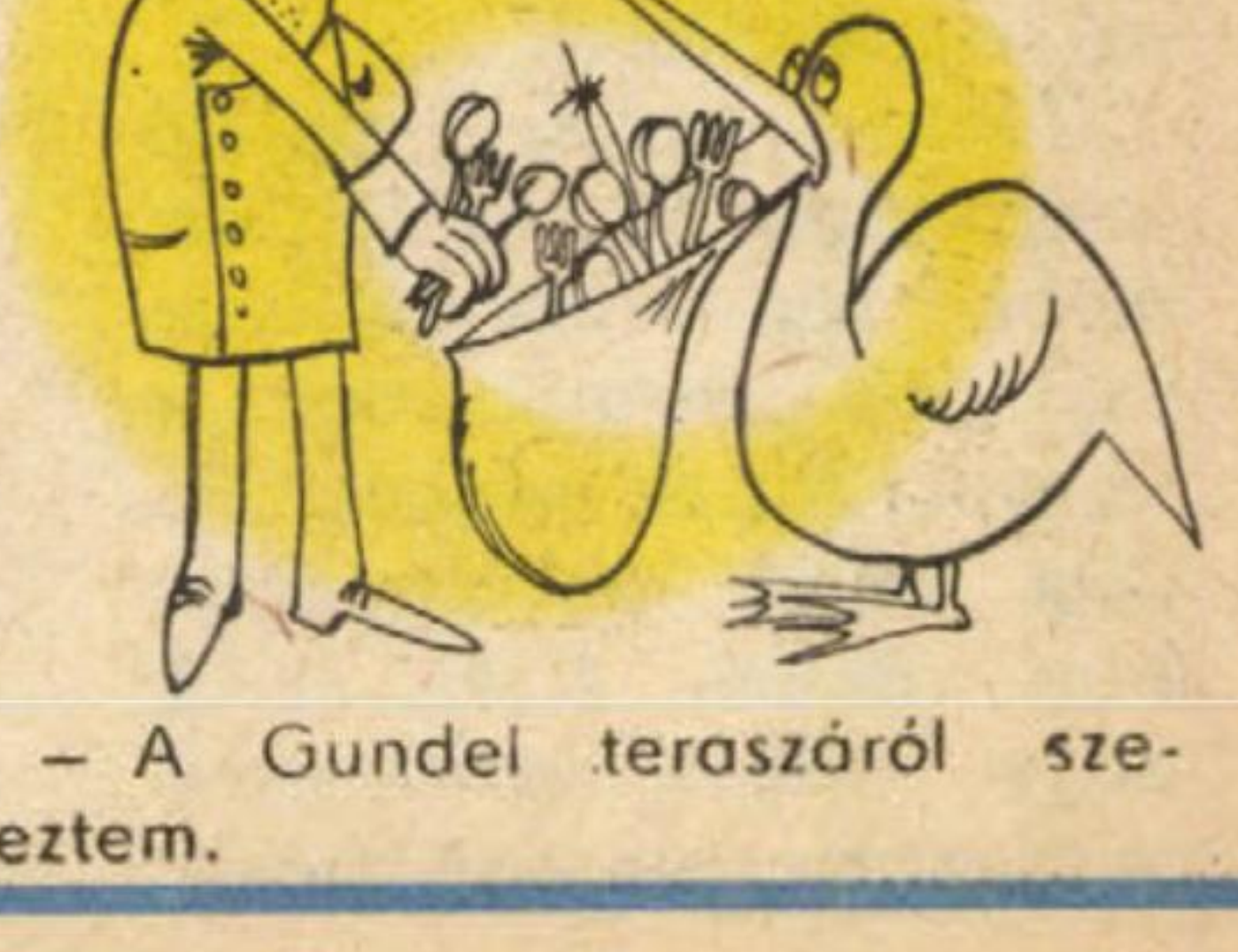

– A Gundel teraszáról szereztem.

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mit nem értenek a technika vívmányaiból?

Sajdik Ferenc:

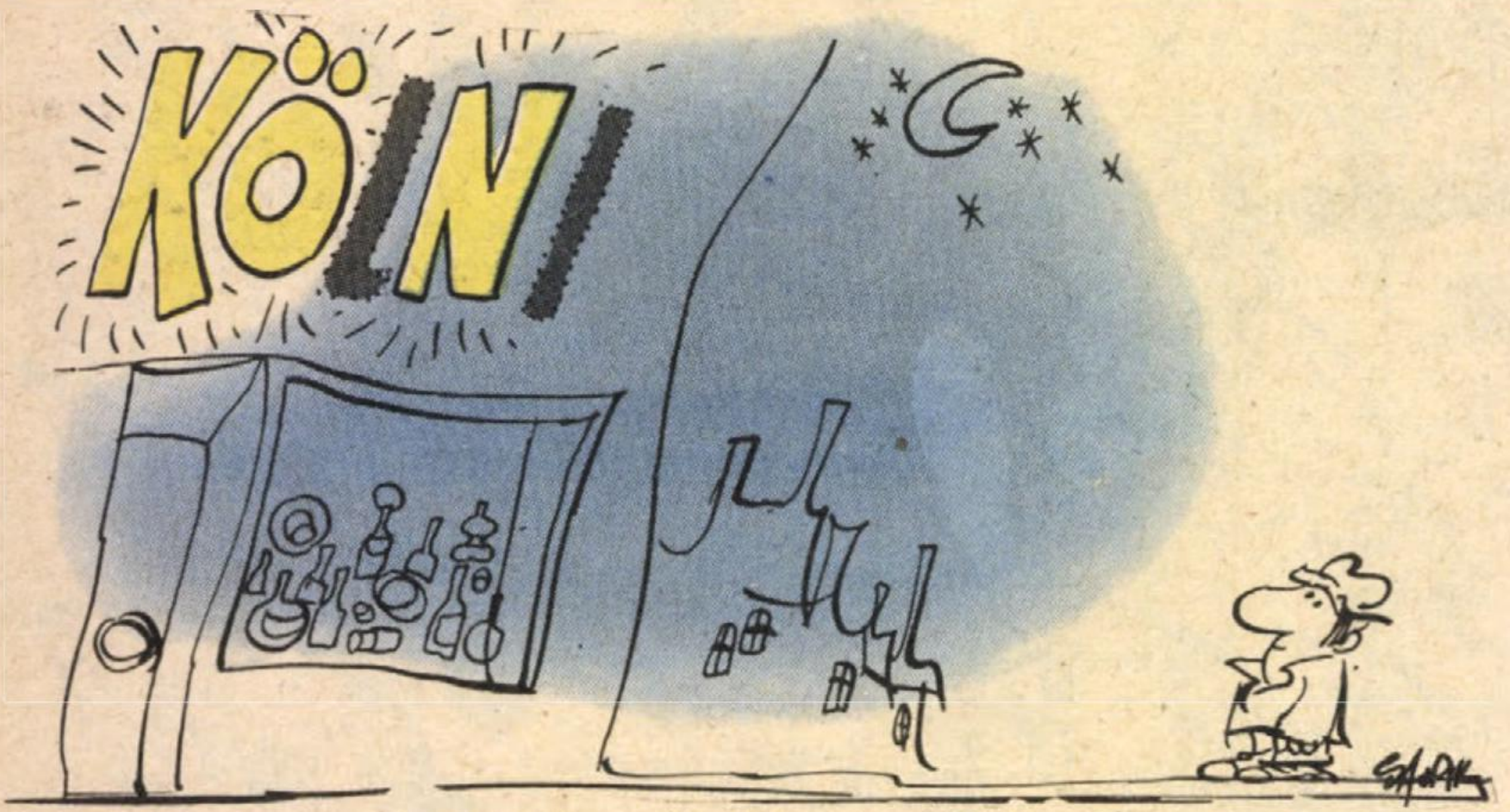

– A neon mitől világít?... Es ha már világít, akkor mitől nem világít?

Dallos Jenő:

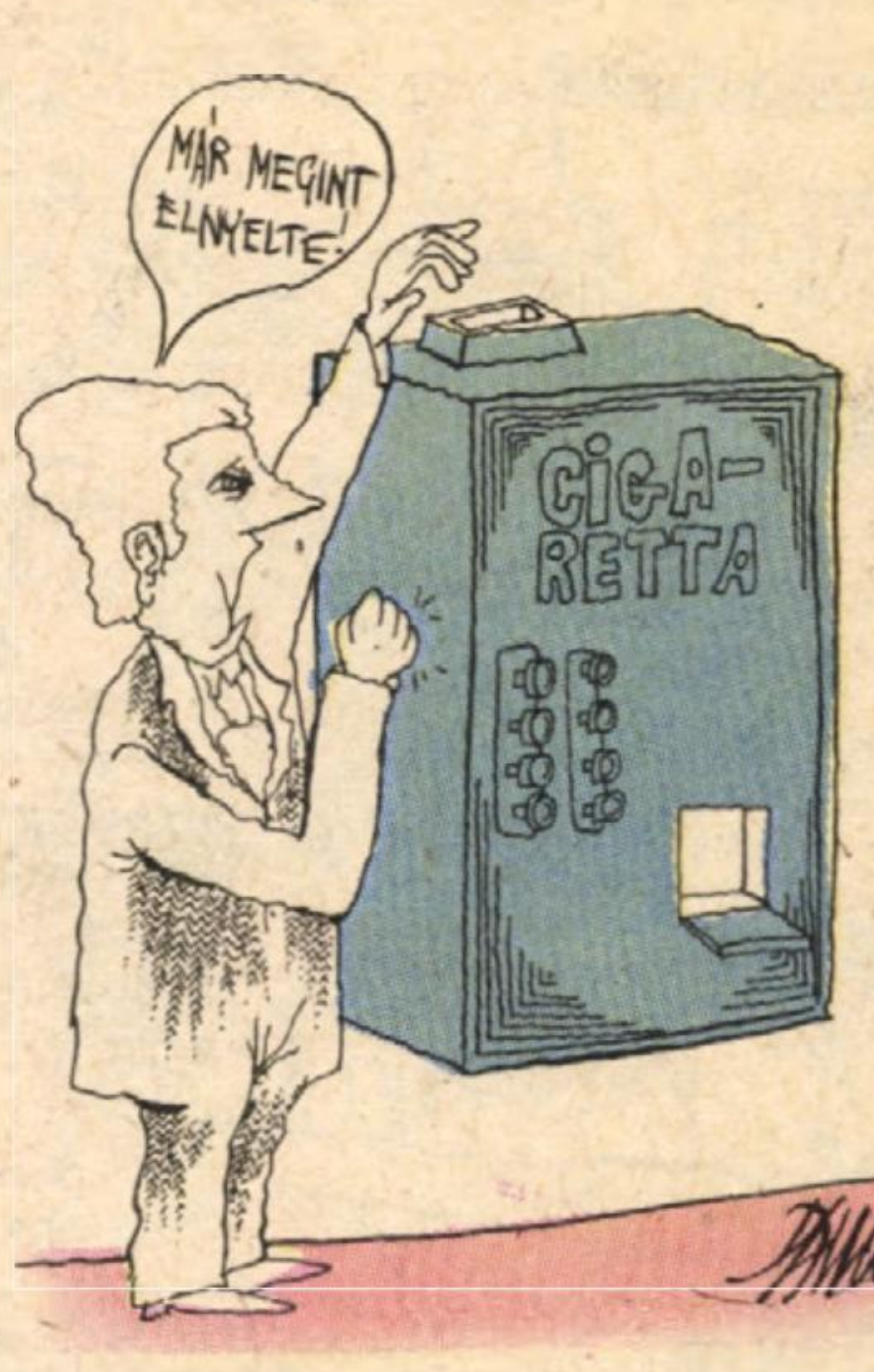
MÁR MEGINT ELNYELTE
CIGA-RETTA

– Az automatákat...

Szűr-Szabó József:

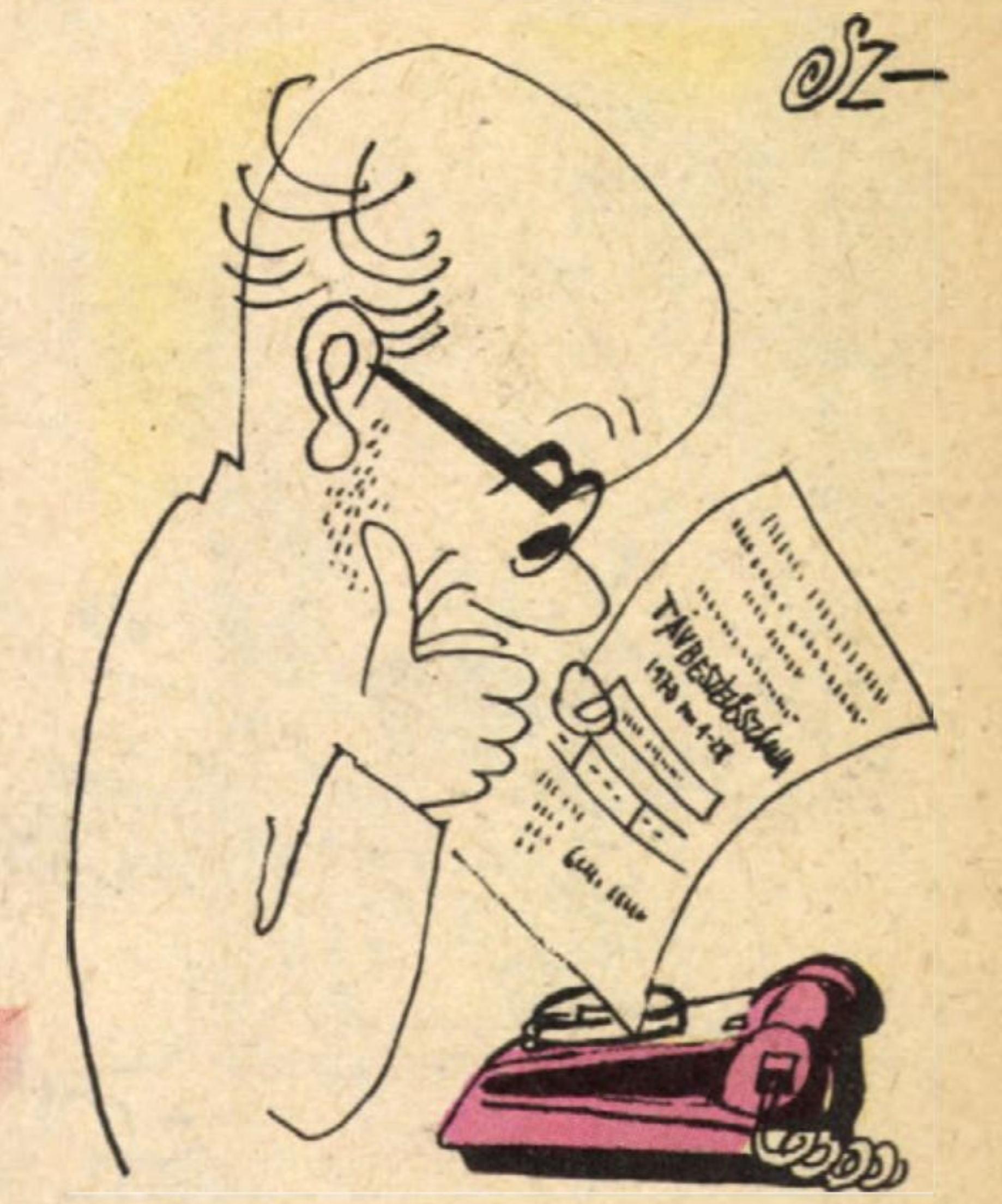
TÁVBESZÉLŐSZÁMLA

– Hogyan lehet ennek a kis készüléknek ekkora számlája?!

Lehoczky István:

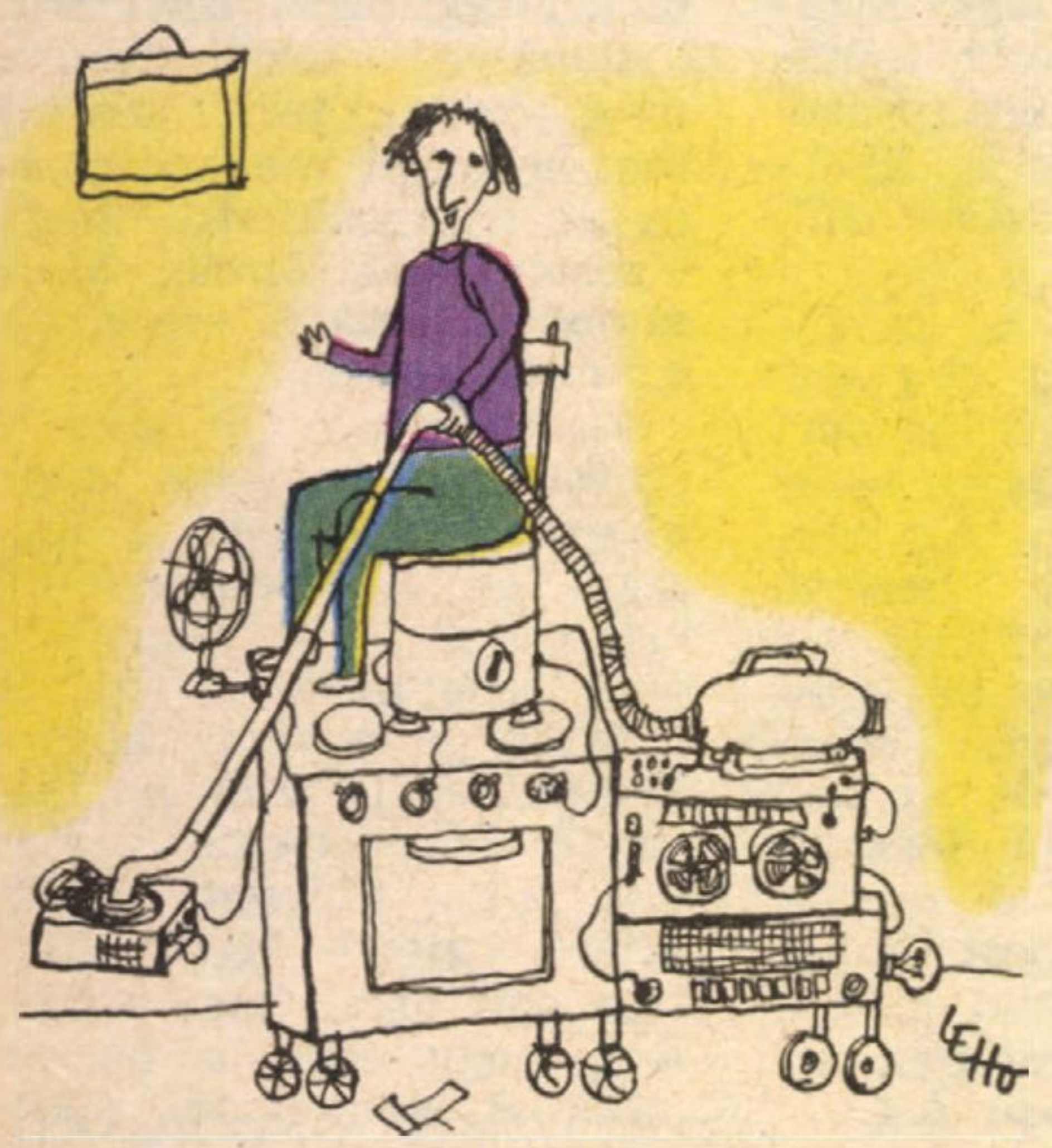

– Én mindent értek, már urán-keresőt is barkácsoltam!

Hegedűs István:

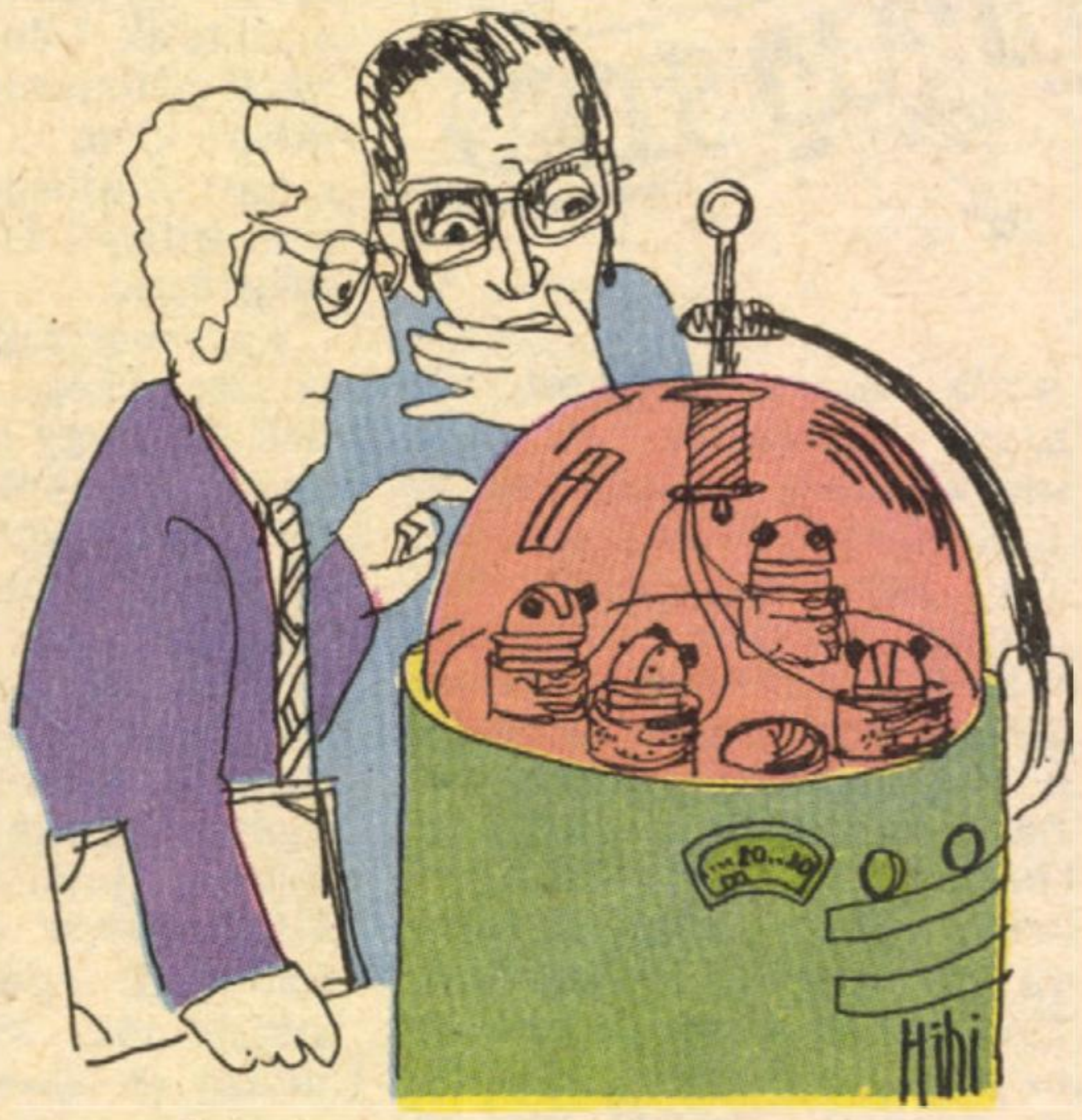

– Azt, hogy a műselymet miért nem műhernyók termelik...

Endrődi István:

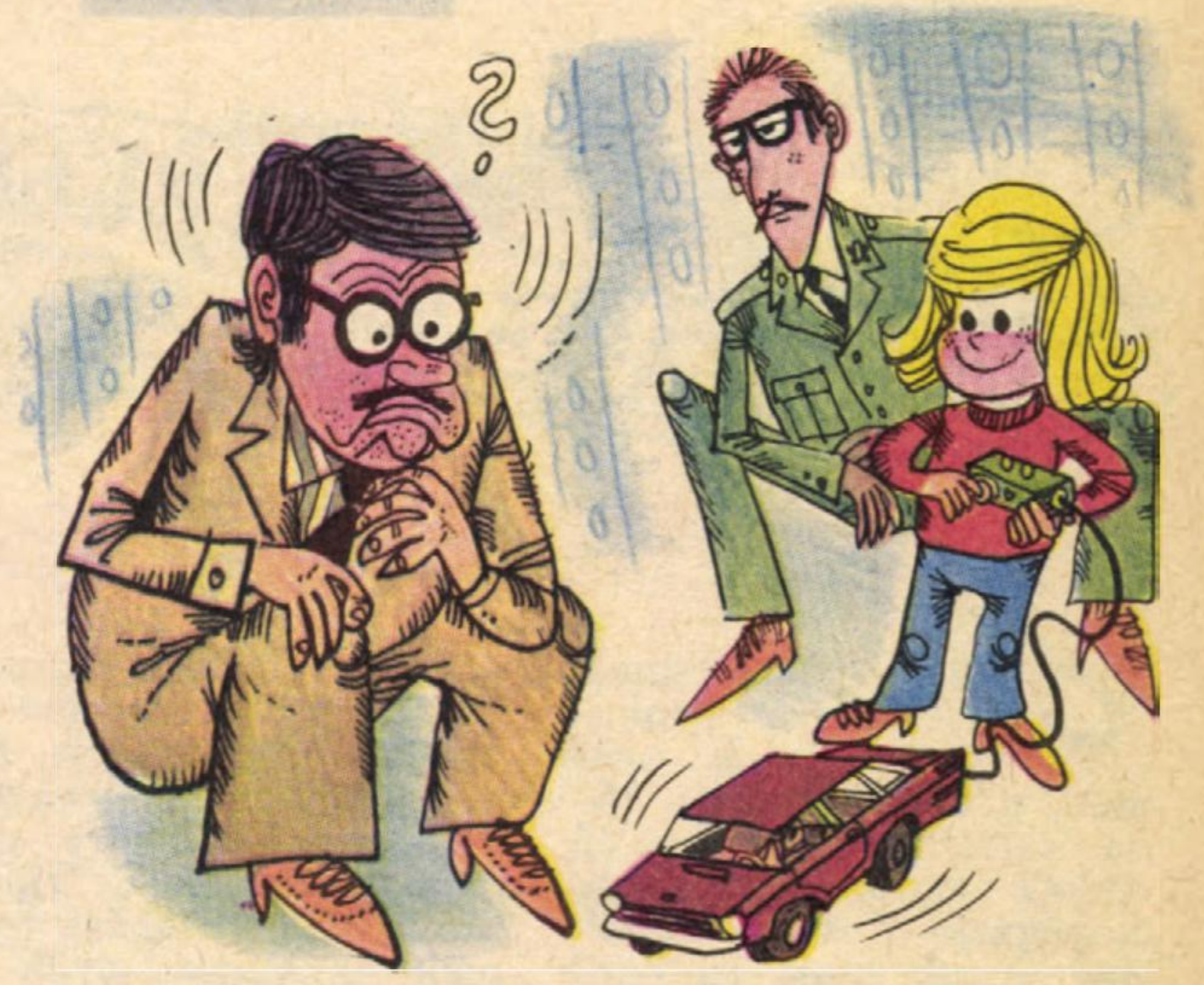

– Miként működhet még két hónap után is az unokám játékautója?...

Balázs-Piri Balázs:

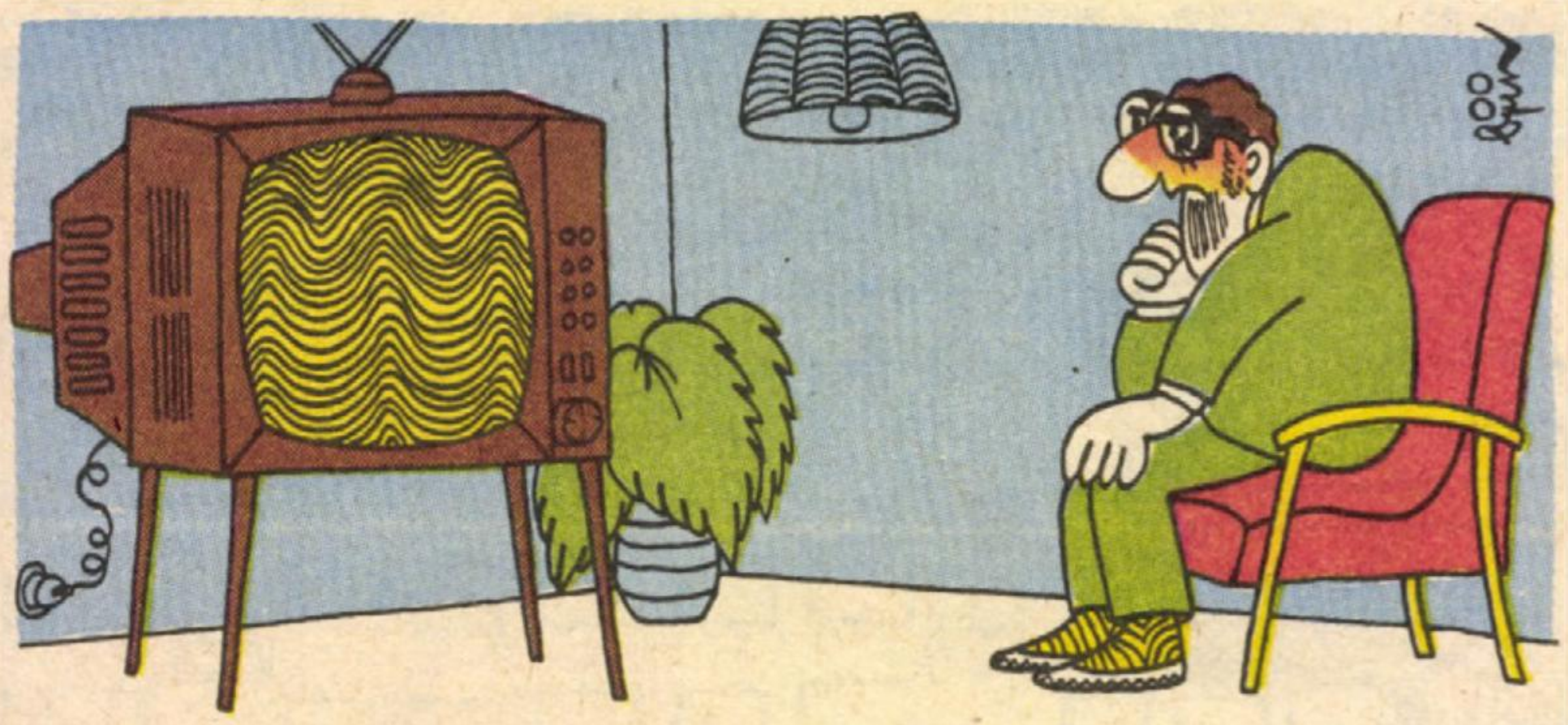

– Miért romlik el a tévékészülékem mindig csak az izgalmas műsoroknál?

Erdei Sándor:

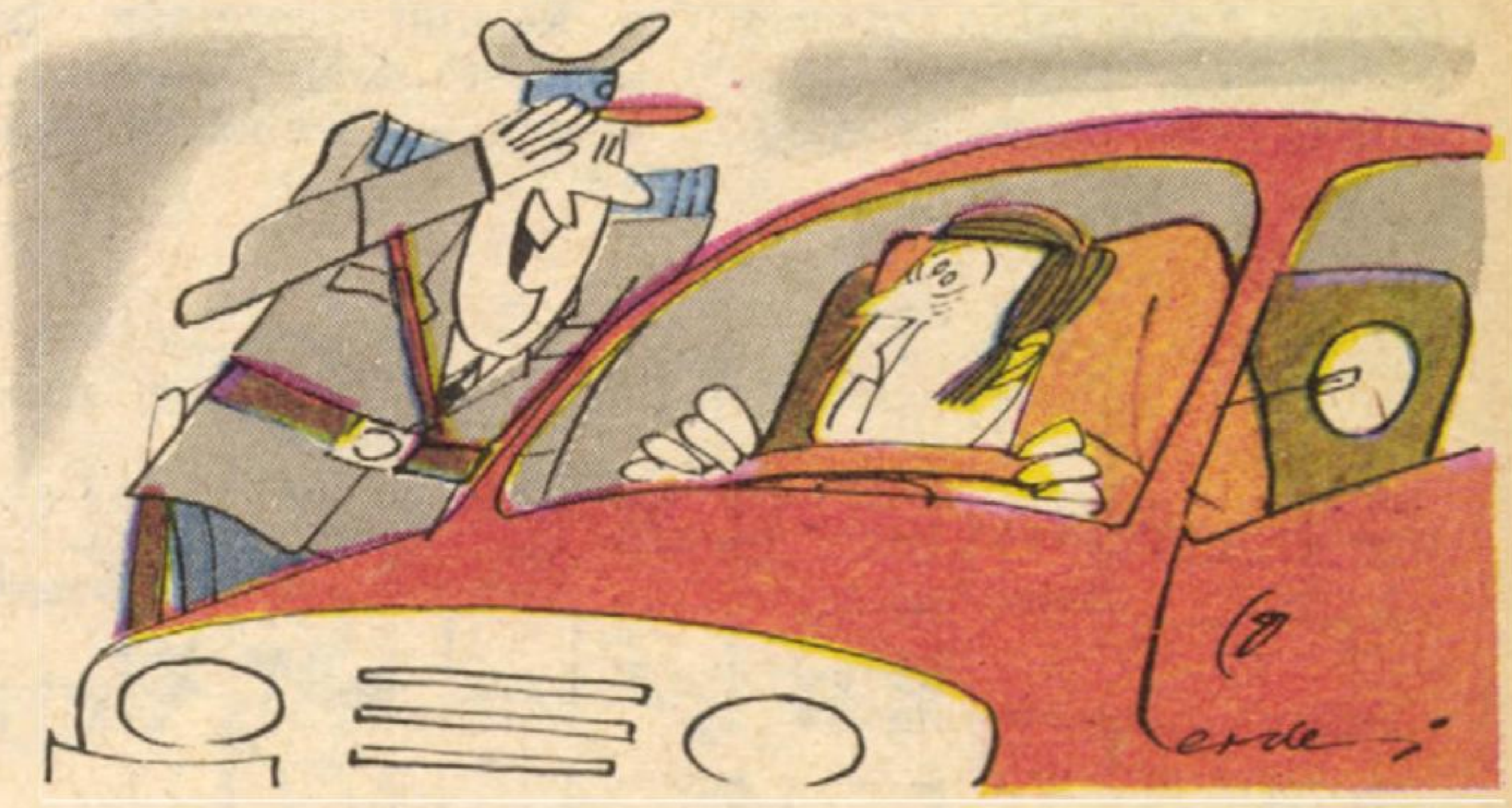

– Hogyan tud egy ember megfékezni egy 150 lóerős autót?

Fülöp György:

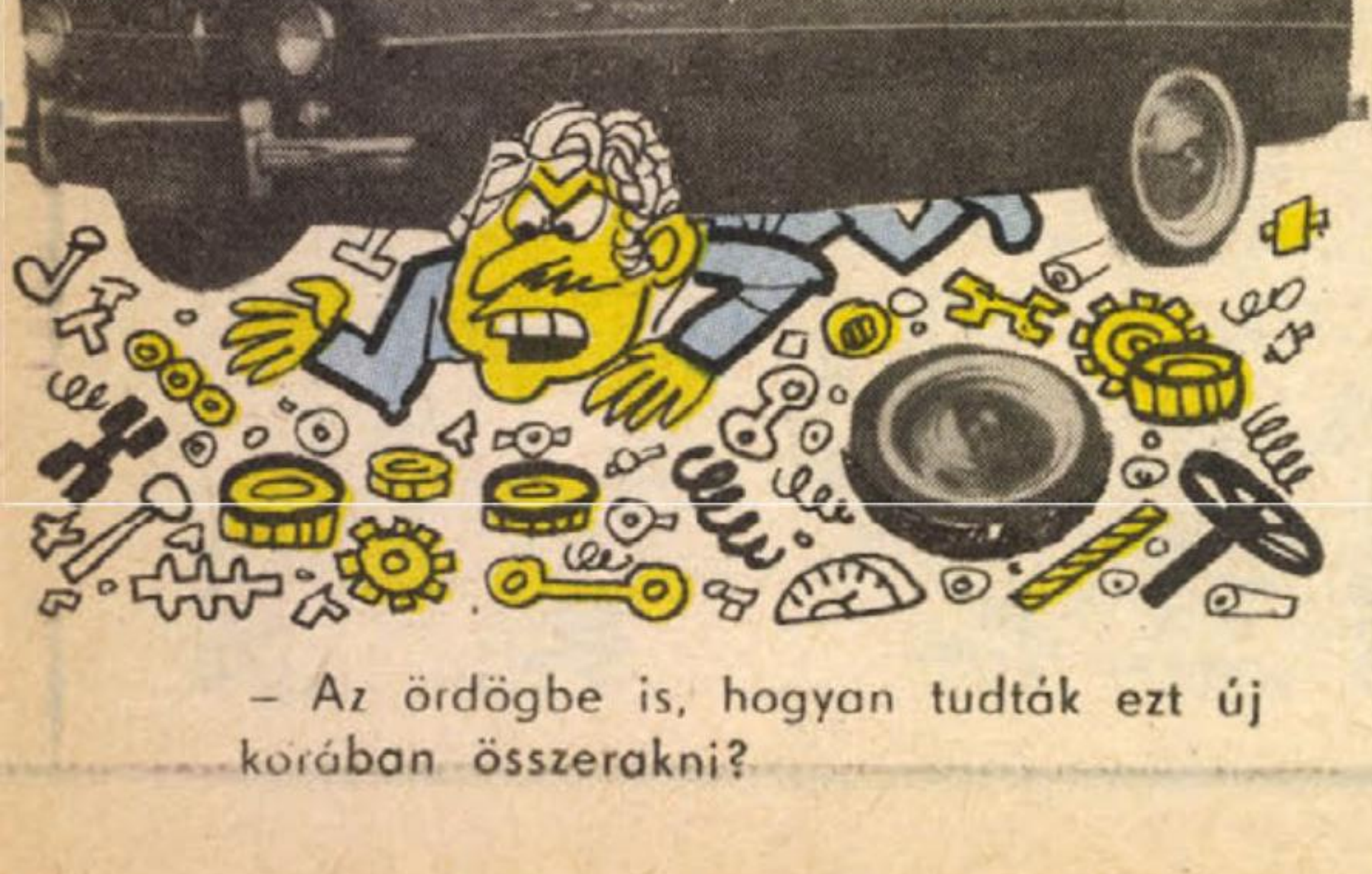

– Az ördögbe is, hogyan tudták ezt új korában összerakni?

Várnai György:

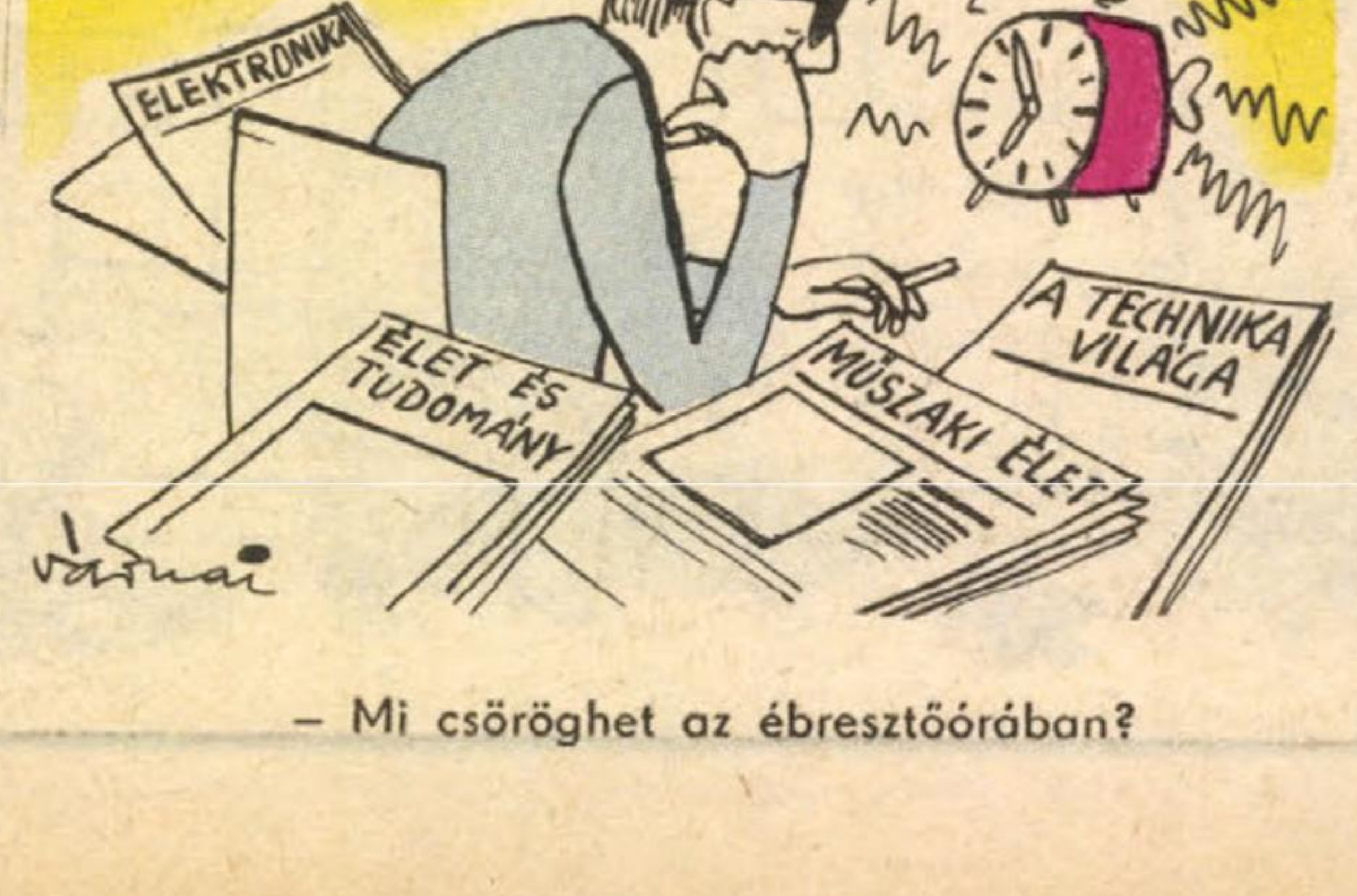
ELEKTRONIKA
ÉLET ÉS TUDOMÁNY
MŰSZAKI ÉLET
A TECHNIKA VILÁGA

– Mi csöröghet az ébresztőórában?

Barát József:

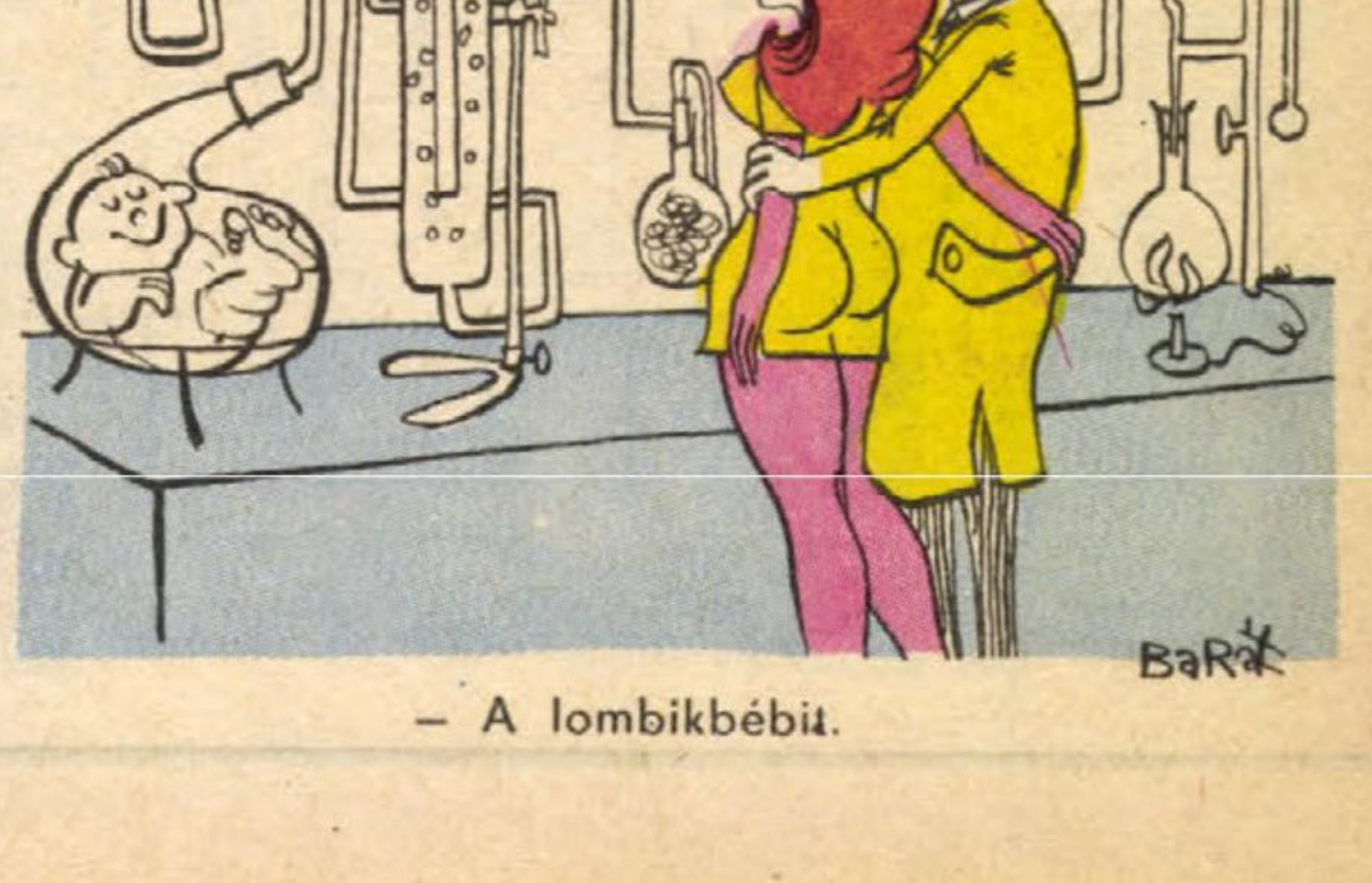

– A lombikbébit.

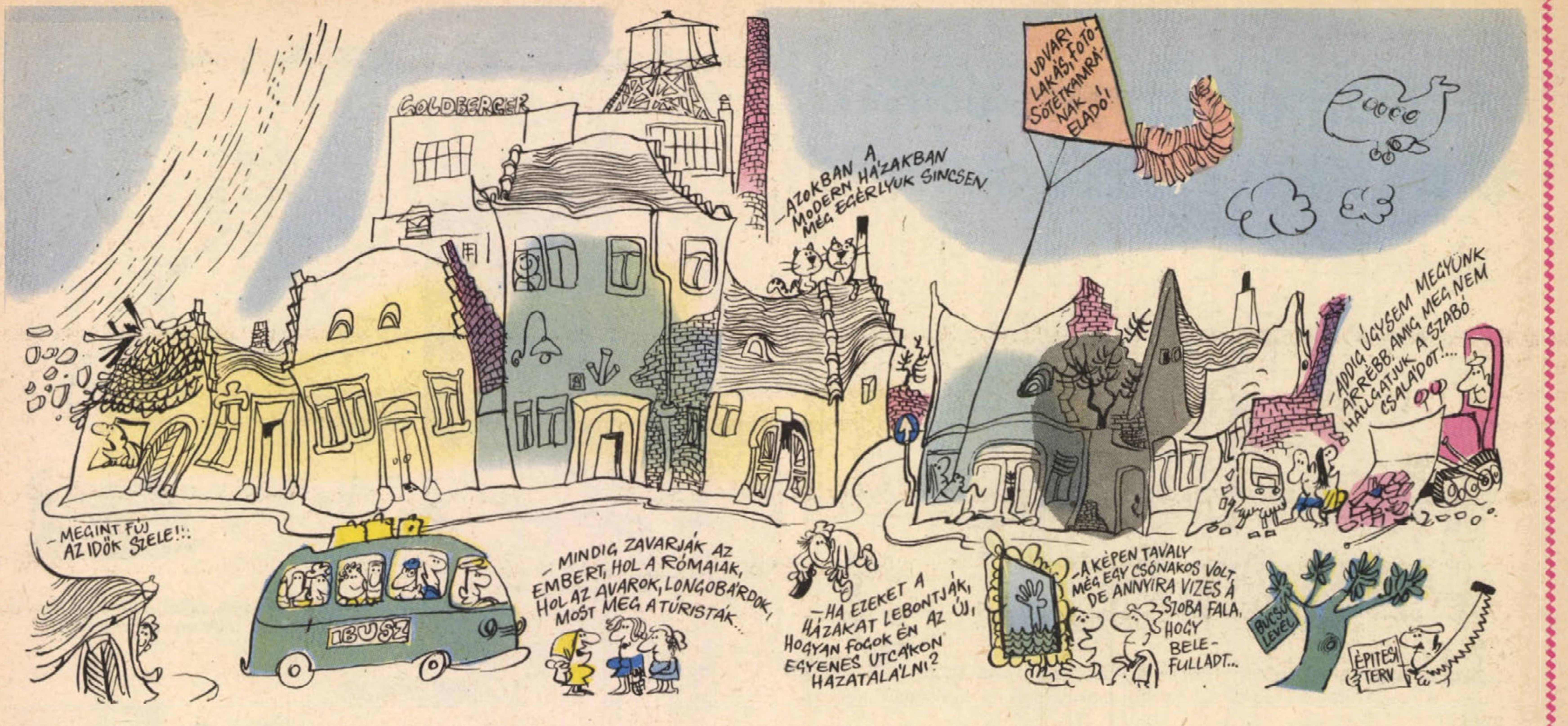
GOLDBERGER
–AZOKBAN A MODERN HÁZAKBAN MÉG EGÉRLYUK SINCSEN.
UDVARI LAKÁS, FOTÓ-SÖTÉTKAMRÁNAK ELADÓ!
–ADDIG ÚGYSEM MEGYÜNK ARRÉBB, AMIG MEG NEM HALLGATJUK A SZABÓ CSALÁDOT!...
–MEGINT FÚJ AZ IDŐK SZELE!!
IBUSZ
–MINDIG ZAVARJÁK AZ EMBERT, HOL A RÓMAIAK, HOL AZ AVAROK, LONGOBÁRDOK, MOST MEG A TÚRISTÁK...
–HA EZEKET A HÁZAKAT LEBONTJÁK, HOGYAN FOGOK ÉN AZ ÚJ, EGYENES UTCÁKON HAZATALÁLNI?
–A KÉPEN TAVALY MÉG EGY CSÓNAKOS VOLT, DE ANNYIRA VIZES A SZOBA FALA, HOGY BELEFULLADT...
BÚCSÚLEVÉL
ÉPITÉSI TERV

CSATANGOLÁS A 100 ÉVES BUDAPESTEN

ÓBUDA, ROMANTIKA NÉLKÜL

Óbuda = túróscsusza, sramlizene, romantika. Így él bennünk a képlet, mert a főváros III. kerületéről szóló cikkek mostanság szinte csöpögnek a romantikától. Hát lássuk most az egyszer, a szokástól eltérően, Óbudát romantika nélkül.

Sok lebontásra ítélt óbudai ház lakója nem akarja elfogadni a számára kiutalt, modern, napfényes lakást. Azért talán, mert a romantikus lelkületű óbudaiak nem akarnak megválni az ódon hangulatú, ámde sötét és nyirkos házacskáktól? Dehogyis, sokkal józanabb okok vannak emögött! Többnyire azok tiltakoznak, akik Újpalotán kaptak új lakást, rokonaik és munkahelyük viszont a III. kerületben maradt. Újpalotáról naponta kétszer átvillamosozni Óbudára, valljuk be, cseppet sem volna romantikus kéjutazás.

Vagy nézzük csak meg a kerület peremén levő utcákat, településeket. Ez Óbuda — Szabolcsa. Nincs járda, nincs kövezett út, nincs vízvezeték, de sok helyütt még villany sincs. A kerület útjainak a hossza százötven kilométer, ennek negyven százaléka földút. Idillikus, falusi hangulatot árasztanak ezek a kerületszéli utcácskák, de ha felázik a talajuk, még négyökrös szekérrel sem lehet végigcaplatni rajtuk, nem pedig autóval. Hát ebből a romantikából az ott lakók nem kérnek. A kerületi tanács sem a romantikus ősállapotokat kívánja konzerválni ott, s mindent megtesz azért, hogy Ürömhegyen is legyen víz, Csúcshegyre és a Juta utcába is feljusson a mentő... Mindent megtesz — ami telik tőle. Dehát a tanács pénztára, mily sajnálatos! nem a szegény asszony olajoskorsója, gyorsan kifogy és lassan telik meg újra.

Ez, mármint a tanács pénztelensége, az oka annak is, hogy a Római-part olyan romantikusan elvadult, gondozatlan. Az üdülőhelyi díjakból befolyó összeget egy fillérig a partra költik, de ez édeskevésnek bizonyul. Megbízható előrejelzés az idei nyárra: most sem lesz lényeges javulás a tavalyi állapotokhoz képest, szombat-vasárnaponként még a strandolók, kirándulók ellátása is akadozni fog.

A hajógyári sziget is nagyon romantikus a jelenlegi elvadult állapotában, valósággal az ősdzsungelek hangulatát idézi. De ha egy kicsit megszelídítenék, az csak javára szolgálna. Lehetne ott ifjúsági park, csónakház, kenupálya, sok minden más. Annyi terv készült már a sziget meghódítására és hasznosítására, hogy elsorolni sok lenne. Mert álmodozni ma is szeretnek az óbudaiak...

Mint ahogy mindig is szerettek. Egy ilyen nagy álom nyomait őrzi a Kaszás- és a Mocsaras-dűlő érintetlen ősállapotban való meghagyása. Ezt is lehetne parcellázni, hogy a kispénzűek is telekhez jussanak és építkezni tudjanak rajta. Mégsem teszik. Miért vajon? Mert 1936-ban egy olyan terv született, hogy ezen a helyen olimpiai stadion fog épülni, rögtön elrendelték hát rá az építési tilalmat.

S azóta is elfelejtették feloldani.

**Radványi Barna és
Sajdik Ferenc riportja**

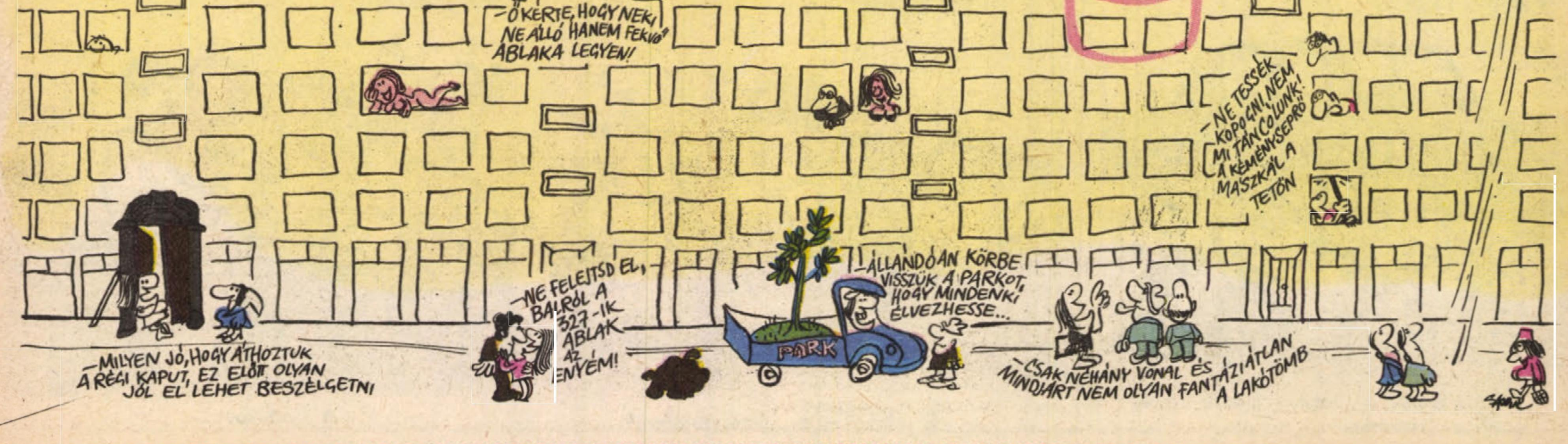
–AZÉRT, MERT ÁRPÁD III ÓBUDÁN SZÁMOLT LE KURSZÁNNAL, A VEZÉRTÁRSÁVAL, MAGUKNAK NEM KELL ÍGY VISELKEDNI!...
–EZ A SZERENCSÉTLEN A BETON-TENGER HAJÓTÖRÖTTJE
–IDÁIG ÉR MAJD A TORONYHÁZ!
–Ő KÉRTE, HOGY NEKI NE ÁLLÓ HANEM FEKVŐ ABLAKA LEGYEN!
–NE TESSÉK KOPOGNI, NEM MI TÁNCOLUNK! A KÉMÉNYSEPRŐ MÁSZKÁL A TETŐN
–MILYEN JÓ, HOGY ÁTHOZTUK A RÉGI KAPUT, EZ ELŐTT OLYAN JÓL EL LEHET BESZÉLGETNI
–NE FELEJTSD EL, BALRÓL A 327-IK ABLAK AZ ENYÉM!
–ÁLLANDÓAN KÖRBE VISSZÜK A PARKOT, HOGY MINDENKI ÉLVEZHESSE...
PARK
–CSAK NÉHÁNY VONAL ÉS MINDJÁRT NEM OLYAN FANTÁZIÁTLAN A LAKÓTÖMB

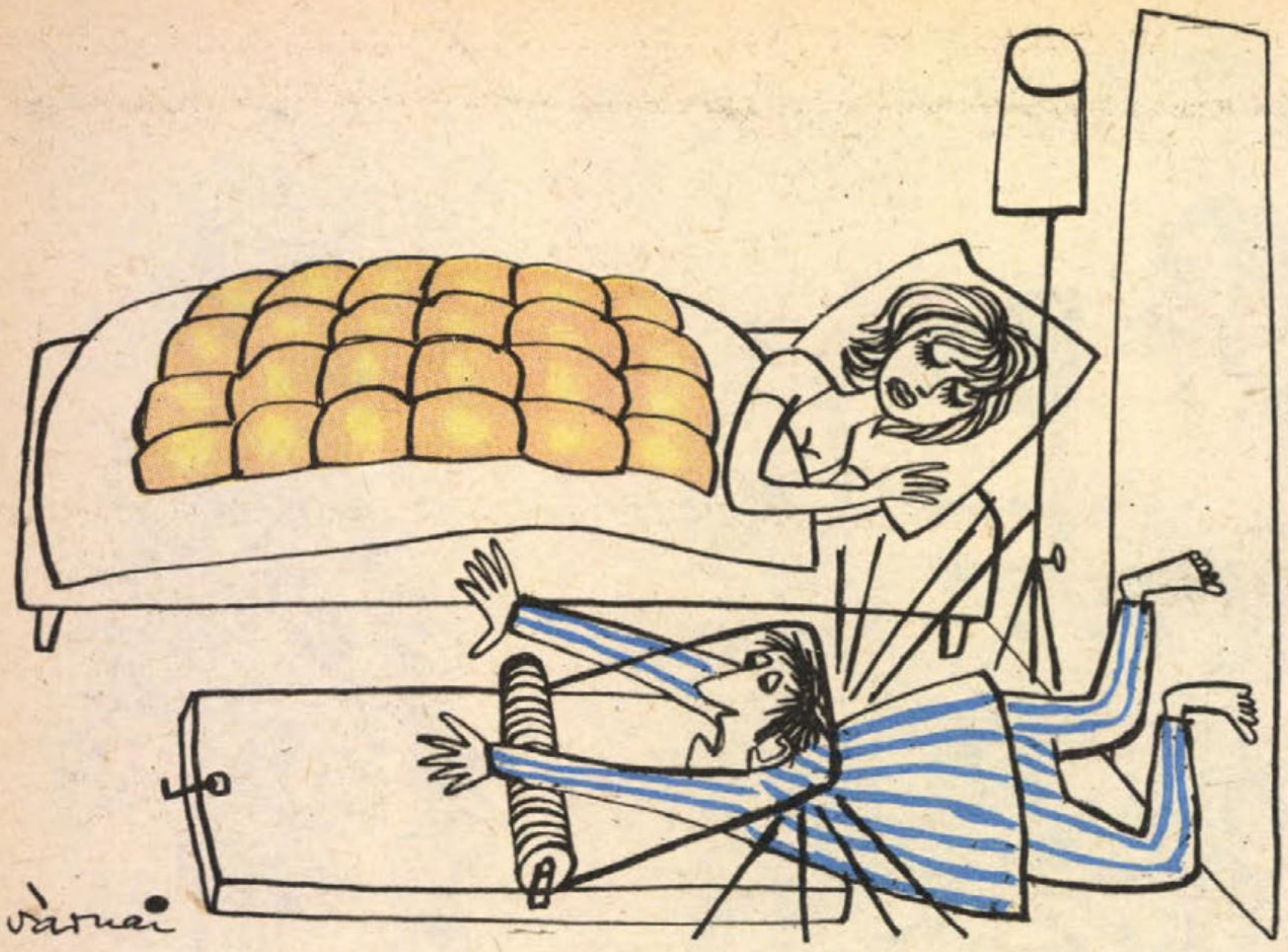

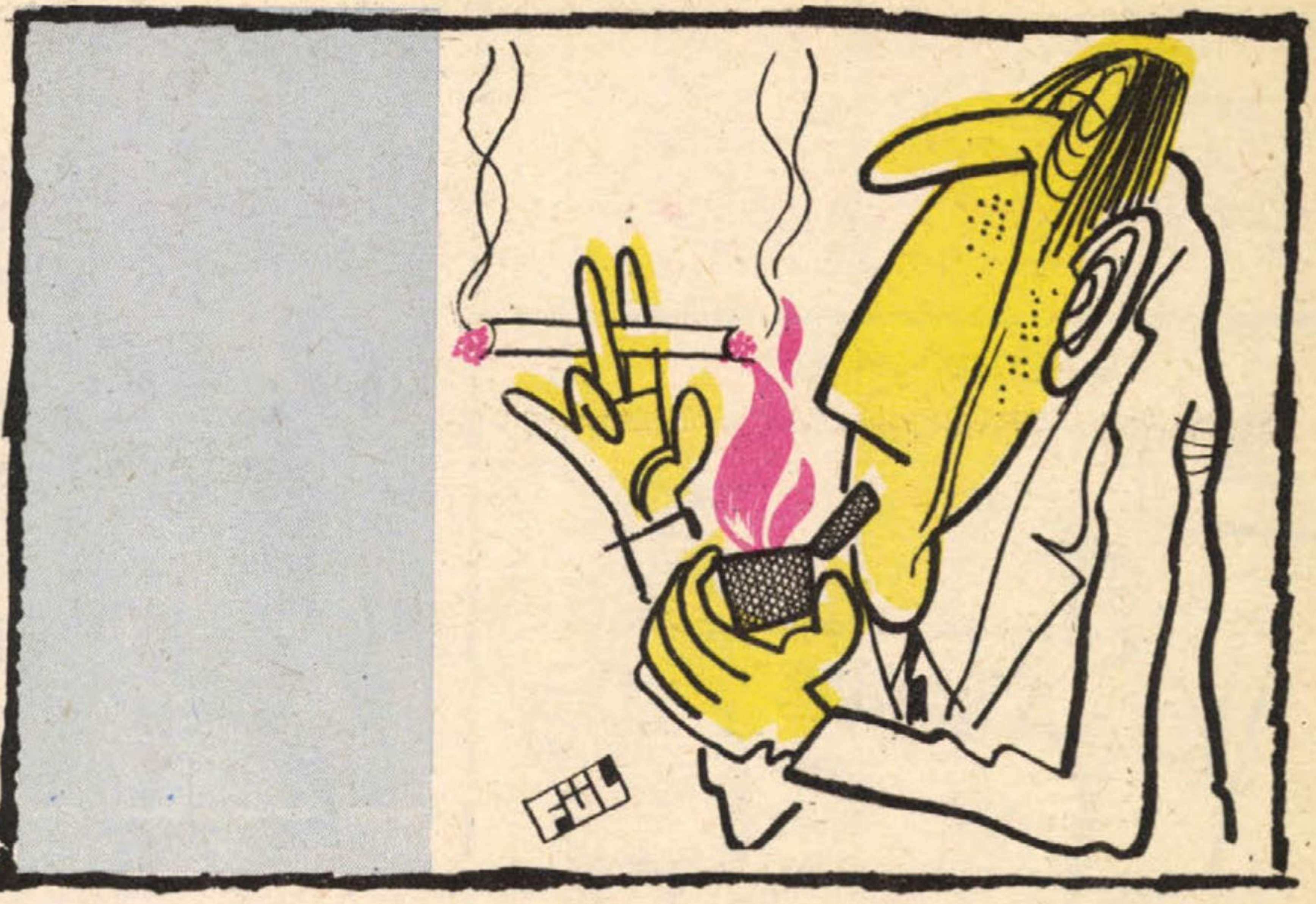

önvédelem

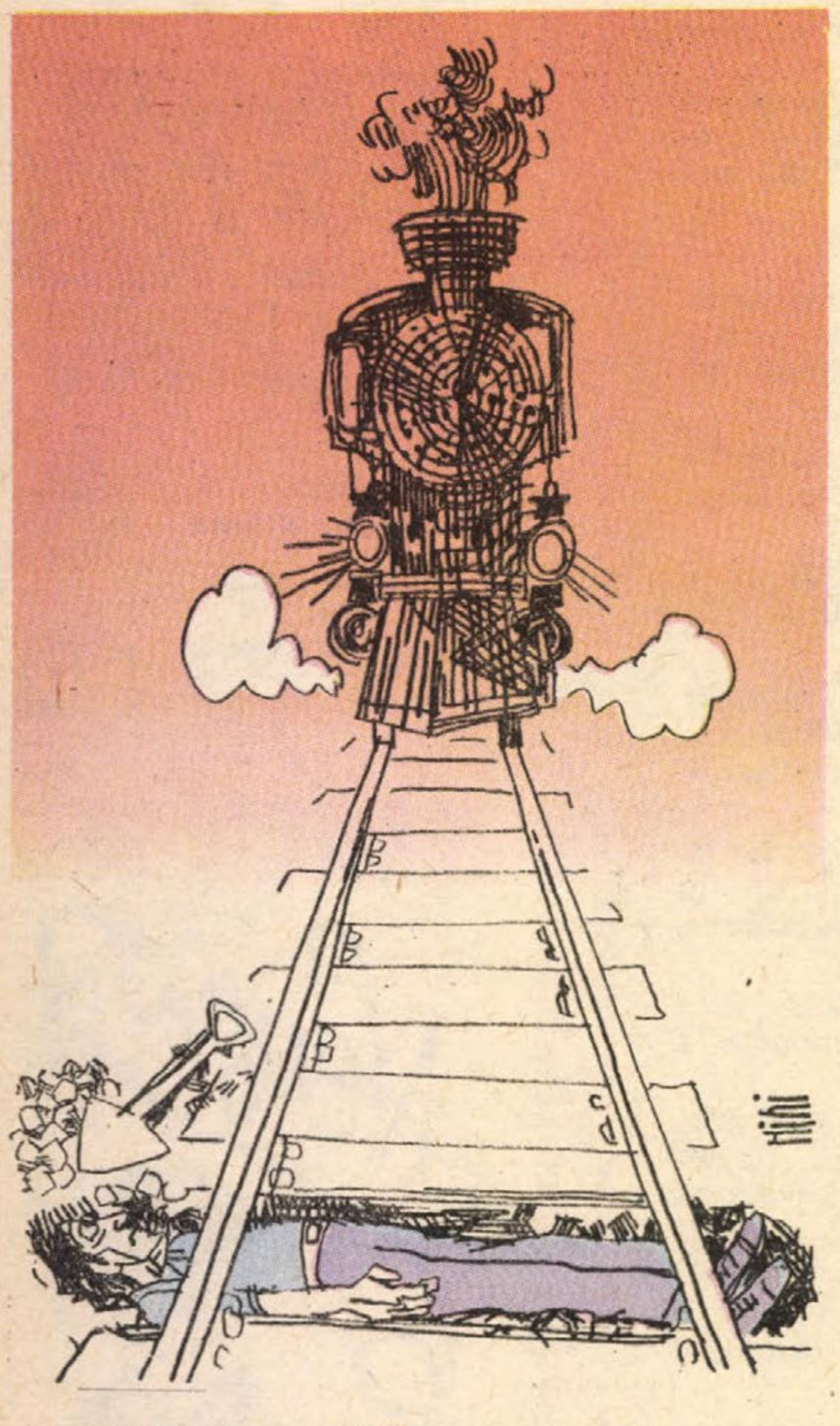

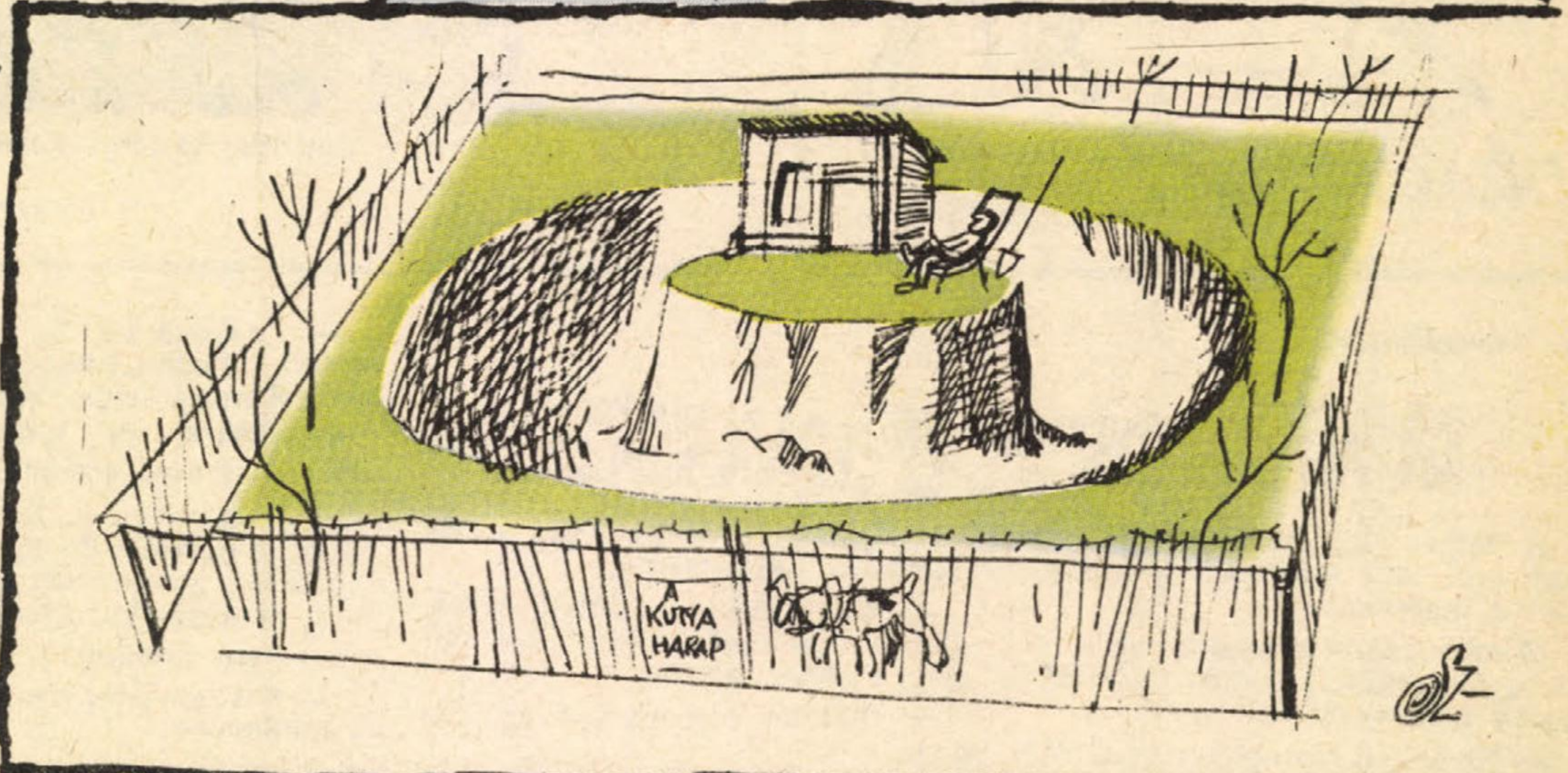
A KUTYA HARAP

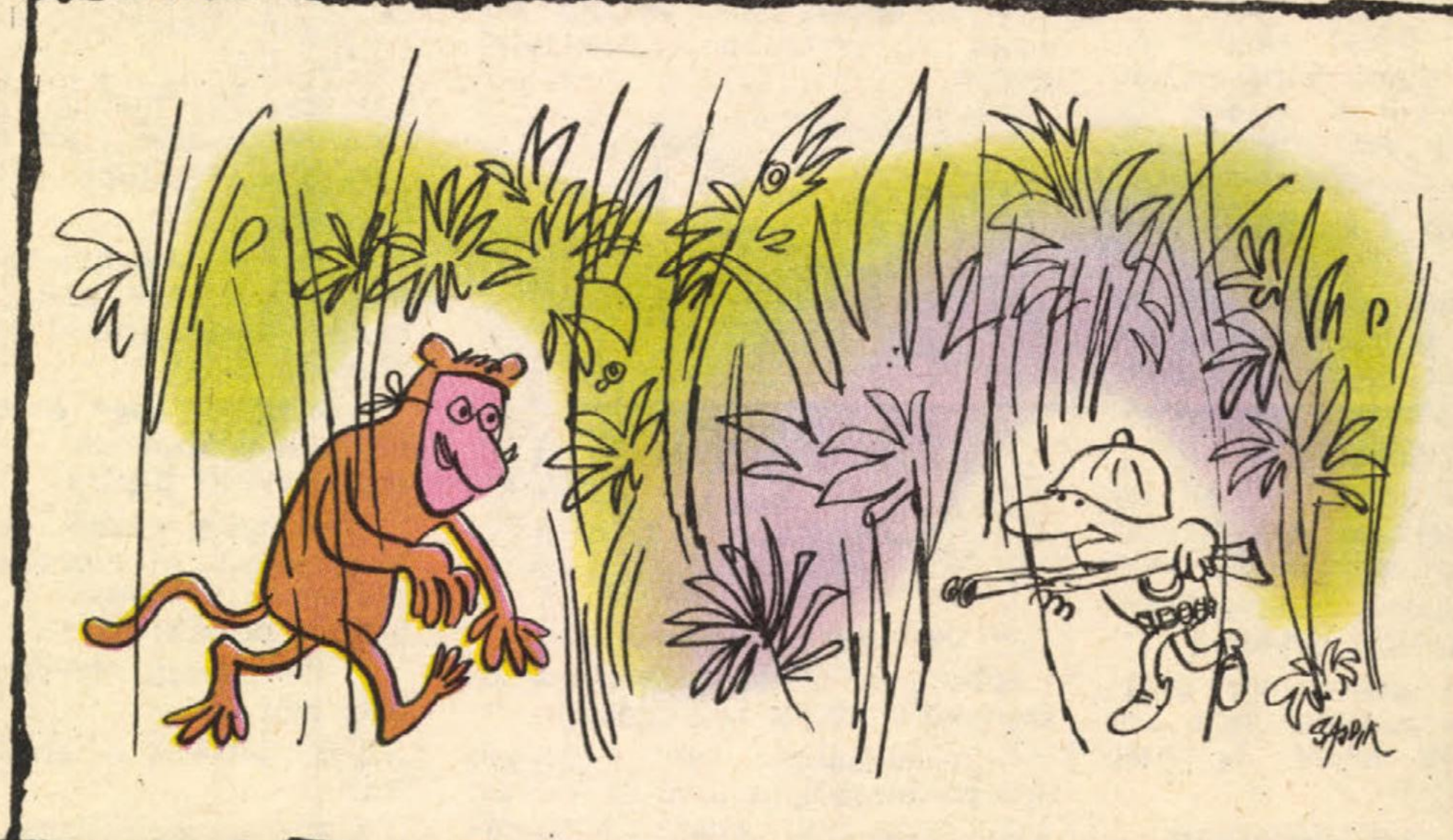

VÁRNAI,
HEGEDŰS,
FÜLÖP,
SZŰR-SZABÓ,
SAJDIK,
BALÁZS-PIRI,
DALLOS

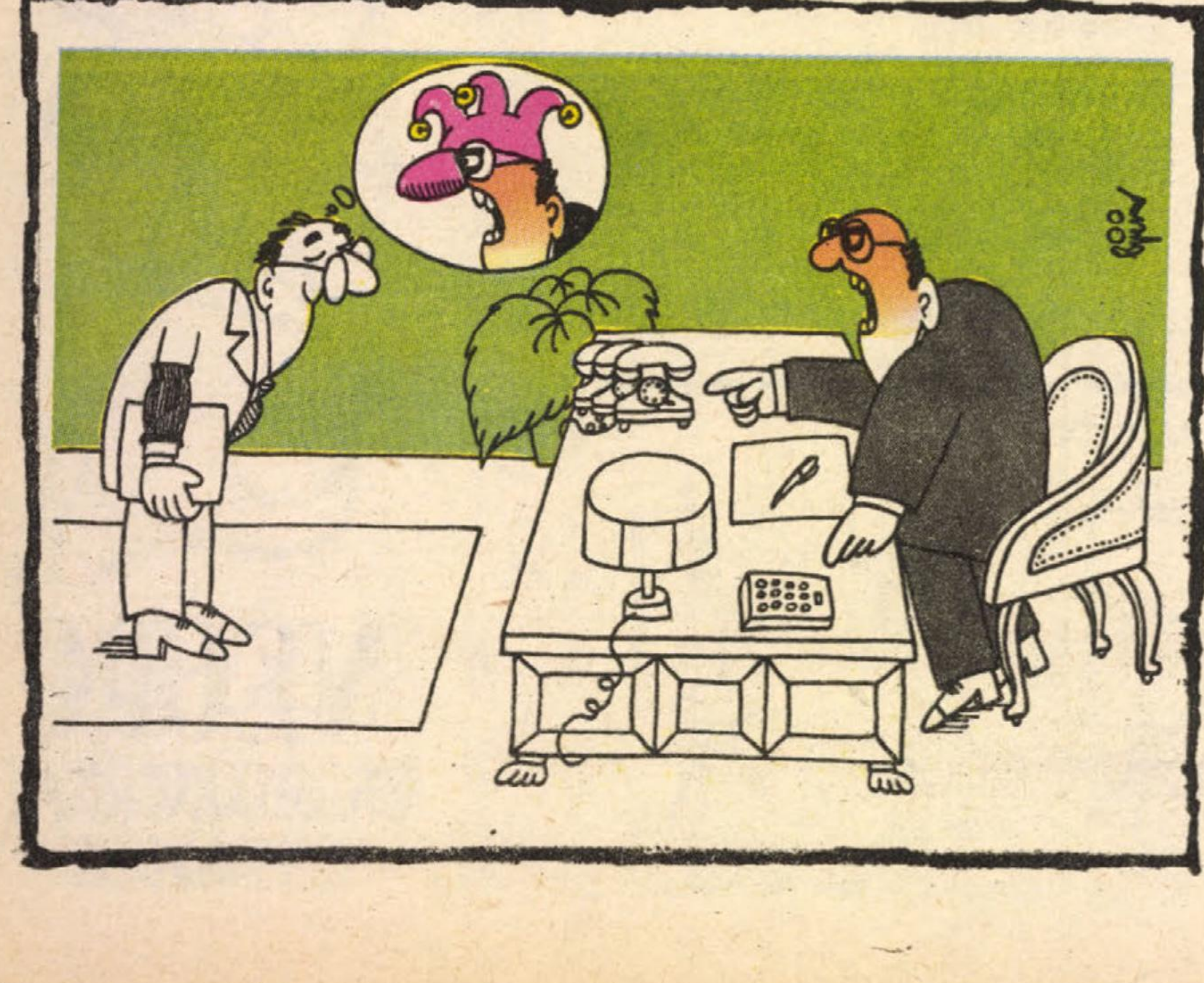

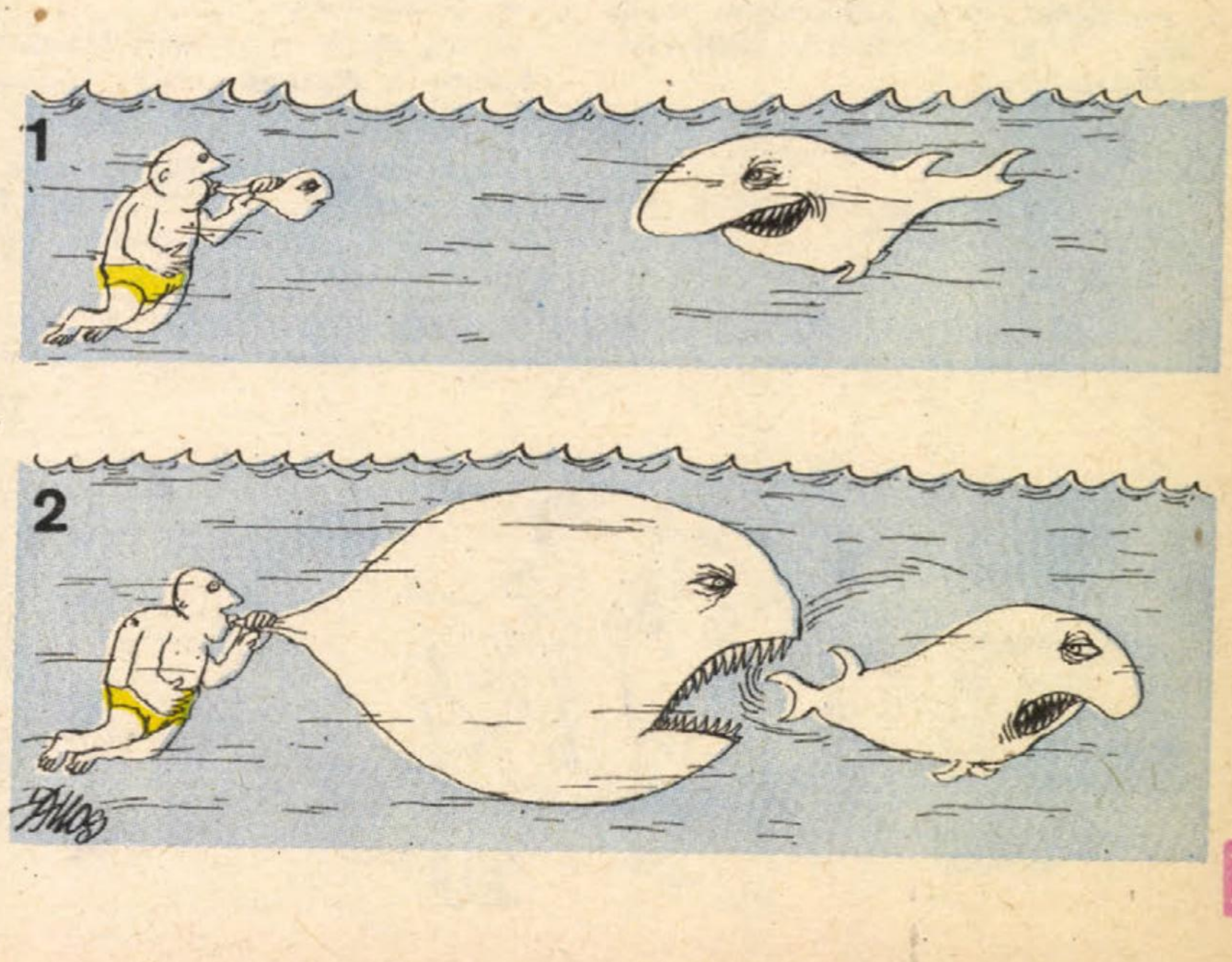

IMPORT HUMOR

BŐBESZÉDŰ PACIENS

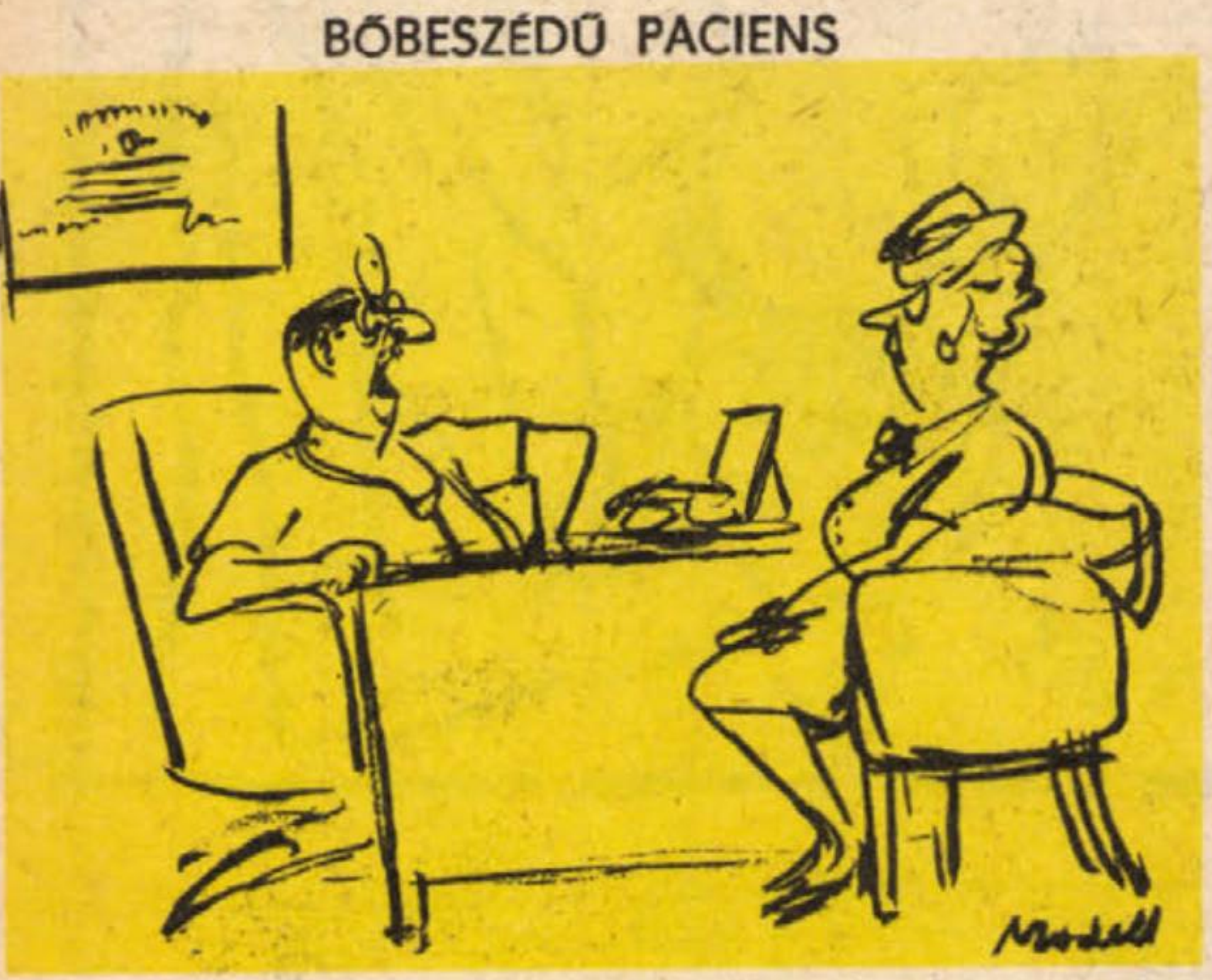

– Ön csak a panaszait mondja el, asszonyom! A diagnózis az én dolgom!

(„New Yorker")

KULTÚRSZOMJ

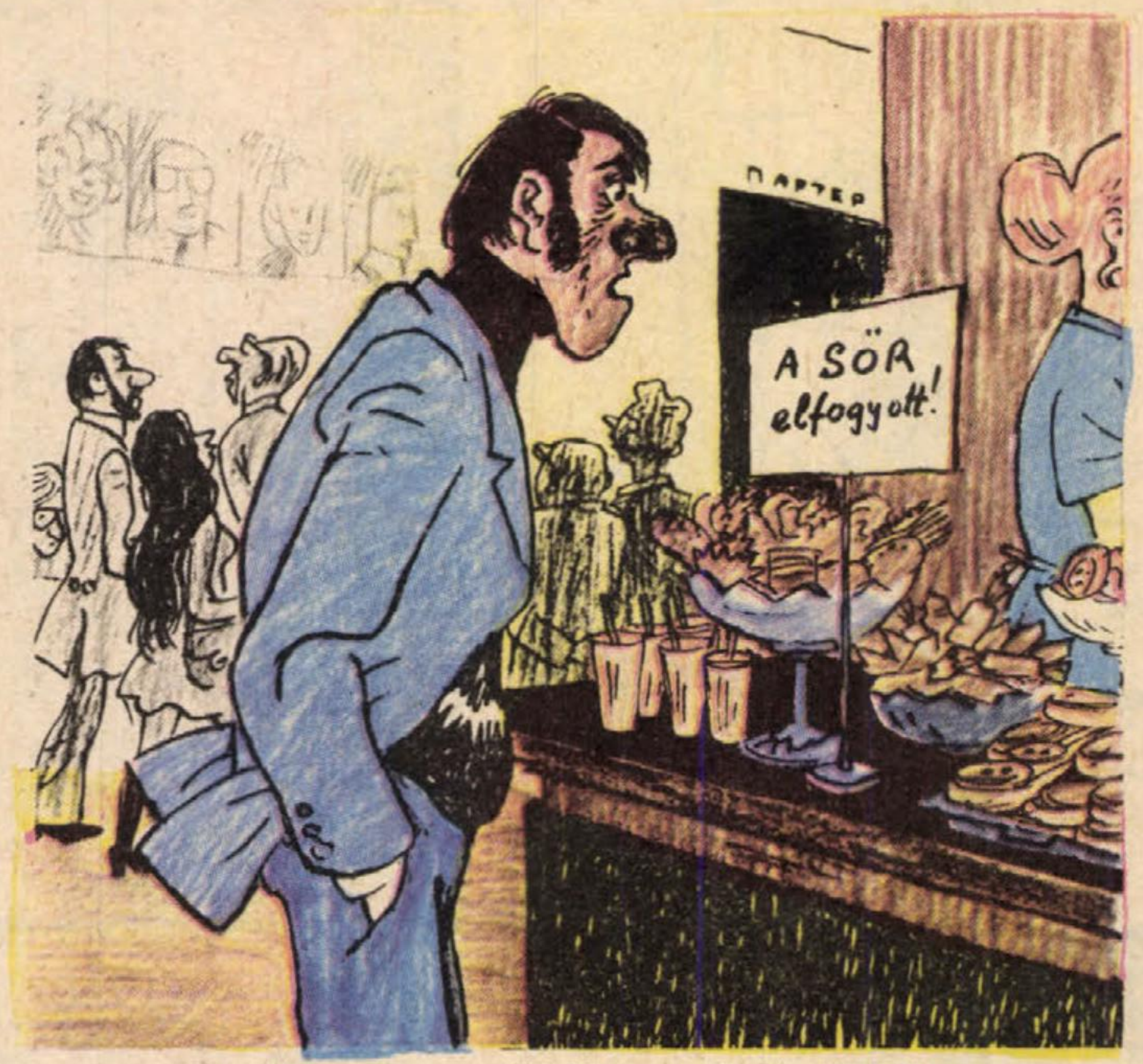

– Na, ebbe a színházba se jövök többé!

(„Krokodil", Moszkva)

V. VINOKUROV

DÖNTETLEN AZ Ő JAVUKRA

A Belker—Rakéta végeredménye null-null lett. Megírtam a tudósítást a lapomnak.

Másnap reggel a ruhatárban Kolja, a főszerkesztő sofőrje, barátságosan hátbavert:

— Remek beszámolót írt, de fogadjunk, amikor azt a gólt nem adták meg, nem a bal sarokba vágódott a labda. Egész pontosan láttam a televízióban — a jobb sarokból kaparták elő! Fogadtunk?

— Fogadtunk — válaszoltam.

Bejött hozzám a sportrovat vezetője:

— Egész jó beszámolót írtál! De azt azért nem kellett volna írnod, hogy a Rakéta fölénybe került, amikor a középcsatárt kicserélték.

— Pedig így volt!

— Magam is tudom, mi volt, de nem azt kell írni, ami volt, hanem aminek lenni kellett volna! Érted?

Az első emeleten összetalálkoztam a szerkesztőségi titkárral.

— Igazán jó beszámolót írtál! Sajnálom, hogy az elejét és a végét meg kellett húzni, de ettől még csak jobb lett.

A folyosón összetalálkoztam a főszerkesztővel:

— Egész jó a tudósításod, csak kár, hogy a Belkerről nem írtál hosszasabban.

— Jóval többet írtam róluk, csak...

— ...na de úgy kell nekik, végül is nem nyertek!

— Értem — feleltem.

Tíz perc múlva behívtak a főszerkesztő-helyetteshez.

— Telefonáltak a futballszövetségből. Azt írtad, hogy valaki nagyon durván játszott.

— Valóban nagyon durván játszott.

— De éppen most akarják bevenni a válogatottba! Te nem tudsz erről?

— De tudok — feleltem.

Húsz perc múlva behívtak a főszerkesztő másik helyetteséhez.

— Telefonáltak az Országos Sporthivatalból, miszerint te azt írtad, Cservjakov játszott a Rakéta csapatában.

— Játszott is.

— Na de őt még nem igazolták át ebbe a csapatba. Nem tudtad?

— De tudtam — válaszoltam.

Negyven perc múlva behívtak a főszerkesztőhöz. Ott ült nála a főkönyvelő is, egymás kezéből kapkodták az idegcsillapítót.

— Telefonáltak a Belkereskedelmi Minisztériumból. Mi a csudát írt maga össze-vissza!? Ki volt fölényben a csere után?

— A Rakéta csapata.

— Nem megmondtam magának, hogy a Belker? Be fogják zárni a büfénket! Amikor ezt a beszámolót írta, nem gondolt erre?

— Nem gondoltam — feleltem.

— Mit csináljunk most — nyögte a főkönyvelő.

— Mit kezdjen az ember ilyen munkatársakkal? — hörögte a főszerkesztőm.

— Írjanak maguk sportbeszámolót — vetettem oda nekik.

És ekkor összeült a szerkesztőbizottság.

— Én megmondtam neki, ne írjon semmit arról, ki volt a középcsatár — jelentette ki a rovatvezetőm.

— Még jó, hogy az elejét és a végét meghúzattam — mondta a szerkesztőség titkára.

Ezek után engem is behívtak. Megbíráltak, megdorgáltak, figyelmeztettek és végül a következő döntést hozták:

1. Ki játszott durván — erről nem kell írni.
2. Ki játszott — erről nem kell írni.
3. Ki volt a középcsatár — erről nem kell írni.
4. A cikk elejét és a végét meg kell húzni.
5. Személy szerint én egy fél évig nem írhatok futballtudósítást.

Hát ettől kezdve nem nézek én futballmeccset még a televízióban sem.

(Oroszból fordította: N. E.)

HATÁROZOTT VŐLEGÉNY

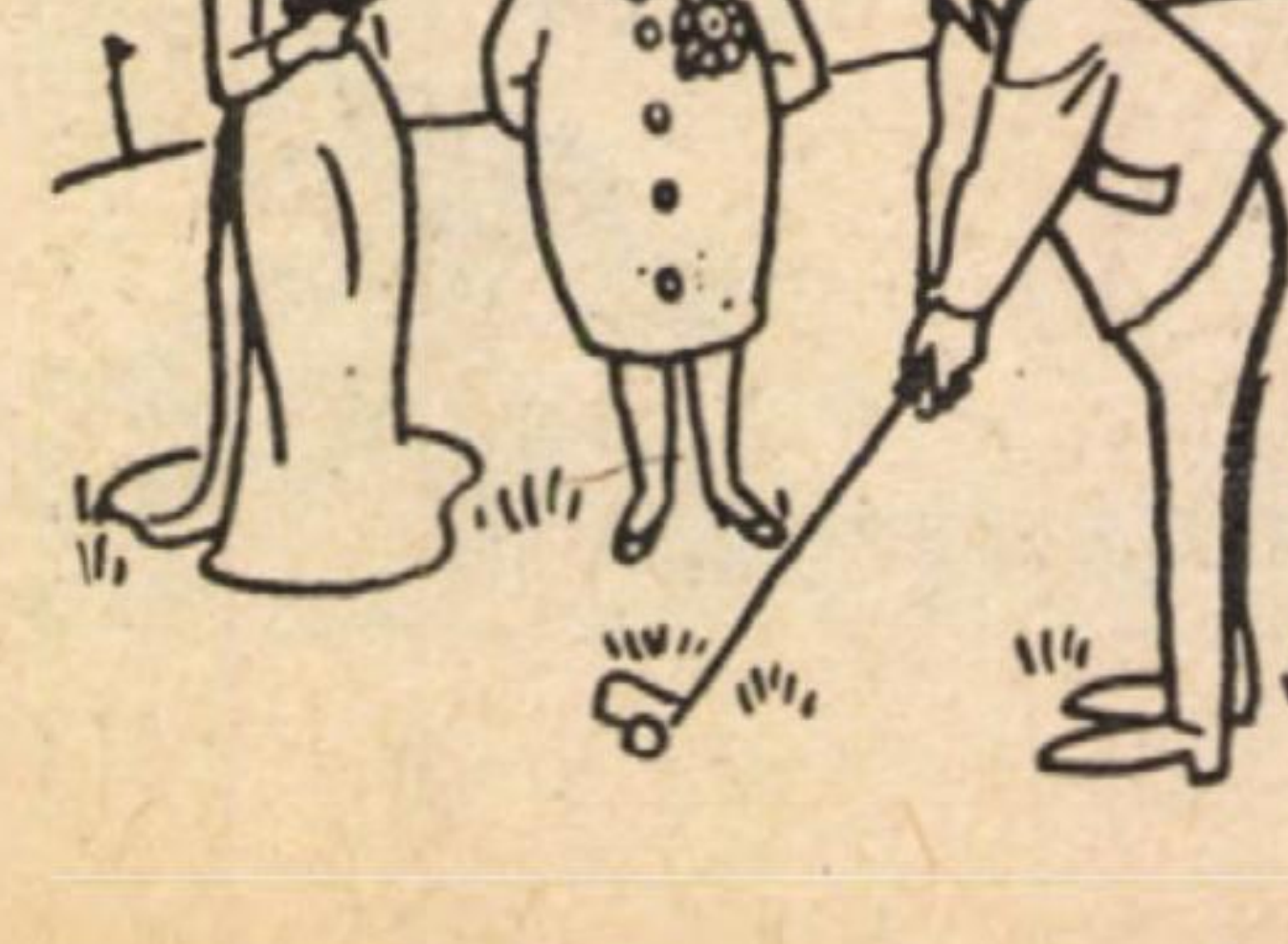

– Megmondtam, hogy akkor megyek esküvőre, ha esni fog az eső!...

(„Daily Mirror", London)

SZÓRAKOZOTT FESTŐ

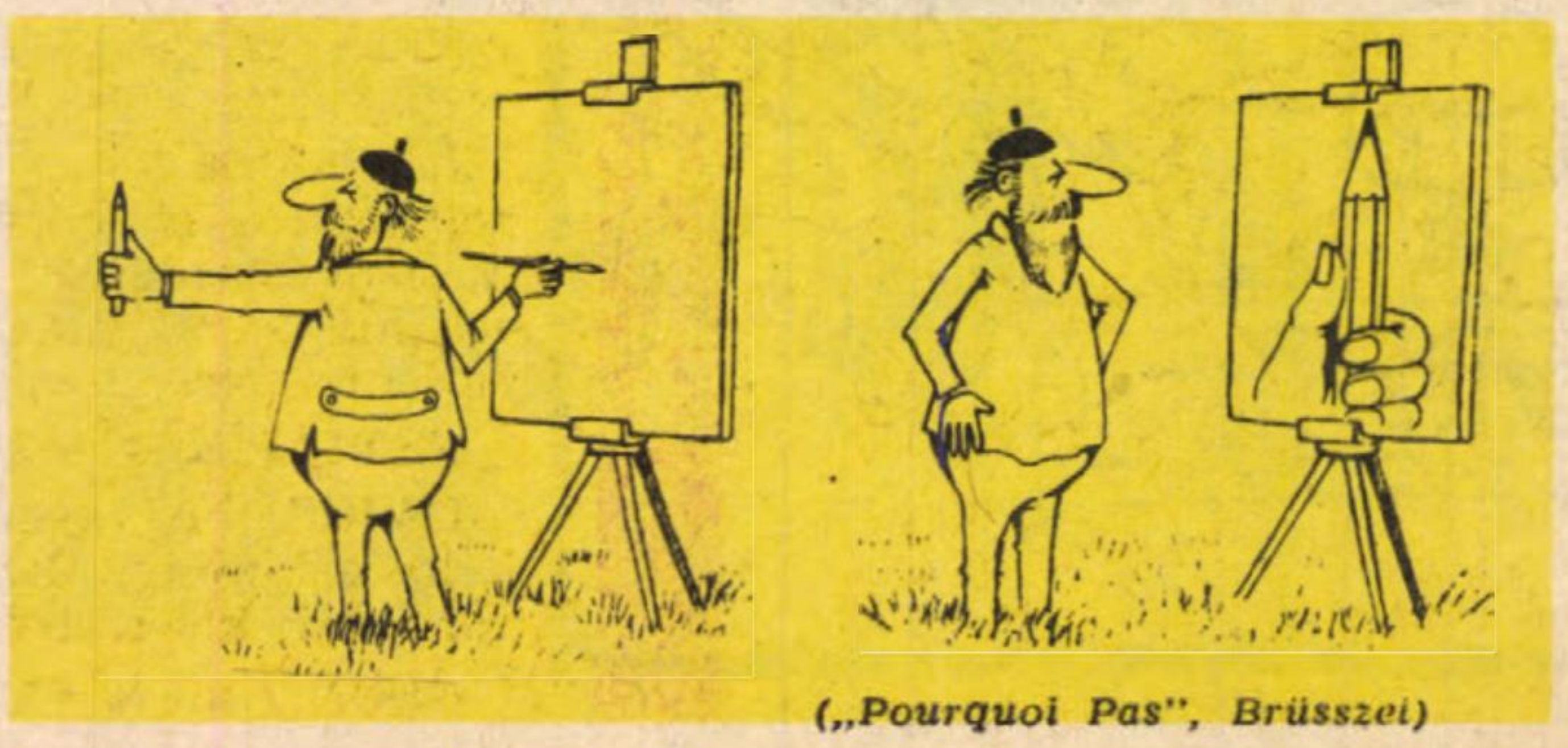

(„Pourquoi Pas", Brüsszel)

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

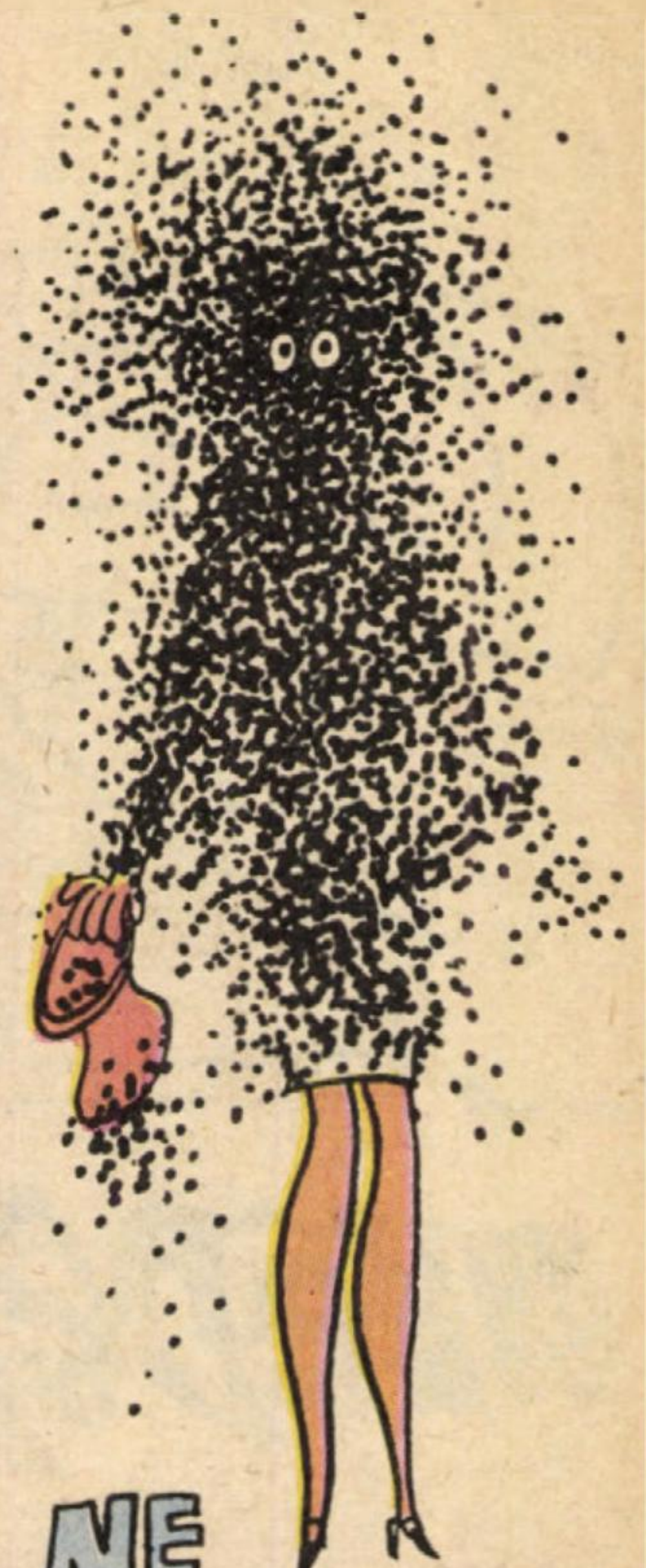

NE SZÍVJON TÖBB PORT:
HASZNÁLJON ELDOBHATÓ PAPÍR PORZSÁKOT
PRAKTIKUS • HIGIÉNIKUS

Gyártja:
a Papíripari Vállalat

Forgalomba hozza:
a PIÉRT
Kereskedelmi Vállalat

TÉLEN IS:

NEGRO
GYÓGYCUKORKA!
A CSEMEGE ÉDESIPARI
GYÁR TERMÉKE

ULTRA DAISY-VEL
ÖRÖM MOSOGATNI
KÍMÉLI A KEZET!
KIVÁLÓ: ÜVEG, CSEMPE, MŰANYAG, FA, FÉM TISZTÍTÁSÁRA

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

De ki győzi ezt hordóval?

(A jászárokszállási ÁFÉSZ udvarán, a cukrászat termelőüzemével szemben fényképezte Pálinkás Ferenc, tápiószelei olvasónk)

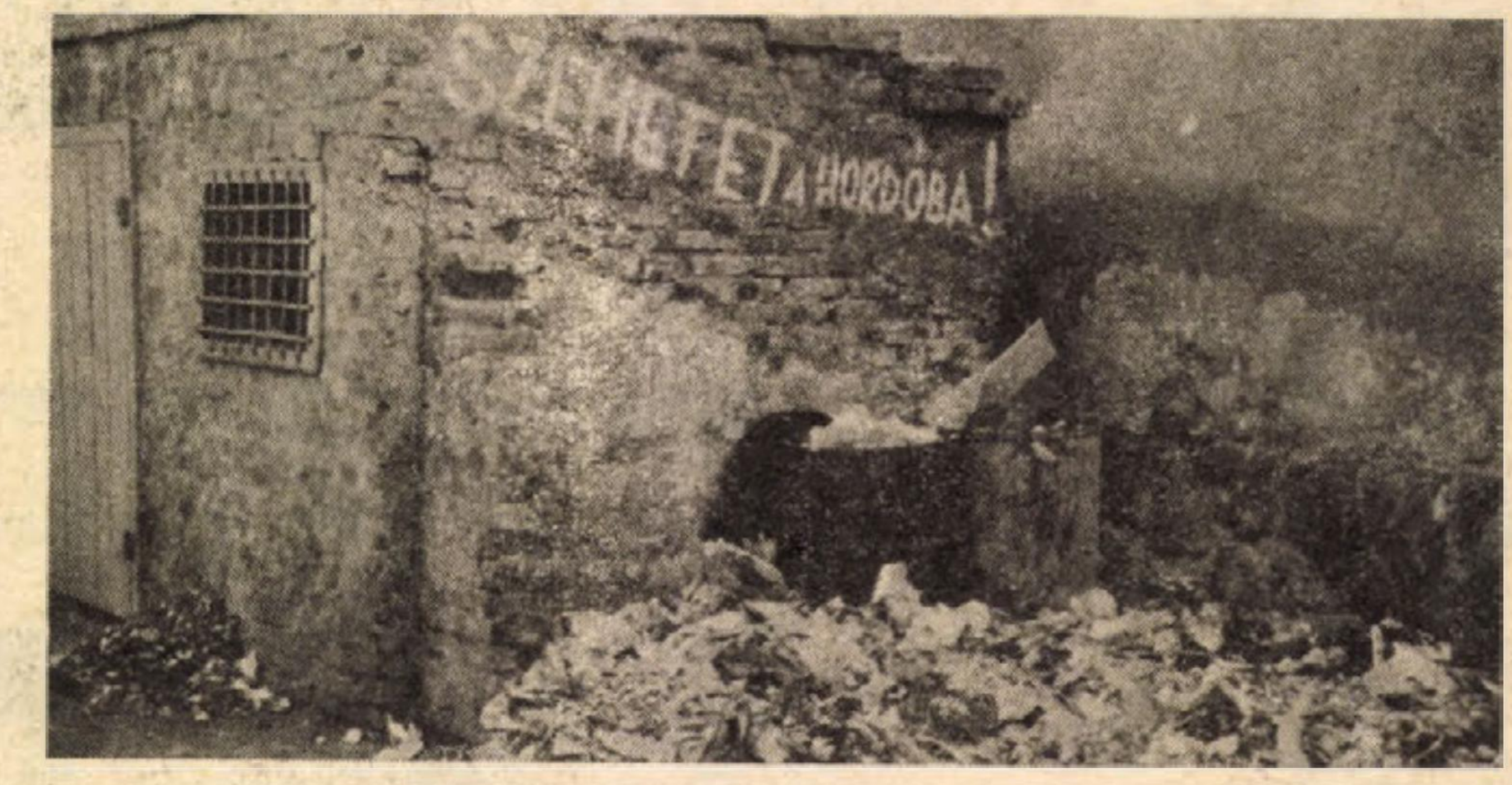

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

ÁRUHÁZI TOLVAJ

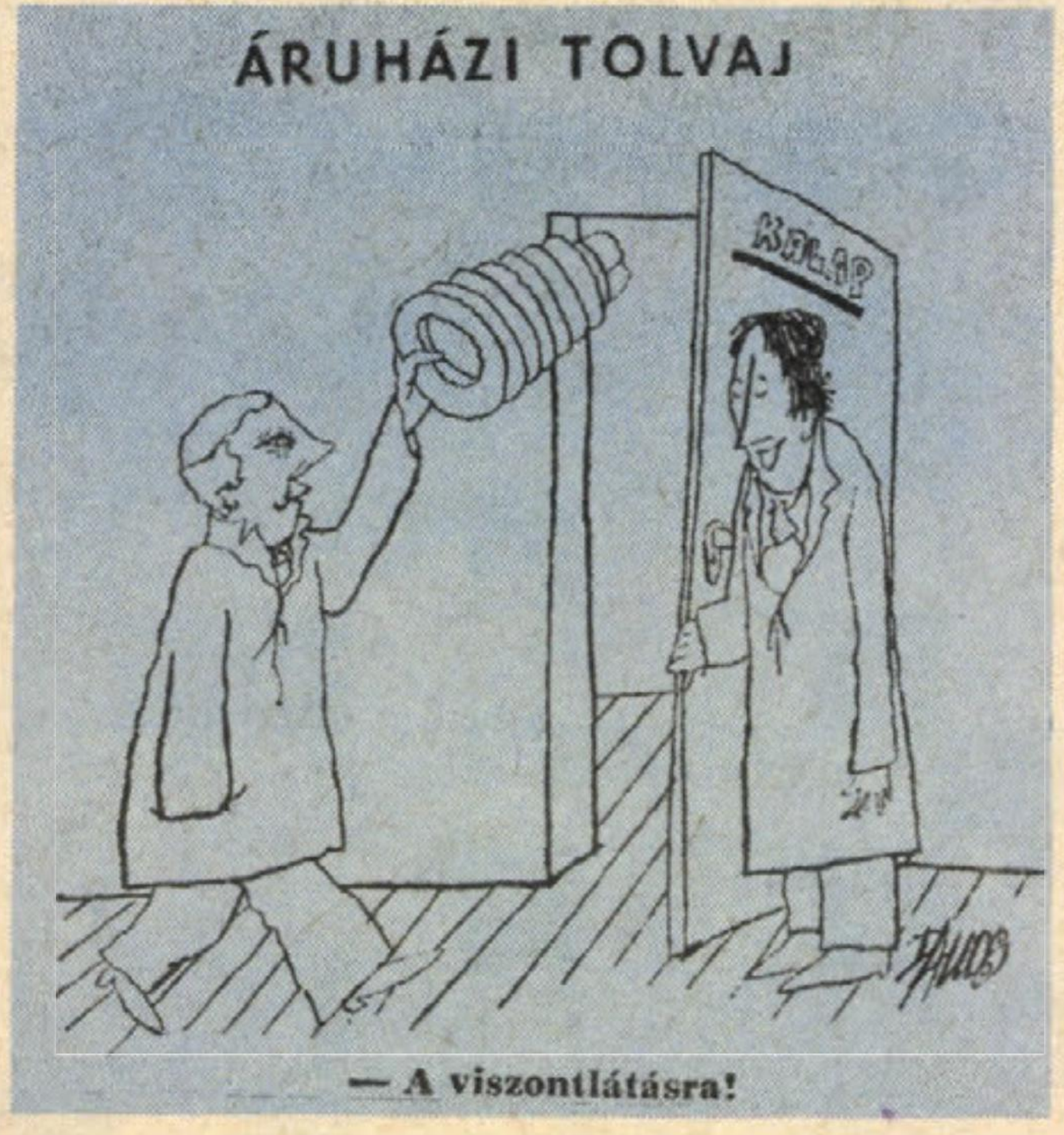

— A viszontlátásra!

Nem szép dolog tolvajnak nevezni azt, aki a kalapokat az áruházból nem kiviszi, hanem az áruházba beviszi.

(A Népszabadságból ollózta Hevesi Magda)

PARDON...

Hiába, nem mind tücsök, ami bogár.

Nemrégiben elélcelődtünk egy riportrészleten, amely „a nyíregyházi bokrokból bejáró" nőkről és férfiakról szólt. A A régi mulatónótát idéztük: „Se nem róka, se nem nyúl, komámasszony meg egy úr, ugrott ki a zöldleveles bokorbul."

Most viszont levelet kaptunk. Dr. Szalay Tibor bíró írta Kemecséről. Hogy a „bokor" fogalom adott esetben helyénvaló, ugyanis már emberöltők óta így nevezik a Nyíregyházához közel fekvő kisebb, önálló közigazgatási egységet el nem érő településeket (Lóczi-bokor, Markó-bokor, Sulján-bokor). Elismerjük: ezt bokros teendőink közepette nem tanultuk meg. Ugyanakkor viszont fenntartjuk: ha a bokor nem is zöldleveles, attól komámasszony még nyugodtan kiugorhat belőle. Akár magányosan, akár egy úr társaságában, ez szíve joga.

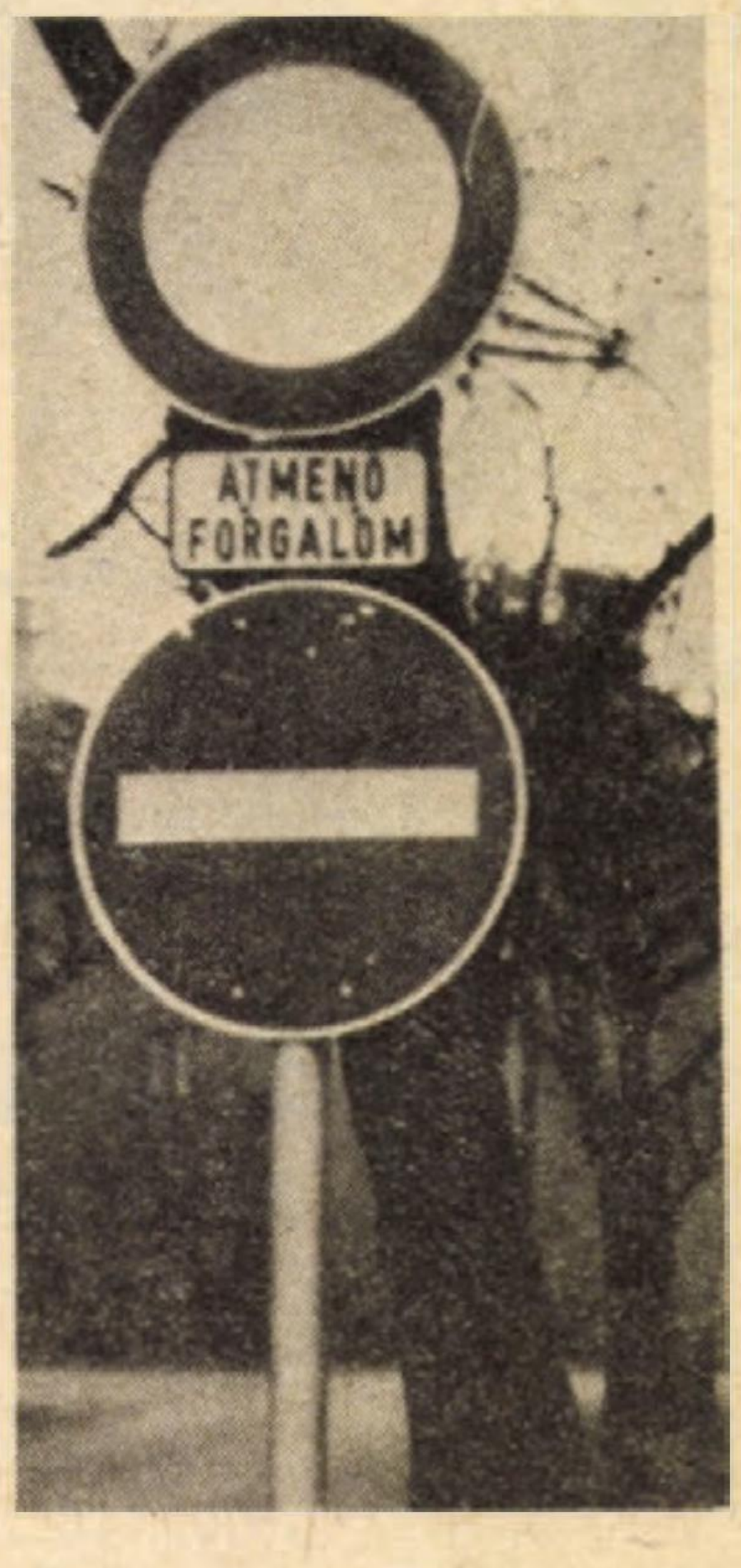

Akadt egy felesleges tábla! Mert ugyebár miért ne lenne tilos az áthajtás, ha egyszer már behajtani is tilos?

(A Pongrác úti lakótelepen fotózta Zima Mihály)

-SZÉP, SZÉP. DE IGAZÁN OTTHONOS A BAJKÁL LAKÓSZOBA LENNE...
bubiv

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

LUDAS MATYI SZÍNPADA

VÁRATLAN VENDÉG
(TRAGIKOMÉDIA)

(Szín: szerényen berendezett szobácska. Amikor megszólal a csengő, a 70 év körüli nénike kimegy ajtót nyitni.)

LAJOS *(40 éves, elegánsan öltözött férfi):* Özvegy Klammerstock Károlyné?

NÉNI: Én vagyok az. Drága fiam!

LAJOS: Mama! *(Átölelik egymást.)*

NÉNI: Micsoda meglepetés! Lajoskám, ülj le. Négy éve nem láttalak. Kérsz egy kamillateát?

LAJOS: Köszönöm, mama, már uzsonnáztam. Hogy van a reumája?

NÉNI: Megvan, fiam.

LAJOS: Mért nem megy orvoshoz?

NÉNI: Megyek én, fiam, de az orvos is reumás. Egymásnak szoktunk panaszkodni. Ti hogy vagytok, fiam? A feleséged még mindig a zöldségfeldolgozóba jár?

LAJOS: Dehogy. Kávéfőzőnő Budán.

NÉNI: Magda otthagyta a zöldségfeldolgozót?

LAJOS: A feleségem soha nem dolgozott a zöldségfeldolgozóban, és nem Magdának, hanem Irénnek hívják. Magdától egy éve elváltam, mert nem tudott főzni.

NÉNI: Pistike kinél van?

LAJOS: A gyereket nekem ítélte a bíróság. Nagyon jól megvannak a kis Katival.

NÉNI: Kati is van?

LAJOS: Tavaly született, négy kiló húsz dekával.

NÉNI: Így kell megtudnom?

LAJOS: Nézze, mama, én az ötödik kerületben lakom, maga a tizenharmadikban. Az embernek annyi gondja, baja van. Elfeledkezik az ilyesmiről. De hoztam ám magának valamit. *(Kis csomagot ad át.)* Tessék!

NÉNI: Mi ez?

LAJOS: Savanyúcukor. Tudom, hogy szereti.

NÉNI: Köszönöm, de mért vered magad ilyen költségekbe?

LAJOS: Szóra sem érdemes. Szeretnék valamit mondani... Tudom, hogy a mama elég nehéz körülmények között él.

NÉNI: Ne hozzál zavarba, fiam. Pénzről ne beszéljünk.

LAJOS: De beszéljünk. Nagyon örülnék, ha a mama nélkülözni tudna kétszáz forintot... Becsszóra visszaadom.

NÉNI: Szerencséd van, fiam. Éppen tegnap kaptam nyugdíjat. Tessék a kétszáz forint. Majd megadod azzal a háromszáz forinttal együtt, amit két éve kértél becsszóra.

LAJOS: Köszönöm, most megyek, nincs több időm. De ne feledje el, mama, ha bármilyen problémája van, anyagi vagy egyéb, csak írjon! Rám mindig számíthat. Kezit csókolom! *(Elrohan.)*

Galambos Szilveszter

FOGORVOSNÁL

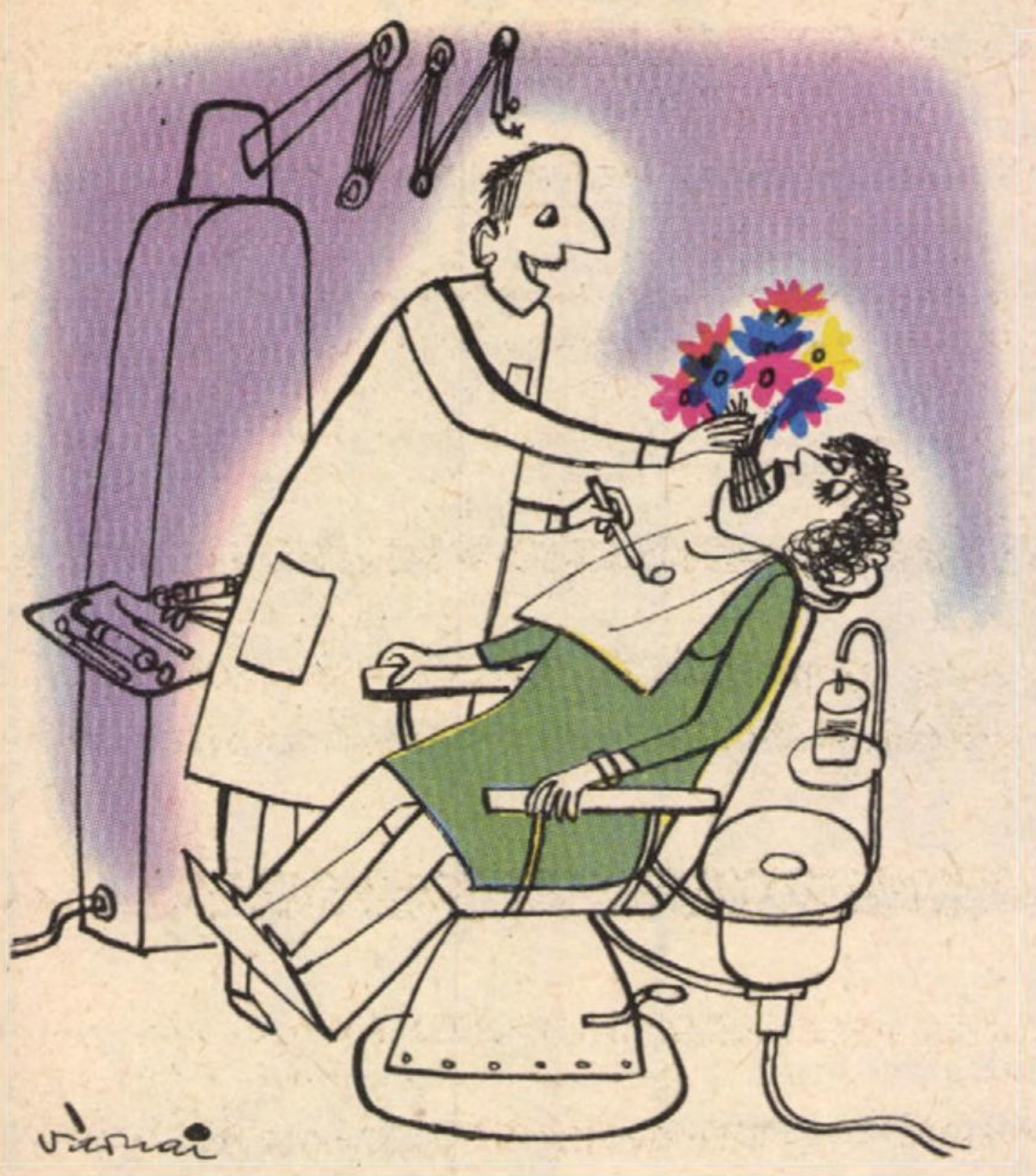

– Ön a századik paciensem, asszonyom, ebből az alkalomból fogadja el tőlem ezt a jubileumi csokrot.

* * *

A BLICCELŐ

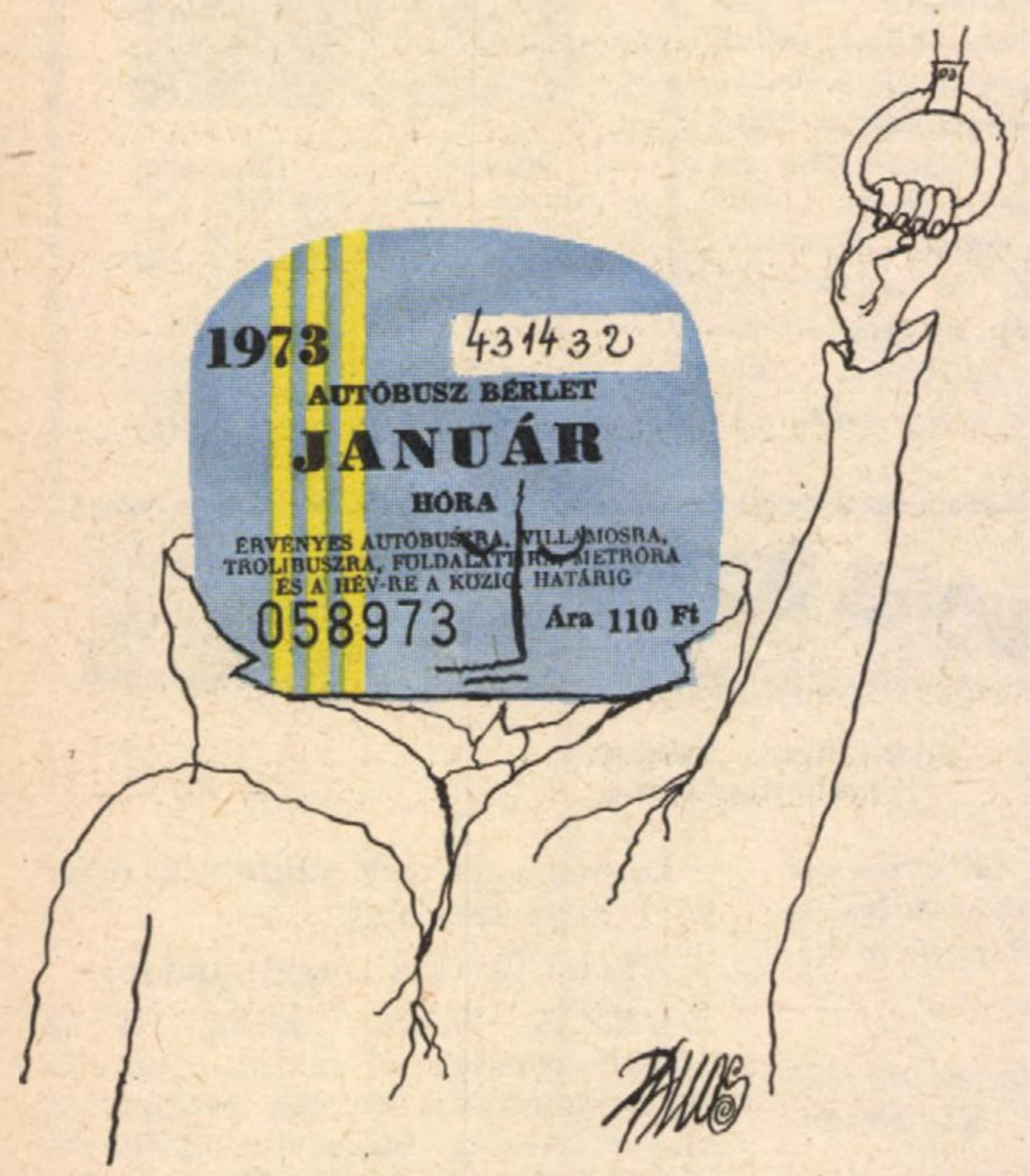
1973
431432
AUTÓBUSZ BÉRLET
JANUÁR
HÓRA
ÉRVÉNYES AUTÓBUSZRA, VILLAMOSRA, TROLIBUSZRA, FÖLDALATTIRA, METRÓRA ÉS A HÉV-RE A KÖZIG. HATÁRIG
058973
Ára 110 Ft

* * *

FÜSTÖZÖNBEN

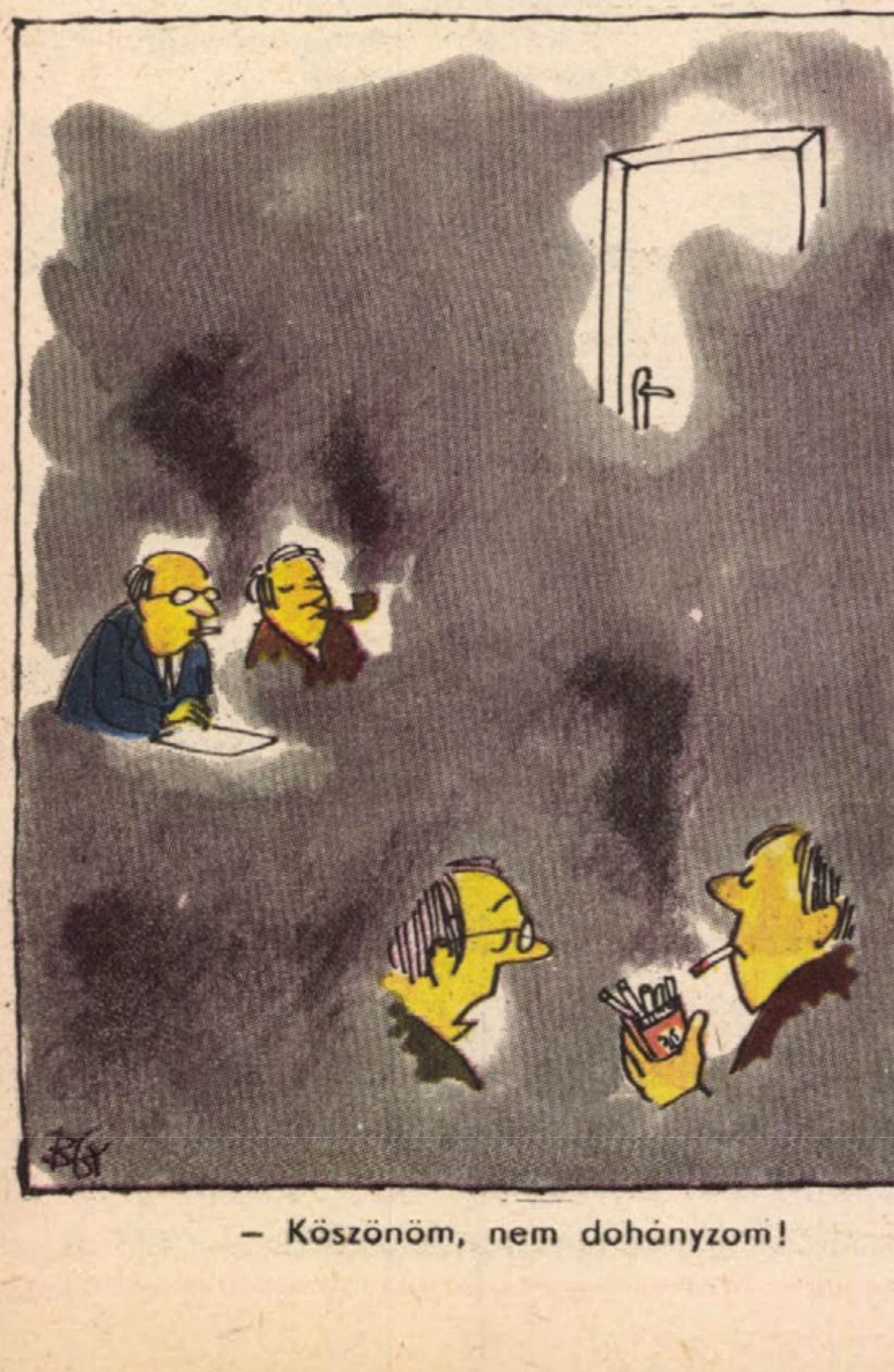

– Köszönöm, nem dohányzom!

A NAGYVONALÚ ÍRÓ

Egyszer megkérdezte valaki Karinthy Frigyest, hogy mit csinálna, ha százezer pengőt találna az utcán? — Függőleges 6 és vízszintes 10 — felelte az író. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb március 5-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

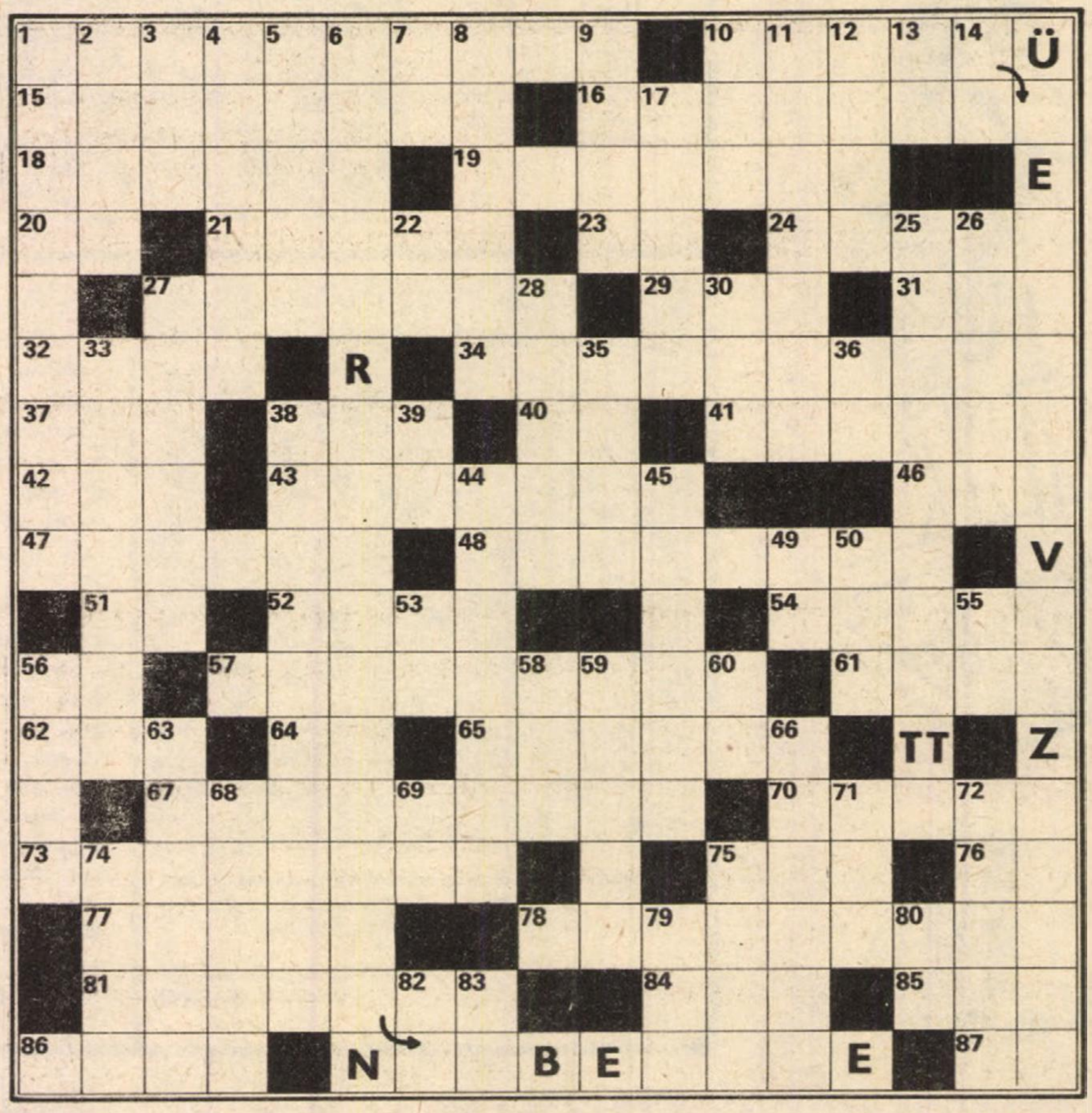

VÍZSZINTES

1. Tisztelet övezi az egyesületben
15. Tolsztoj hősnője
16. Pompás szárnyas-hús féleség
18. A sportoló teszi évad elején
19. Nem ritkán előforduló
20. Bőg
21. A magyar kártya egyik lapján olvasható név
23. . . ófol
24. Álomba ringat
27. „Időnkint útra kel"
29. Vég — angolul
31. Vissza: ausztráliai futómadár
32. Város Moszkvától délre
34. Illetlenség, amit a kíváncsiság sem ment
37. A kefir közepén van
38. Hatalmas víziemlős
40. Olasz névelő
41. Japán önvédelmi módszer
42. Király — latinul
43. Az antimon kémiai neve (jele: Sb.)
46. A sakkozás egyik exvilágbajnoka
47. Kedélyes megszólítás férfiak között
48. Helyi egyházközség
51. Kötőszó
52. Divatos amerikai vígjátékíró (Simon)
54. Händel szülővárosa
56. . . anász (gyümölcs)
57. Nem találta meg az Igazit (lehet, hogy nem is kereste)
61. Bolygó a Naprendszerben
62. Valamilyen teljesítményért járó pénzösszeg
64. A 48. vízsz. kezdete
65. „A következő évben"
67. Hosszan elgondolkodik valamin
70. Egy mozdulattal elhallgattat
73. A nem jól sikerült kenyér
75. Ü. M. S.
76. Győr közepe
77. Híres angol hajózási és biztosítótársaság
78. Arra mondjuk, ami terhünkre van, amit nem kívántunk
81. Hajdani páros tánc
84. Igekötő
85. Menni — latinul
86. Az első szó, amit megtanulunk
87. Saját kezűleg

FÜGGŐLEGES

1. A sikeres életpályához szinte nélkülözhetetlen
2. Kis Lajos
3. Feleség-jelölt
4. Kockás-mintás
5. Veszprém megyei község, Várpalotához csatolták
7. Fémes elem
8. Részletesen elemezve fejteget valamit
9. Üveg — németül
10. Turku svéd neve
11. Az Aggteleki cseppkőbarlang főágának népies neve
12. Férfinév (Kästner hőse)
13. A cérium vegyjele
14. S. L.
17. Az állatöv harmadik jegye
22. L. G.
25. Ismert fogalom a lélektan köréből
26. Régesrégen divatjamúlt labdajáték (névelővel)
27. Odysseus nevének latin megfelelője
28. Az idő is, a pohár is
30. Részeshatározó-rag
33. Egykor világhíres bűvész
35. Megtérése után Pál lett
36. Vigyáz valamire
38. Csilingelő hangú alkalmatosság
39. Személyes névmás
44. Annyi mint: „lassacskán megtanulja"
45. Egyetemet végzett szakember
49. S. H.
50. Én vagyok — angolul
53. Olasz névelő
55. L. R.
56. Az állam bevételei közé tartoznak
58. Nyaralóhely a Duna bal partján
59. Éva becézve
60. Y. R.
63. Fontos ismérve egy embernek
66. Régebben ezt a szót is használták az „okosság" helyett
68. Ritka női név
69. Tiltószó
71. A nap egyik szaka
72. Az étel, főzés előtt
74. Bulla művésznő keresztneve
75. Helység Pesthez közel
79. Talál
80. Sokszáz éven át hatalmon volt koreai dinasztia
82. T
83. Telekkönyv rövidítése

„ROSSZ KIFOGÁS"

című keresztrejtvényünk helyes megfejtése:

— Bocsáss meg, elgázolt egy autó.

— Az nem tart két óra hosszat!

A 100 forintos díjak nyertesei:

Rohacsek György, 1502 Bp., Kocsis u. 26.

Nagy Ferencné, 3932 Erdőbénye, Mátyás K. u. 29.

Hahn Jenőné, 1078 Bp., Hernád u. 23.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
al bocsássmegelgázo
zebulon etiopia gol
noir r ozon  sng rt
engadin lp elegy de
ma  rontópál nyávog
tronol ének eh vény
adrema n rombolás a
ro tennyson owens u
t pádua értelem élt
ki nász mao ir ollo
élő r ami
torz kreta
one aréna
ra udine v
a skatulya
ház lisa r
o apék o j
sed kucsma
szat sizik
```

TIZENÉVESEK

ELKESEREDETT SZÜLŐ

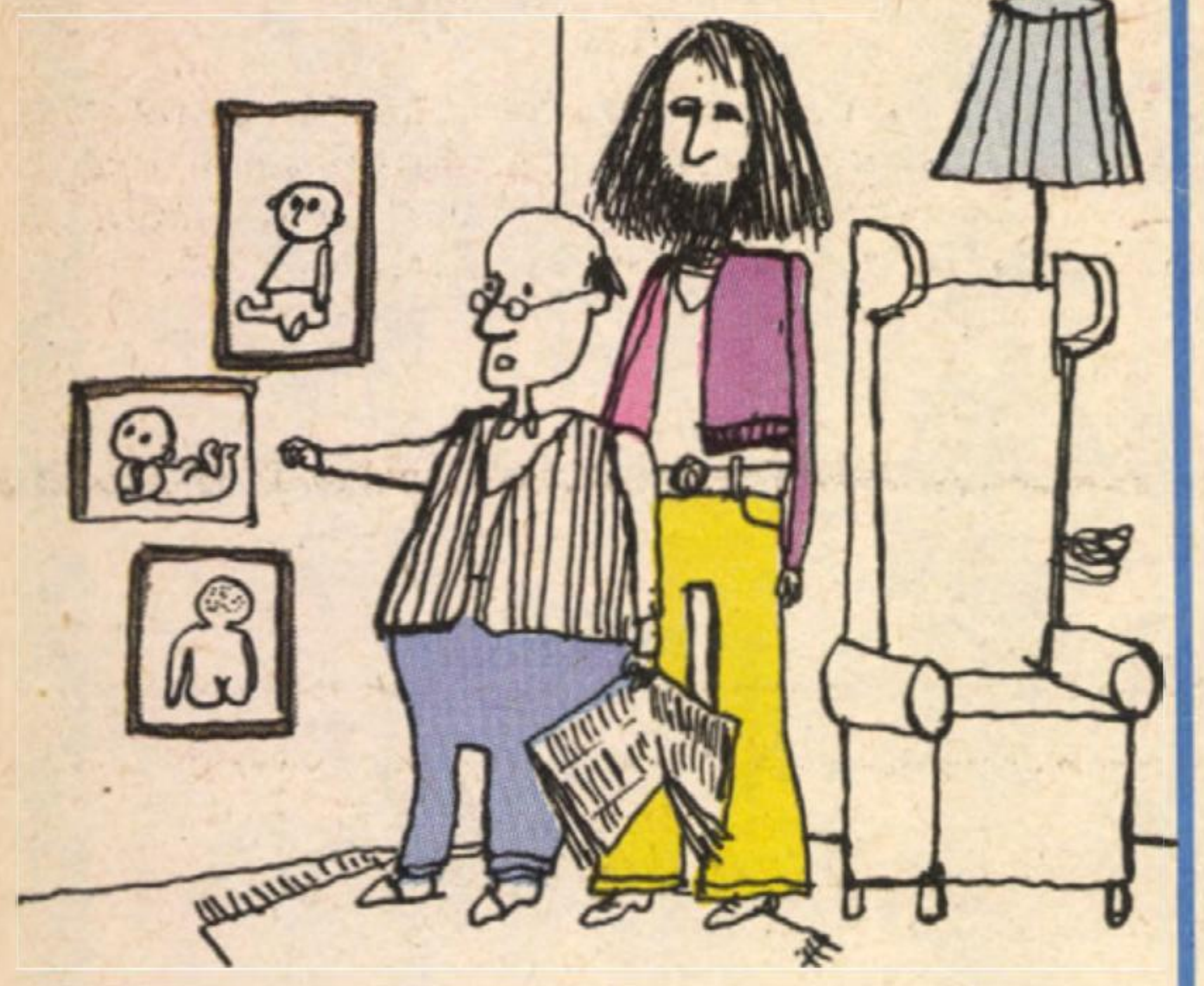

– Mondd, fiam, miért nem tudsz te most is ilyen aranyos lenni?!

EGYOLDALÚ ÉRDEKLÖDÉS

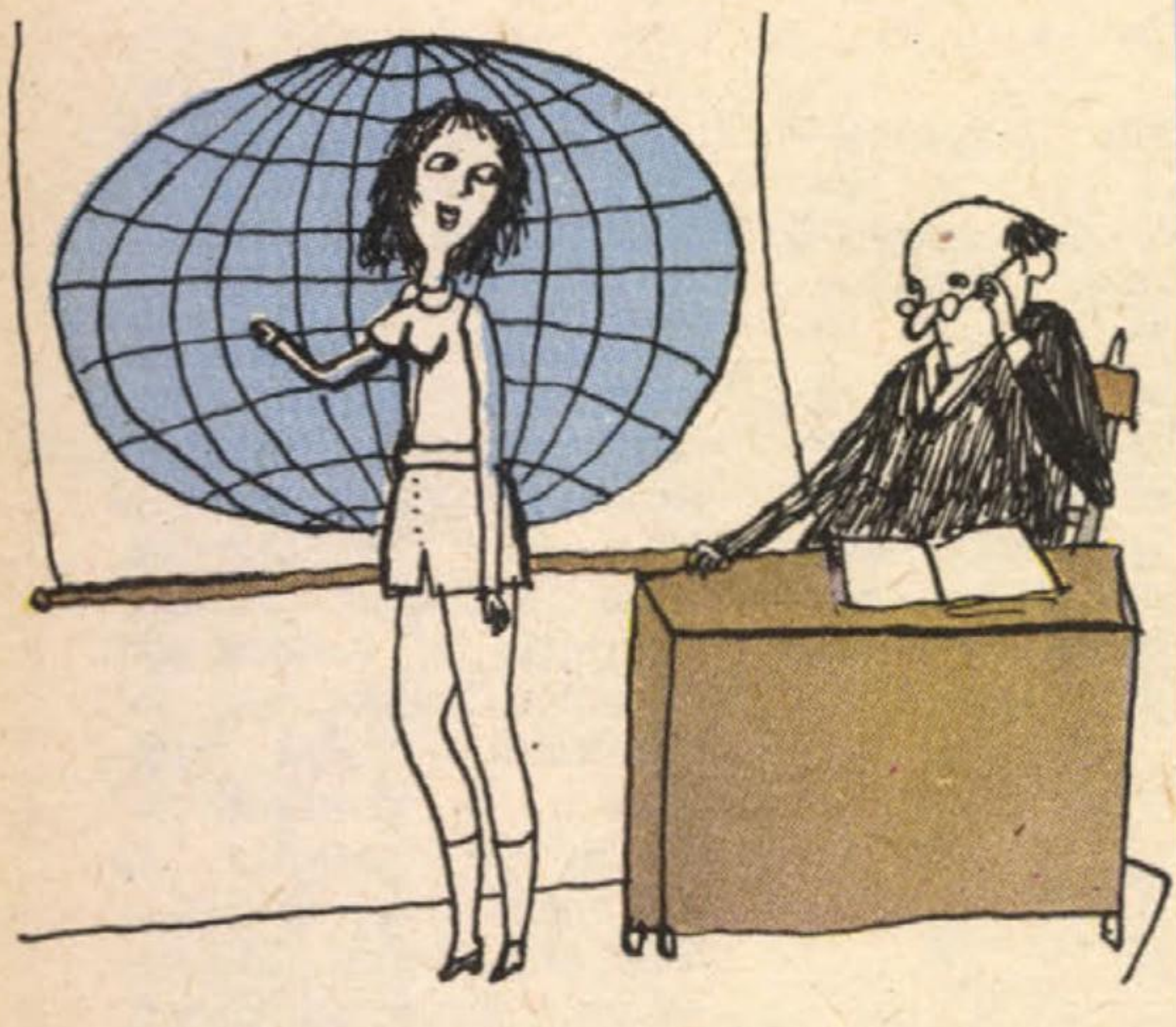

– Itália? Azt hittem, Bella Itália…

VÉGZET

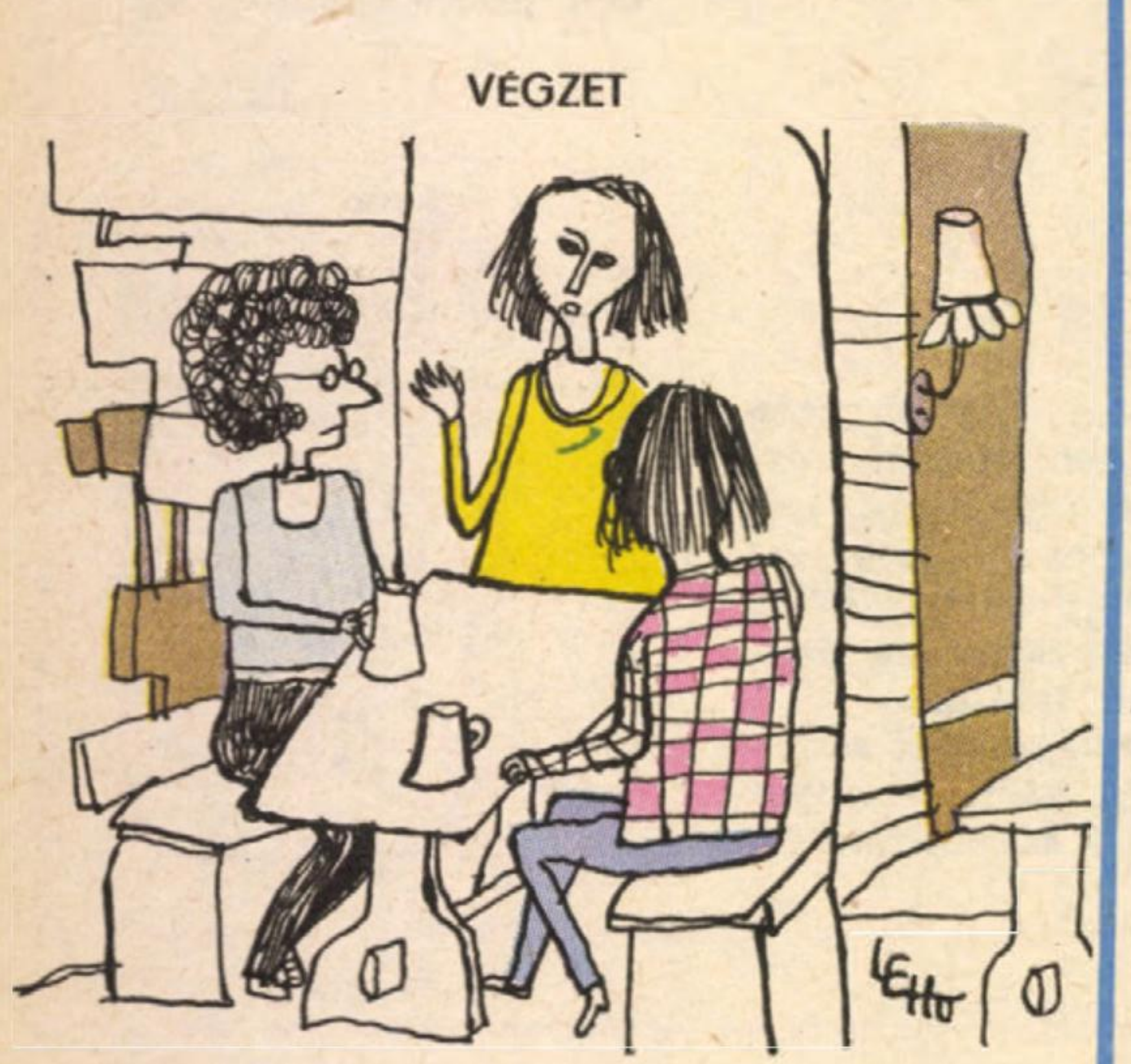

– Fiúk, tönkrementem! A papámat nyugdíjazták.

VISSZAKÖSZÖN

Régi kedves ismerőst fedeztünk fel a Sunday Express hasábjain. A lap állandó viccpályázatának legutóbbi nagydíját a következő bohóság nyerte:

– Halló, doktor úr. Rémes dolog történt. A kisfiam lenyelte a golyóstollat.

– Azonnal indulok, asszonyom.

– De addig is, mit csináljak?

– Írjon ceruzával.

Ebből is látható: nincsenek régi viccek, csak idegen emberek. Egy londoni polgárnak minden pesti vicc új.

HATÁSOS MÓDSZER

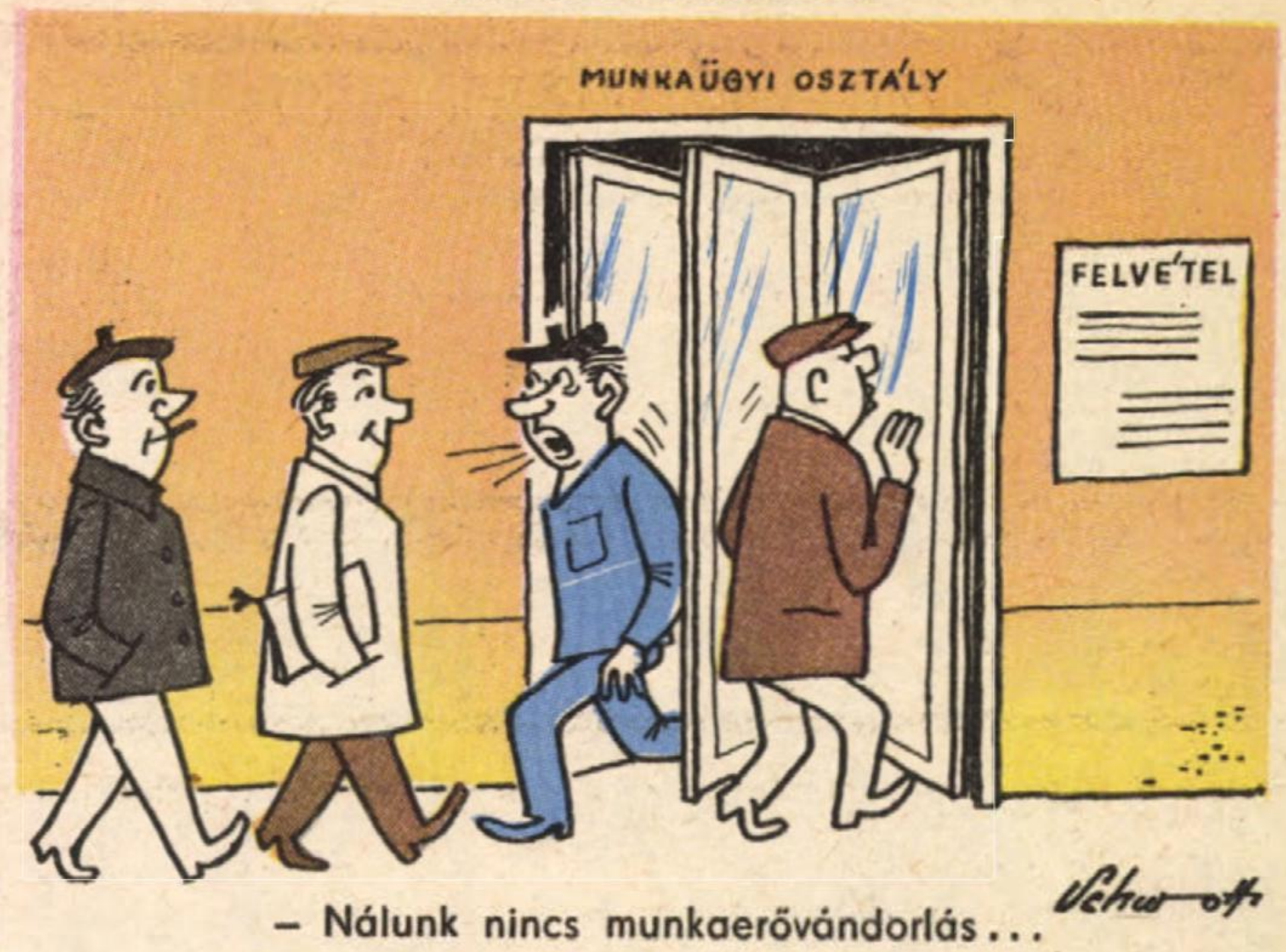

– Nálunk nincs munkaerővándorlás…

VETÉLKEDÉS

Bizonyára megfigyelték, hogy napjainkban valamiféle jóság-hullám öntött el bennünket. A sajtó majd' mindennap meglep minket valamiféle könnyes hangú, rövid hírrel, eszmefuttatással arról: hogyan állt meg az emberséges buszvezető a kijelölt megállóhelyen, hogyan fordította meg a humánus pincér a piszkos abroszt a vendéglőben, hogyan köszönt vissza a jóságos közért-eladó a belépésünk pillanatában.

Mondom, valamiféle jósághullám borítja el a lelkeket. A múltkor például, távozván a Gladiátor eszpresszóból, aprópénz után kutattam a zsebemben, de a legapróbb és egyben a legnagyobb pénzem egy ötszázas volt.

— Nem baj — mondta a ruhatárosnő, felzárkózva a jóságosok ma már számottevő seregéhez —, majd legközelebb behozza a pénzt.

Így mondta, pedig nem vagyok törzsvendég a Gladiátorban. Már olyan gondolatokat forgattam a fejemben, hogy megírom a lapoknak az esetet, amikor egy érces bariton szólalt meg a hátam mögött.

— Hagyja csak, majd én kifizetem a ruhatárt! — és elegáns mozdulattal egy forintost dobott a pultra. Somorjai doktor volt a hang és a forint tulajdonosa, futólagos ismerősöm. Tiltakozásomra legyintett:

— Emberi kötelességünk kisegítenünk egymást!

Délutánig törtem a fejem, hogy mivel viszonozhatnám a kedvességét, hiszen úgy tanultam, hogy a szívességet egy nagyobb szívességgel illik viszonozni. Végül is vettem egy karton amerikai cigarettát, néhány sort írtam rá és eljuttattam doktor Somorjai címére.

Azután vártam a telefonját. Este kilenckor én hívtam fel. Mindenféléről fecsegett, csak a cigarettáról nem. Talán úgy érezte, hogy ő nagyobb szívességet tett nekem? Egész éjjel nem aludtam és már pitymallatkor betértem egy csemegeboltba, ahol rövid gondolkodás után kiválasztottam egy Old Smugglerham Brand Whiskyt, a hozzávaló két pohárból álló készlettel. Névjegyet csatoltam hozzá, „Egészségére!" szöveggel, becsengettem hozzá és a küszöbre téve a csomagot, eliszkoltam.

Egy óra múlva telefonált.

— Igazán semmi értelme, hogy viszonozza azt az apró szívességet, amit tettem, embertársi kötelességem volt, bár bizonyos segítségek, a döntő pillanatban, értéküktől függetlenül, sokat érhetnek. És, ha a ruhatárosnő rendőrt hívott volna? No persze, ez csak teória. Szóval hagyja abba a viszonzást, különben is most rohanok, mert a fiaimnak a föld alól is jegyet kell szereznem a The Los Penetrans Rock Ensemble holnap esti hangversenyére!

Égi jel! Tűvé kell tennem a várost két jegyért. Háromszoros áron szereztem jegyeket és egyszerű „Jó mulatást" szöveggel még aznap eljuttattam Somorjaiékhoz.

Mit tesz a véletlen?! Három nap múlva éppen a Gladiátor ruhatárában találkozom Somorjaival.

Éppen aprópénz után kotorászott a zsebeiben, hogy kifizesse a ruhatárt, de nem talált. Kihúztam magam.

— Ha megengedi, ezúttal én rendezem a ruhatári díjat.

— Nem, nem — rikoltotta a sarokbaszorult fenevad tekintetével. Térdre rogyott és a földön kutatott lázasan, elgurult pénzdarabok után. Tudtam, hogy a harc kiélesedett. Csak az erős marad fenn, a puhány elbukik. Megkeményítettem a szívemet és két forintot dobtam a ruhatárosnő pultjára.

— Emberbaráti kötelességünk kisegíteni egymást!

Térdenállva nyüszített, amikor elváltunk.

Mire hazaértem, csemegeajándékkosár várt rám. Franciakonyak, angol gin, datolya, narancs, kávé. Most kiveszek néhány hét szabadságot. Az IBUSZ ugyanis társasutazást hirdet a Kis- és Nagy-Antillákra. Ha van ebben a Somorjaiban egy szemernyi hálaérzés, akkor befizeti nekem!

Tardos Péter

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Levélcím: 1977. Bp. Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Levélcím: 1959. Bp. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-09 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

LELEMÉNYES SZAKÁCS

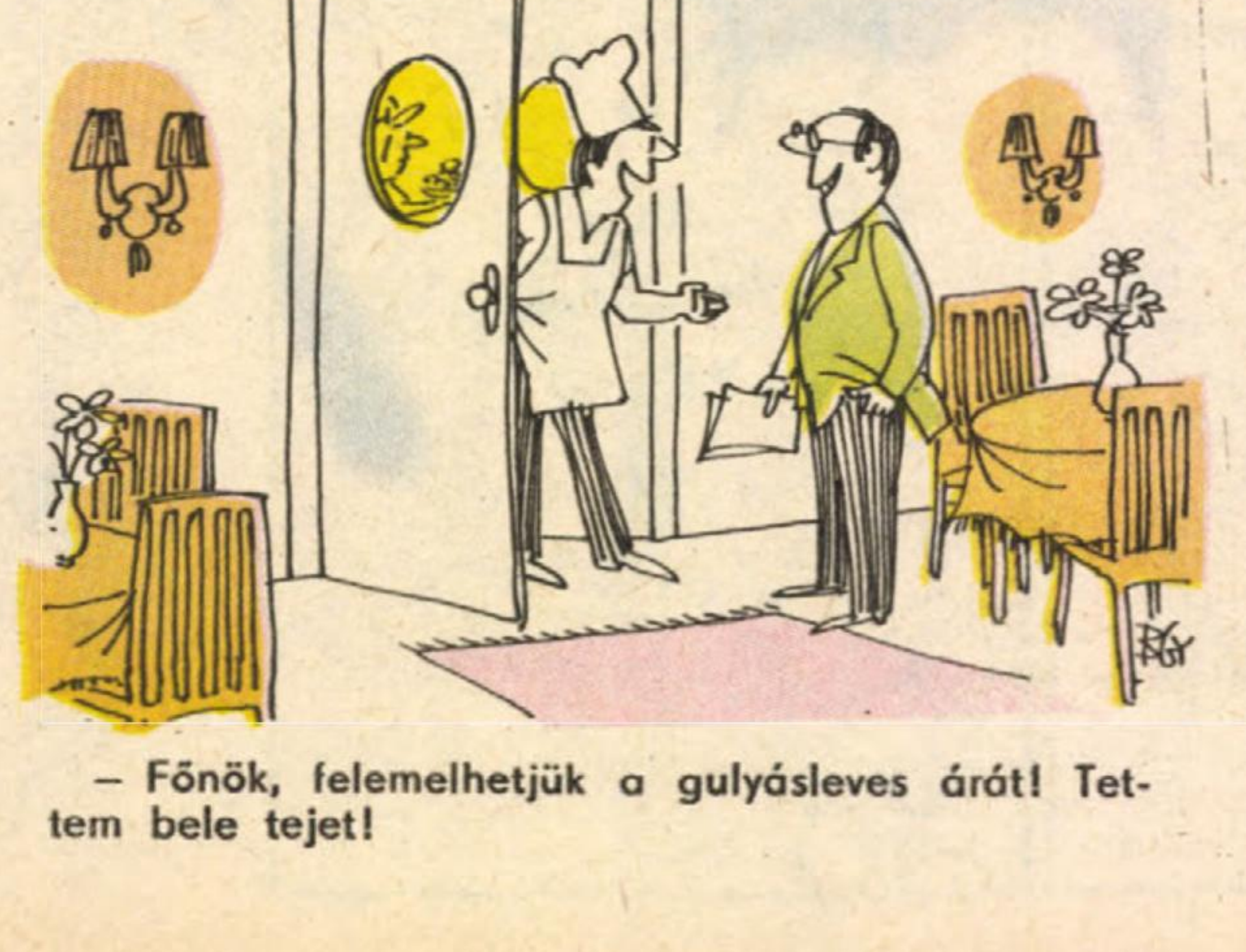

– Főnök, felemelhetjük a gulyásleves árát! Tettem bele tejet!

FEJLŐDŐ FALU

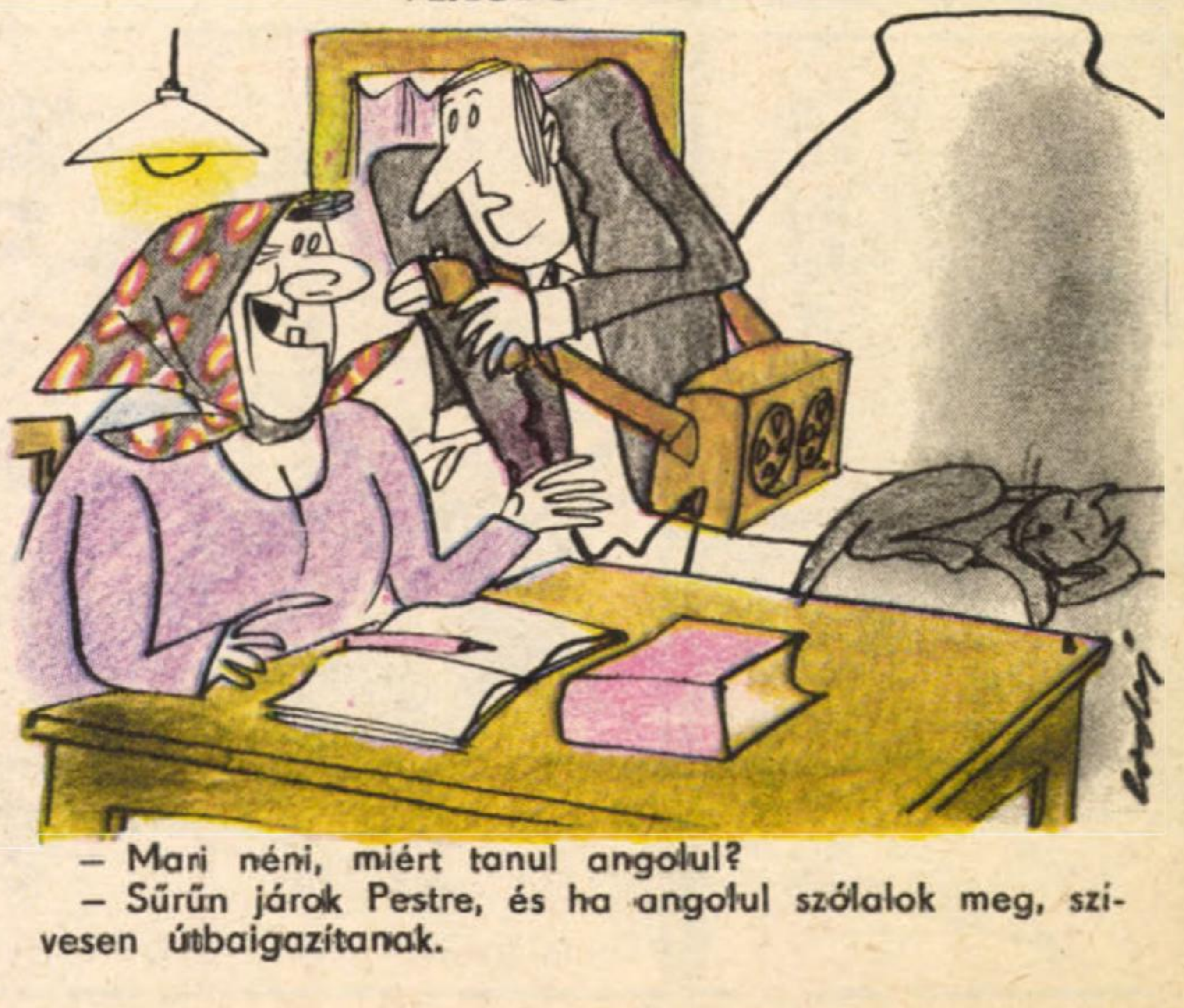

– Mari néni, miért tanul angolul?

– Sűrűn járok Pestre, és ha angolul szólalok meg, szívesen útbaigazítanak.

SZÜKSÉGMEGOLDÁS

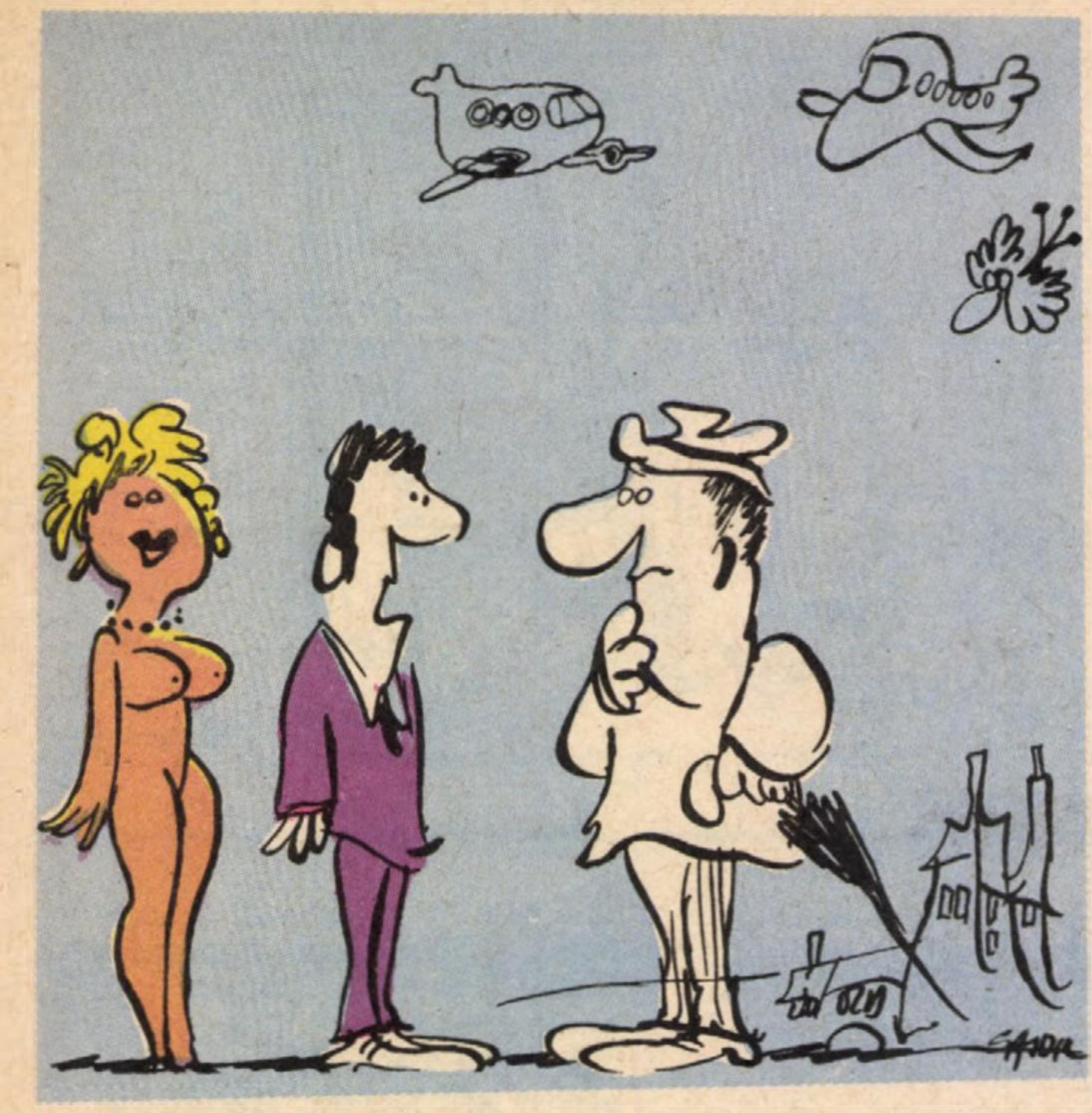

– Azóta jár így, amióta a rövid haja miatt valaki fiúnak nézte...

BEKÖLTÖZHETŐ

Ezt az apróhirdetést az angol Punch c. lapban találtuk: „Csendes hétvégi otthon eladó a londoni repülőtér közelében."

Hozzátennénk: ép hallásúak kíméljenek!

CSALÁDTERVEZÉS

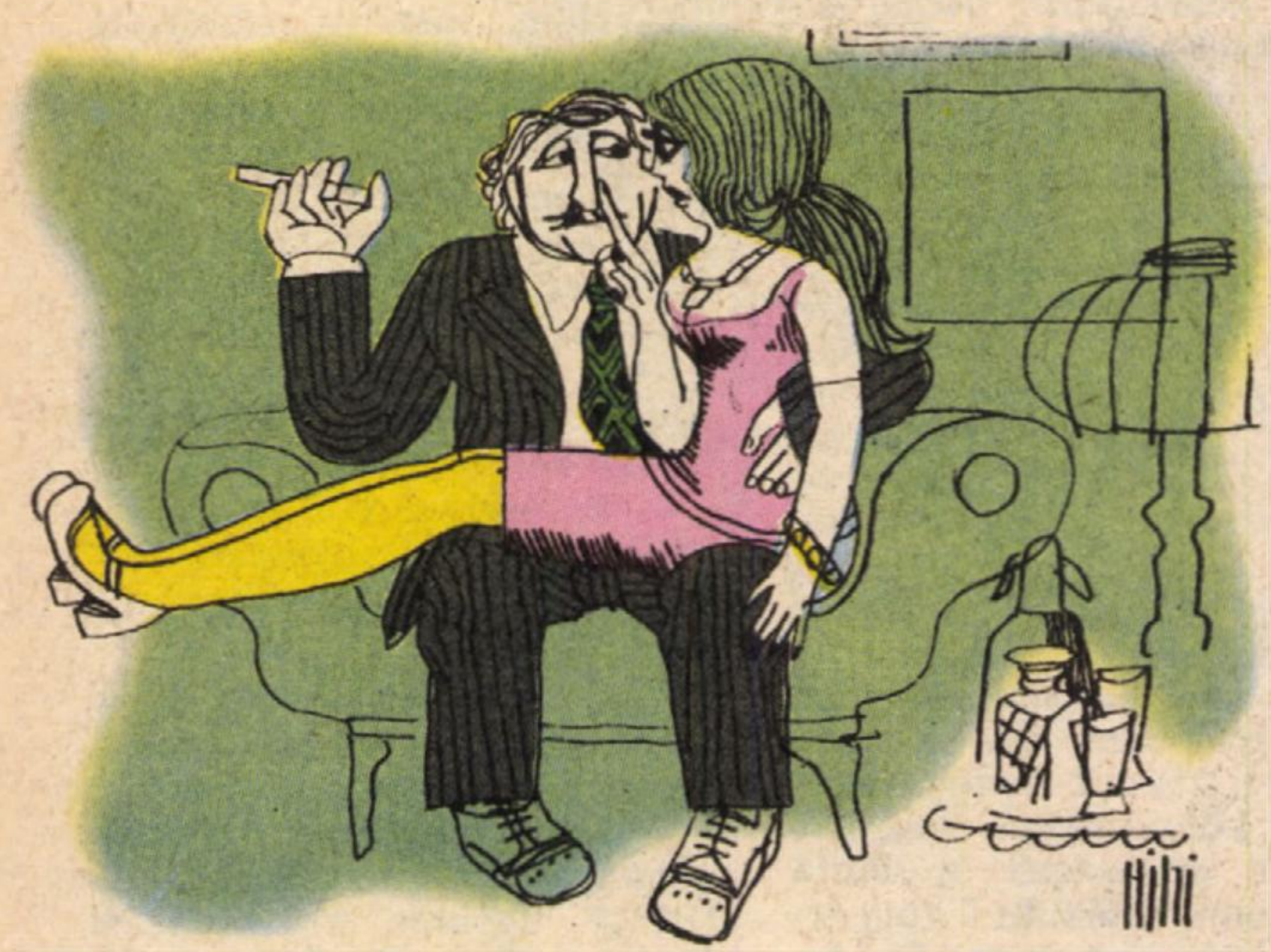

– Tehát az a javaslatod, hogy elégedjünk meg az előző házasságainkból származó három gyerekkel?

CSÁBÍTÁS

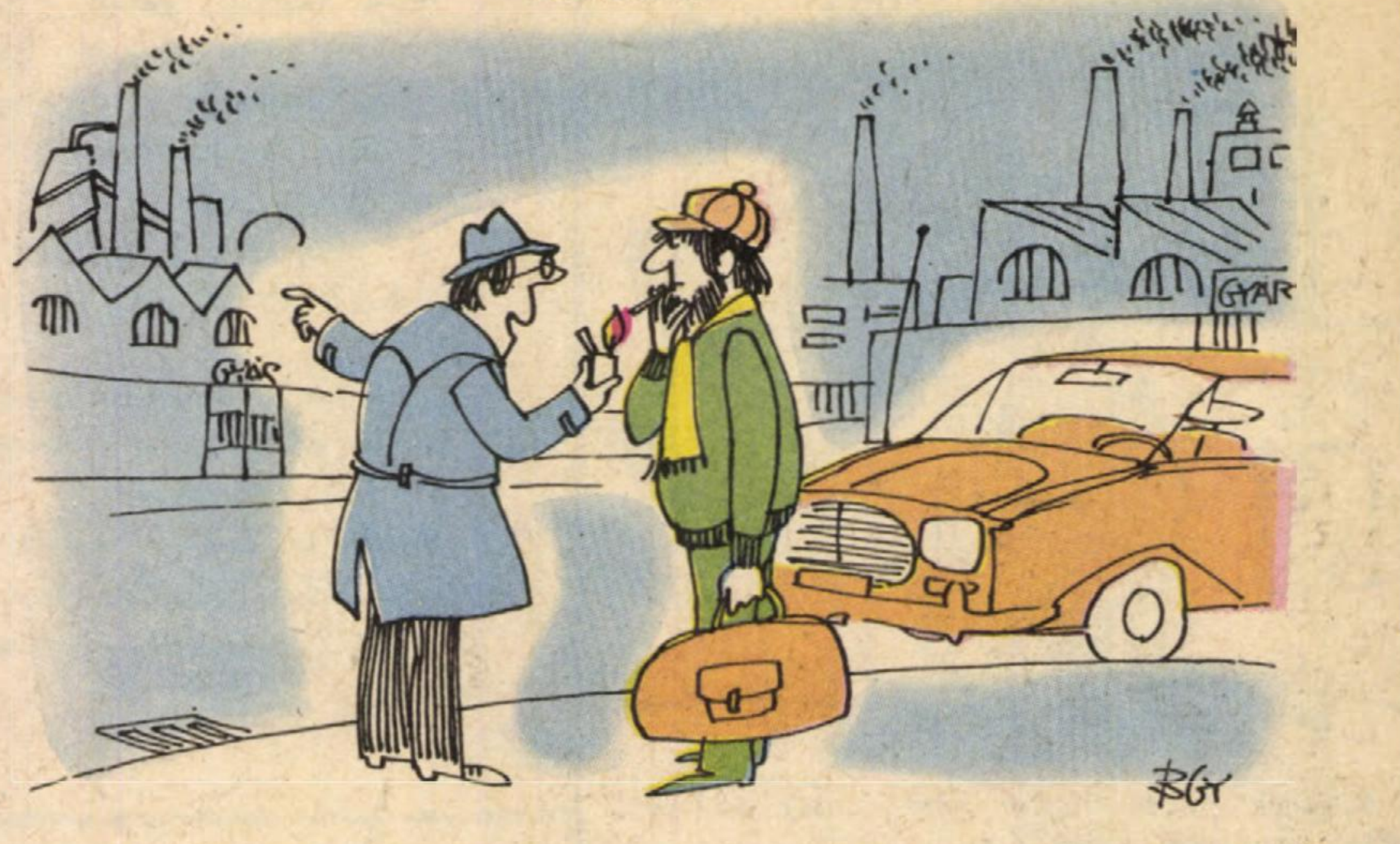
GYÁR
GYÁR
BGY

– Nálunk is amatőr sportoló maradna, csak magasabb fizetésért.

tribün

Pontosan 35 éve, hogy Jesse Owens profiszerződést írt alá és Tampában több 100 yardos versenyt futott egy lóval. Az évfordulón végre leleplezte sorozatos győzelmeinek titkát.

— Az indító hatalmas méretű vadászpuskával adott jelt a rajtra. Méghozzá úgy, hogy mindig egészen a ló mellé állt. A fegyver rémületeset dörrent. Mire a ló, meg a zsoké magához tért, én már 50 yardnál tartottam.

A Spartak Dubnica—Dukla Trencin bajnoki korongmérkőzésen történt, hogy a vendégcsapat kapitánya panasszal fordult a zsűrihez. Követelte, hogy vizsgálják meg a játékvezetőket, mert a csapat meggyőződése szerint mindketten ittas állapotban fújdogálják a sípot.

Az első negyed után két alkoholszondát hoztak a rendőrségről, annak rendje s módja szerint „megleheltették" a két bírót. Szesznek nyomát sem találták.

A vendégcsapat azonban ezek után — súlyos vereséget szenvedett.

Emlékezetes: Werner Lampe, a 200 gyors bronzérmese szép hosszú szőke parókában vonult fel az olimpiai döntőre. A dobogóra azonban már kopaszságának teljes fényében mászott fel. Egy parókagyár most húszezer márkát ajánlott fel Lampenak, ha ezt a trükköt egy tévéreklám erejéig megismétli. A nyugatnémet legény elutasította az ajánlatot. A belgrádi VB előtt nem óhajtja feladni az amatőrségét.

Le a kalappal. A paróka maradhat.

(p. p.)

nagy emberek kis történetei

GROCK

nagy emberek kis történetei

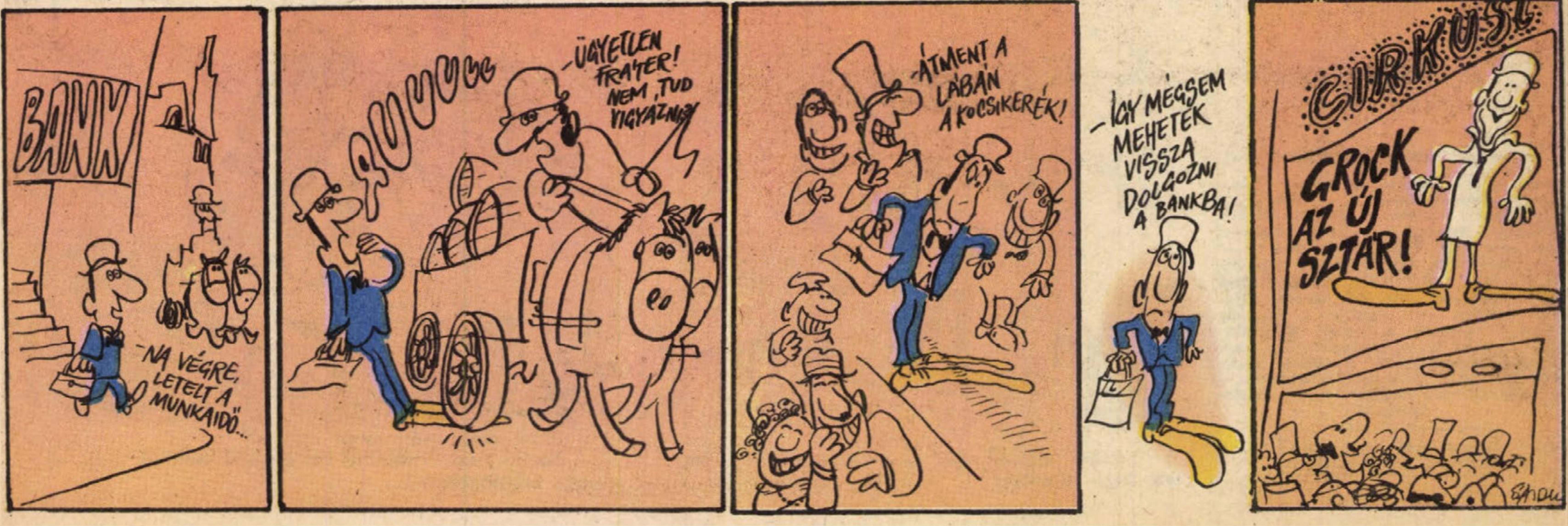
BANK
–NA VÉGRE, LETELT A MUNKAIDŐ...
QUUUUCC
–ÜGYETLEN FRÁTER! NEM TUD VIGYÁZNI?
–ÁTMENT A LÁBÁN A KOCSIKERÉK!
–ÍGY MÉGSEM MEHETEK VISSZA DOLGOZNI A BANKBA!
CIRKUSZ
GROCK AZ ÚJ SZTÁR!
SÁNDOR